

பூந்துணர்

நறவம்-03

கலை இலக்கிய சஞ்சிகை

ஒல்லாந்துக் கோட்டை வாடியது பூநகரி

வெளியீடு :

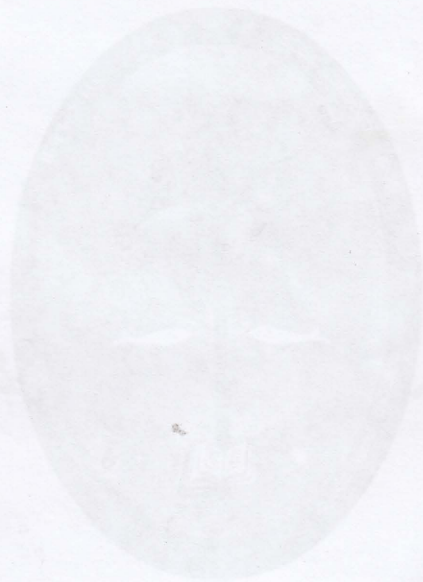
பூநகரி பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை
பிரதேச செயலகம்,

பூநகரி

2013

புத்துணர்

ஆறாவது - 3

செய்தி :

புத்தியலகர் காரிய சபை,
புத்தியலகர்.

புத்தியலகர்
2012

பூந்துணர்

நூறவம் - 3

வெளியீடு :

பூநகரி பிரதேச கலாசார பேரவை,

பிரதேச செயலகம்,

பூநகரி.

2013

- சஞ்சிகையின் பெயர் : பூந்துணர்
- அட்டைப்படம் : திரு. பா. முகுந்தன்,
பிரதேச செயலகம், பூநகரி
- பதிப்புரிமை : பூநகரி பிரதேச கலாசாரப் பேரவை,
பிரதேச செயலகம், பூநகரி.
- முதலாவது பதிப்பு : நவம்பர் - 2013
- பிரதிகள் : 500
- பக்கங்கள் : 98 + viii
- வெளியீடு : பூநகரி பிரதேச கலாசாரப் பேரவை,
பிரதேச செயலகம்,
பூநகரி.
- அச்சுப்பதிப்பு : ஐங்கரன் பிறிண்டேர்ஸ்,
கோண்டாவில்.

பிரதேச கீதம் - பூநகரி

சந்தம் :- தனைதனை தனைதனை தனை தான
தானதனை தானதனை தானா!

பல்லவி

பசுமை பொங்கி பசிதூரத்தும் வயலும் - தெங்கு
பனைகள் அரண் அமைக்க நீளும் கடலும்
சிந்துநடை கலை மலியும் தலமும் - கொண்டு
சந்ததமும் பூநகரியின் புகழ் ஒளிரும்

அனுபல்லவி

வாழிய பூநகரி வளமுடன் வாழிய
வையகம் போற்ற வளர்ந்தெமை ஆளுக!

சரணங்கள்

சோழர்குதலைக் குறுநிமொம் அன்று எங்கள்
தொல்பெருமை சொல்லும் கோட்டை இன்று!
வாழும் கல்வி கேள்வி ஞானம் வென்று தமிழ்
வாசம் வயல் கடலில் இன்றும் உண்டு (வாழிய)

பரம்பரை மரபும், வழிபாடும் - பார்வை
பார்த்தல், கைமருந்து, கிராம வாழ்வு
இறங்குதுறை கேந்திரமுக்கியமும் - கொண்ட
இயற்கையோடு இணைந்தெம் வாழ்வு நிமிரும்! (வாழிய)

பூநகரி மொட்டைக் கறுப்பன் என்றால் - இன்றும்
பொன் மலையாய் குவியும் மணல் கண்டால்
ஊரின் புகழ்..... உலகறியும் தன்னால் - நாங்கள்
உயர முயன்றுழைத்திடுவோம் இன்னாள். (வாழிய)

ஆக்கம்

த. அனையலன்

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே!
வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழியவே!

ஏழ்கடல் வைப்பினும் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே!
எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே!

கூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஓங்கத்
துலங்குக வையகமே!
தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று
சுடரத் தமிழ்நாடே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழியே!
வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே!

- பாரதி -

மலர்க்குழு

1. **திரு. K.S. வசந்தகுமார்**
பிரதேச செயலரும், கலாசார பேரவைத் தலைவரும்,
பிரதேச செயலகம், பூநகரி.
2. **திருமதி. றஜனி நரேந்திரா**
கலாசார உத்தியோகத்தர்,
பூநகரி.
3. **திரு. பொன். தில்லைநாதன்**
கலாசார பேரவை நிர்வாக உறுப்பினர்,
பூநகரி.
4. **திரு. த. கோகுலரதன்**
கலாசார பேரவை உறுப்பினர்,
பூநகரி.
5. **பிரம்மஸ்ரீ சோ. பிரசன்னசர்மா**
கலாசார பேரவை உறுப்பினர்,
பூநகரி.
6. **திரு. ஞா. போல் அினர்ன்**
கலாசார பேரவை உறுப்பினர்,
பூநகரி.
7. **திரு. நா. கஜேந்திரன்**
கலாசார பேரவை உறுப்பினர்,
பூநகரி.

மலர்க்குழவினரின் மனங்களிலிருந்து...

பூநகரிப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினால் நடாத்தப்படும் மூன்றாவது கலாசார விழாவினை முன்னிட்டு பூந்துணர் நறுவம் - 03 சஞ்சிகையை வெளியீடு செய்வதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பூந்துணர் சஞ்சிகையானது பூநகரி பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினால் முதலாவது கலாசார விழாவின்போது குழந்தையாகப் பெற்றெடுத்து, இரண்டாவது விழாவின்போது அதனைத் தவழவிட்டு இவ்வருடம் நடைபெறும் கலாசார விழாவில் எழுந்து நிற்கச் செய்வதில் பெருமை அடைகின்றோம்.

இச்சஞ்சிகையினூடாக பூநகரி மண்ணின் வாசனையையும், இலைமறை காயாக மறைந்திருக்கும் பல படைப்பாளிகளின் திறன்களையும் ஊக்குவிப்பது மட்டுமன்றி இப்பிரதேசத்தின் புராதன வரலாற்றினையும் தொன்மைச் சிறப்பினையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளோம்.

எமது பூந்துணர் நறுவமானது இப்பிரதேசத்திலுள்ள படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களைத் தாங்கி வருவதுடன் இப்பிரதேசத்தின் தொன்மை, வரலாறு மற்றும் கலாசார விழுமியங்களைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதனால் தனித்துவம் பேணுகின்றது என்பது கண்கூடு.

இவ்வருடம் எழுந்து நிற்கின்ற பூந்துணர் நறுவமானது எதிர்காலத்தில் பல வீறுநடைகள் போட்டு பல வெற்றிகள் ஈட்டி, சாதனைகள் படைத்து எட்டுத் திக்குகளிலும் பூநகரி மண்ணைத் தடம்பதிக்கச் செய்யுமென நம்புகின்றோம்.

அடுத்துவரும் காலங்களில் பூநகரிப் படைப்பாளிகள் இலைமறை காய் போல் மறைந்திருக்காமல் குன்றின் மேல் விளக்கு இருப்பது போல் வெளிப்படையாகவே பல புதிய புதிய கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், அறிஞர்கள், கலைஞர்கள் தோன்றி பல ஆக்கங்களைத் தந்து பூந்துணர் நறுவனத்தினை உலகெங்கும் பரவச் செய்வதற்கு முனைப்புடன் எழுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

இப்பூந்துணருக்கான பிரதேச செயலர் அவர்களின் செய்தி ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டமை தமிழ் அல்லாத கலை இலக்கிய ஆர்வலர்களும் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே.

பூநகரி வரலாற்றுத் தொன்மைகளையும் மண்ணின் சிறப்பினையும் படைப்பாளிகளையும் அறிந்து கொள்வதற்கு எமது பூந்துணர் நறுவல் நூல் துணைபுரியும் என்பது வெளிப்படை.

- மலர்க் குழவினர்

Pre Face

We are very proud to publish the “Poonthunar” magazine, as 3rd publication of our divisional cultural, Art and literature federation Poonakary.

“Poonthunar” is published during our cultural festival which is celebrated every year with the purpose of development of our Culture, Traditonal Art and Literature and to give an opportunity to show their skills for the Artist and literary writers from our division through Art, Music and Drama.

Traditional culture, Art and literature contribute a lot to guide and direct the society to follow the public ethics and conduct. And it gives individuality to society to identify itself.

We could realize that when we deviate or move away from our cultural values, we have to face a lot of problems and miseries in our society. It leadsto cultural disintegration.

Further this magazine make documentation of rare and valuable information and brings out the Art and Literature skills, spiritual matters as special features as well.

Art and Literature has so many functions to fulfill the most important being to change the minds and heart to people. If we want to make new beings, new human beings, it is necessary for us to give them right ideas and zeal and the enthusiasm to implement those ideas.

Today people are losing faiths: they are lost and live in a world of uncertainty. They do not know what to do, which is right or wrong. In such circumstances to endow people with faith, to give them some cause to live for or to die for is a great work.

And we expect our literary writers to give them that kind of impulse, that kind of urge make them feel that life is worth living and not merely to be thrown away. It is purpose of true literature to give people new direction, a new purpose.

If there are any functions of literature, it is this recreating of human beings, giving them new minds and new hearts to improve and develop our culture, spiritualism, positive attitude and moral thoughts.

finally, it is my duty to thank our Govt. Agent Mrs. Roobawathy Ketheeswaran for her valuable guidance and support to publish this "Poonthunar" magazine and to celebrate the divisional cultural festival effectively in our division as well.

K. S. Vasanthakumar

Divisional Secretary
Poonakary.

Universal Prayer

O Adorable Lord of Mercy and Love,
Salutations and prostrations unto Thee
Thou art Omnipresent, Omnipotent and Omniscient
Thou art Rama, Thou art Jesus, Thou art Buddha,
Thou art Allah
Thou art Existence, Knowledge and Bliss Absolute
Thou art the Indweller of all beings

Grant us an understanding heart, equal vision,
Balanced mind, faith, devotion and wisdom
Grant us inner spiritual strength to resist temptation
And to control the mind
Free us from egoism, lust, anger, greed,
hatred and jealousy
Fill our hearts with Divine Virtues

Let us behold Thee in all these names and forms
Let us serve Thee all these names and forms
Let us ever remember Thee
Let us ever sing Thy glories
Let Thy name be ever on our lips
Let us abide in Thee for ever and ever

வாழ்த்துச் செய்தி

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் தொன்மைமிக்க பிரதேசங்களில் ஒன்றாகிய பூநகரிப் பிரதேசத்தின் 3வது கலாசாரவிழாவில் வெளியீடு செய்யப்படும் பூந்துணர் நறவம் - 03 சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்வடைகின்றேன்.

பூநகரிப் பிரதேசம் தொன்மைகளால் செழுமை பெறும் பிரதேசம் மட்டுமல்ல, கலாசாரப் பண்பாட்டு அபிவிருத்தி, பொருளாதார அபிவிருத்தி என பல்வேறு பரிமாணங்களில் செல்வது உண்மையில் பாராட்டப்படவேண்டியது. அந்தவகையில் உண்டான வளர்நிலையின் பரிணாமமே இம் மூன்றாவது கலை பண்பாட்டு விழாவும், மூன்றாவது சஞ்சிகை வெளியீடுமாக அமைந்துள்ளது.

பூநகரிப் பிரதேசத் தொன்மையை, செழுமையை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியில் இச்சஞ்சிகை பெரிதும் முயன்றுள்ளது. அத்துடன் வளர்ந்துவரும் எழுத்தாளர்களுக்கும் களம் அமைத்து அவர்களை ஊக்குவித்து அவர்களின் கலை இலக்கியப் பிரவேசத்திற்கு இச்சஞ்சிகை பெரிதும் தொண்டாற்றுகிறது. ஏனென்றால் கலை கலாசாரம் எங்கு சிறந்து விளங்குகிறதோ அங்குதான் மானிடப் பண்புமிக்க மனித சமுதாயம் எழுச்சி பெறுகின்றது. இந்த வகையில் இங்கு வெளியீடாகும் பூந்துணர் சஞ்சிகை மக்கள் மனதின் மாட்சிமைத் தன்மையை, எழுச்சி நிலையை எடுத்தியம்புகின்றது.

எனவே, இத்தகைய வெளியீட்டினையும், விழாவினையும் ஒழுங்கு செய்வதற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ள பூநகரிப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையின் தலைவர் திரு.K.S. வசந்தகுமார் அவர்களையும், அவரோடு இணைந்து கடமையாற்றும் சக ஊழியர்களையும், கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்களையும் மனநிறைவோடு பாராட்டி, இம்மலருக்கு எனது மனநிறைவான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திருமதி. ஞபவதி கேதீஸ்வரன்,

அரசாங்க அதிபர்,
கிளிநொச்சி மாவட்டம்.

நறவத் துளிகள்....

✓ 01.	கவிநுட்பம்	01
✓ 02.	கந்தபுராணச் சிறப்பு	11
✓ 03.	பூநகரிப் பிராந்தியத்தில் கிடைத்த பெருங்காலக் குறியீடுகளும் அவற்றின் முக்கியத்துவமும்	19
✓ 04.	தீனிப் பேய்கள் - <i>சுயம்</i>	23
✓ 05.	இல்லத்தரசியர்க்கு - <i>யஸ்</i>	31
✓ 06.	37 ஆண்டு வயதான வெற்றிக்கேடயம் கூறும் கதை	35
✓ 07.	மாட்டுவண்டிச் சவாரி	38
✓ 08.	மௌனம் பேசுகிறது - <i>சினி</i>	42
✓ 09.	பூநகரிப் பிரதேசத்தில் நெல் வேளாண்மையுடன் தொடர்புடைய சொற்கள்	44
✓ 10.	நாட்டார் பாடல் சில நயப்போம்	49
✓ 11.	செங்காத்துப் பூமியிலே (<i>சினி</i>)	54
✓ 12.	பொன்கொழிக்கும் பூநகரி - <i>சினி</i>	55
✓ 13.	ஒரு கடிதம்	58
✓ 14.	தமிழரின் பூர்வீக வரலாற்றுப் புதுவெளிச்சமுட்டும் பூநகரிப் பிராந்திய தொல்லியல் ஆய்வுகள்	69
✓ 15.	பத்தினிப்பாய் பிள்ளையார்	81
✓ 16.	பூநகரிப் பிரதேச அரிவுவெட்டுப் பாடல்	84
17.	சமையற் பாகம் தமிழனால்	85
✓ 18.	கவியரும்புகள்	86
19.	விடுகதைகளும் விடைகளும்	87
✓ 20.	வரலாற்றில் பூநகரி என்னும் பெயர்	88
21.	கதை அளப்பு (<i>சினி</i>)	93

... நகராட்சி நிர்வாகம்

10	சட்டப்படிப்பு	49	✓
11	சட்டப்படிப்பு	50	✓
	புத்தகங்கள்	50	✓
12	புத்தகங்கள்	50	✓
13	புத்தகங்கள்	50	✓
14	புத்தகங்கள்	50	✓
15	புத்தகங்கள்	50	✓
16	புத்தகங்கள்	50	✓
17	புத்தகங்கள்	50	✓
18	புத்தகங்கள்	50	✓
19	புத்தகங்கள்	50	✓
20	புத்தகங்கள்	50	✓
21	புத்தகங்கள்	50	✓
22	புத்தகங்கள்	50	✓
23	புத்தகங்கள்	50	✓
24	புத்தகங்கள்	50	✓
25	புத்தகங்கள்	50	✓
26	புத்தகங்கள்	50	✓
27	புத்தகங்கள்	50	✓
28	புத்தகங்கள்	50	✓
29	புத்தகங்கள்	50	✓
30	புத்தகங்கள்	50	✓
31	புத்தகங்கள்	50	✓
32	புத்தகங்கள்	50	✓
33	புத்தகங்கள்	50	✓
34	புத்தகங்கள்	50	✓
35	புத்தகங்கள்	50	✓
36	புத்தகங்கள்	50	✓
37	புத்தகங்கள்	50	✓
38	புத்தகங்கள்	50	✓
39	புத்தகங்கள்	50	✓
40	புத்தகங்கள்	50	✓

கவி நுட்பம்

பூநகரிப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பல்வேறு படைப்பிலக்கிய படைப்பாளிகளை ஊக்குவிப்பதற்கும், உருவாக்குவதற்கும், அவர்களது படைப்புத்திறனை வெளிக்கொணரவும் ஒரு களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் நோக்குடன் வருடாவருடம் “பூந்துணர்” சஞ்சிகை பூநகரி கலை கலாசாரப் பேரவையுடாக வெளியீடு செய்து வைக்கப்படுகிறது.

விஷேடமாக கவிதைத் துறையில் அதாவது, மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை, உரைவீச்சு, வசனகவிதை, ஹைக்கூ கவிதை, மீ-மெய்ம்மையில் (சார்யிலிசம்) கவிதைகள் எனப் பல்வேறு துறைகளில் கவிதை படைக்கும் ஆர்வலர்கள், கவிதை விமர்சகர்கள் ஆகியோரின் படைப்புத்திறனை, விமர்சனத்திறனை மேலும் தரமுடையதாக மேம்படுத்தும் நோக்கில், கவிதை, இலக்கியத் துறையில் சிறந்த விமர்சகர்களாகவும், கவிஞர்களாகவும் இனங்கண்ட பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் டாக்டர் மு.வரதராசன், பேராசிரியர் அப்துல் ரகுமான், கவிஞர் மேத்தா போன்றோரின் முக்கிய குறிப்புகள், கருத்துக்கள் இங்கு சுருக்கமாகத் தொகுத்தளிக்கப்படுகிறது.

படைப்பிலக்கியத்தின் பலம் வாசகனை பாடத்துடன் இணையவும் வலிக்கவும் செய்வதுதான். அந்த விடயத்தில் கவிதை மற்றைய படைப்பிலக்கிய வகைகளைவிட எப்பொழுதும் மேலாண்மை உடையது. அதனுடைய சொற் தேர்வு, அந்தத் தேர்வின் ஒலியமைதி, அந்தப் பொருளும் வயமும் கிளப்புகிற மன, சித்த அலைகள், நல்ல கவிதையிடம் நம்மை வெகு சீக்கிரத்தில், அதேவேளை ஆழமாகவும், ஒன்ற வைத்துவிடுகின்றன.

கவிதையின் பரிணாம வளர்ச்சி தொடர்பில் ஈழத்துக் கவிதைகளின் தாக்கம் - 1999இற்கு முற்பட்ட 10-15 வருட கால சமூக அனுபவங்கள் தமிழகத்திற்கும் ஈழத்திற்கும் ஓர் இடைவெளி உண்டு.

புனை கதையில் அது தெரிகின்றது உண்மை என்றாலும், கவிதையில் அது தெரிவது போன்று மற்றைய இலக்கிய வகைகளில் தெரியவில்லை என்றுதான் கூறவேண்டும்.

10, 15 வருடங்களில் ஈழத்துக் கவிதையுடாக பெற்றுக்கொண்ட நுஃமான், சேரன், ஜெயபாலன், புதுவை இரத்தினதுரை, விஜயேந்திரன், அரவிந்தன், சிவசேகரம் ஆகியோரின் ஆக்கங்களைச் சமகாலத் தமிழகக் கவிதைகளோடு ஒப்புநோக்கும்போது இந்த வேறுபாடு தெரிகிறது.

இதனால் அந்தக் கவிஞர்களின் அனுபவங்கள் எடுத்துரைப்பு முறைகள் தமிழகக் கவிதைகளில் ஒரு புதுமாதிரியான தேடலை மேற்கொள்ளத் தூண்டுகின்றன.

தமிழ்ப் பலவீனமாகிவிட்ட (பிரிக்கமுடியாத தமிழ்க் கவிதையாகி விட்ட) அந்த வரலாறுதான் தமிழகத்தின் ஐம்பதுகளுக்குப் பிற்பட்ட தமிழ்க் கவிதைகளில் இரண்டு செந்நெறிகளை நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

ஒன்று, மாறிவிட்ட மத்தியதர வாழ்க்கையின் லய சுருதி பேதங்களைச் சுட்டுகிற ஒரு மொழிநடை, லயம், கவிதைப் பொருள். மற்றையது, மாறி விட்ட பொருளையும் லயத்தையும் மாறாமல் எஞ்சி நிற்கின்ற வாய் மொழிப் பாரம்பரியத்தோடு இணைத்துப் புதிய பசுமைப் புரட்சியைக் காட்டுகிற கவிதைகள். முதலாவதுக்கு உதாரணமாக வைத்தீஸ்வரன் ஆரம்பகால ஞானக்கூத்தன் போன்றவர்களைக் கூறினால், இரண்டாவதற்கான முயற்சியைச் செய்தவர்கள் 'வானம்பாடிகள்' என்பது வரலாற்று உண்மை.

எண்பது, தொண்ணூறுகளில் தமிழ்க்கவிதை இந்தப் போக்குகளை உள்வாங்கி அப்பாலே சென்று மாற்றத்தையும், மரபையும் இணைத்துச் செல்கின்ற முறைமையில் புதிய பரிமாணங்களைத் தொடுகிறது.

இதனை, சிற்பி, இன்குலாப், ஞானக்கூத்தன் போன்றவர்களின் முதிர்வுநிலைக் கவிதைகளில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

தமிழில் இன்று புதுக்கவிதைதான் மேலாண்டையுடைய கவிதை வடிவம். அதில் சந்தேகத்துக்கே இடமில்லை. மரபுக்கவிதை எழுது கின்றவர்களே புதுக்கவிதையின் வீரியத்தை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். (பேச்சோசை உள்ள அகவலுக்கும், அகவல் விகற்பங்களுக்கு இன்றும் முக்கிய இடம் உண்டு. இது கவியரங்குகளில் தொடர்ந்த முக்கியத் துவத்தைக் காட்டுவது எனலாம்)

வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தை (Oral Tradition) இந்தப் புதுக்கவிதையோடு இணைக்கப்படுகின்ற முறைமையில் கவிஞர் சிற்பி வெற்றிகண்டுள்ளார். அவரது கவிதைகளில் இந்த ரச வாதம் நடைபெறுவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. சிற்பியின் கவிதைகளில் பண்டைய தமிழ் இலக்கியத் தொடர்கள் லாவகமாக வந்து இணைந்து கொள்கின்றன.

சில கவிஞர்களின் கவிதைகளில் தோன்றுகிற ஒரு பலவீனம் கூட புலமைத்துவத்திற்கூடாகத்தான் வருகின்றது. அது உண்மையில் புலமைத்துவம் அல்ல. ஆங்கிலத்தில் Academism என்பார்கள் – படிப்பாளித்தன்மை. இது எல்லா இடங்களிலும் அல்ல என்றாலும் ஒரோவிடங்களில் கவிதைகளிலே இணையாத ஒரு மேற்கிடையாக (Layer) உள்ளதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

உண்மையில் கவிதையில் வருகின்ற எல்லா (உவமப்) படிமங்களும் இயல்பாக வருபவை என்று சொல்லிவிடமுடியாது. இவை கவிதையின் ஜீவசுருதிக்கு அப்பாலான ஸ்தாயிகள் பேசுவது போல் தோற்றமளிக்கின்றன.

சில தேர்ந்த கவிஞர்களின் கவித்துவ அவதானிப்புகள் இக் குறைபாட்டின் தாக்கத்தை குறைத்துவிடுகின்றன. புதுக்கவிதையின் வருகை பற்றியும், அதன் தன்மை பற்றியும் விவாதிக்கின்றபோது அதனுடைய வளர்முக அம்சம் ஒன்று பற்றி எடுத்துப் பேசத் தவறுகிறோம். நவீன கவிதை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட உணர்வு நிலைக்கான ஒரு கவித்துவங்கல்தான் (Poetic response to emotional situation) இந்த அளவில் சங்க கால கவிதைக்கும், நவீன கவிதைக்கும் ஒரு நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு.

இந்த உணர்ச்சிக் கிளத்துநிலை எவ்வாறு ஏற்படுகிறது என்பது ஒரு முக்கியமான வினா. ஏதோ ஒரு சம்பவமே அந்த உணர்ச்சி நிலையைத் தோற்றுவிக்கும். புதுக்கவிதையில் கதை என்பது இந்த கவித்துவ மனநிலையைத் தோற்றுவிப்பதற்கான சம்பவமே. இதனால் இந்தப் புதுக்கவிதைகள் சிறு எடுத்துரைப்புகளாக (Narratives) மாறுகிற தன்மை உண்டு. இந்த எடுத்துரைப்பின் ஊடாகவே அந்தக் கவித்துவத்தின் உணர்ச்சி நிலை வருகிறது.

புதுக்கவிதையின் பொதுப்படையான தன்மை, இந்த எடுத்துரைப்பு பெரும்பாலும் சிறிய அளவினதாக இருக்கச் செய்யும். இதனால் இப்பொழுது புதுக்கவிதைகள் சிறிய எடுத்துரைப்புகளாகவும் அமைகின்றன. புதுக்கவிதையின் சிறிய எடுத்துரைப்புகளும், நல்ல சிறுகதையின் மொழிநடையும், குறிப்பாக இறுதிப் பகுதியில் வருவனவும் ஒரு புள்ளியில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு பல இடங்களில் ஏற்படுகிறது. இங்கு கவிதை narrative ஆக அங்கு narrative கவிதையாகிறது. (சிறுகதையை முழுக்க முழுக்க உரைநடை இலக்கியம் என்று சொல்வதில் உள்ள சிக்கற்பாடு இதுதான். அதில் எப்பொழுதும் உரையை மீறிய கவித்துவம் உண்டு.

(உ-ம்: புதுமைப்பித்தன், வா.ச.ரா, ஜெயகாந்தன் போன்றோருடைய சிறுகதைகள் பல)

இந்தக் குறிப்பு புதுக்கவிதையில் நீண்ட கதைப் பாடலைத் தருகிற முறைமை பற்றிய பிரச்சினைகளைக் கிளப்பும்.

தொடர்நிலைச் செய்யுட் பாரம்பரியத்துக்கும், நாவல்கள் சிறுகதைகளைக் கதைகளாகவே பார்க்கும் போக்குக்கும் பழக்கப்பட்டுப் போன நமக்கு இது மேலும் அழுத்தக்கூடிய ஒரு பிரச்சினையே. ஆனால் இந்த வளர்ச்சி தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது.

இதற்கான முதல் உதாரணங்களில் ஒன்று சிற்பியின் 'மௌன மயக்கங்கள்', மேத்தாவினுடைய 'நாயகம் ஒரு காவியம்' மேலும் ஒரு உதாரணம்.

இப்படிப் பலர் புதுக்கவிதையை காவியத்துக்கான கட்டுக்கோப்புடன் ஆக்கியுள்ளனர். இந்தப் புதுக்கவிதைக் காவியங்களின் வெற்றிக்கான உரைகல் யாது? இது முக்கியமான வினாவாகும்.

ஆனால் ஒன்றை மட்டும் முனைப்புறுத்திக் கூறலாம். மரபுக் கவிதையின் கவித்துவக் குறைச்சலே புதுக்கவிதையின் எழுச்சிக்குக் காரணமானது. புதுக்கவிதை அதன் ஒவ்வொரு சொல்லிலும், வரியிலும், கட்புலமான சொல்லாடல்கிலும் கவித்துவத்தை தாங்கி நின்றல் வேண்டும். இது முடியாதபொழுதுதான் புதுக்கவிதை சொல்லலங்காரமாக, வார்த்தை ஜாலமாக மாறுகிறது.

வழமையான புதுக்கவிதைகளிலேயே இந்தச் சொல்லலங்காரக் குறைபாடு உண்டு. ஒரு மிக நீண்ட கவிதையில் கவித்துவத்தை தொடர்ந்து பேணுவது என்பது மிக முக்கியமான விடயம். கம்பன், வில்லி போன்றவர்களுக்கே கால்தடுக்கிற விடயம். ஆனால் அவர்களுக்கு உதவுவதற்கு ஓசை நயம் இருந்தது. எடுத்துரைப்பு உத்திகள் மாறுதல்கள் அவசியம். இவை பற்றி விரிவாக ஆராயப்படல் வேண்டும்.

கவிதை ஆன்ம உசாவலுக்கான கருவியாக இருக்க வேண்டும். மாற்றம் ஒன்றைத்தவிர மற்றெல்லாம் மாறுவன என்று கூறப்படுவதுண்டு. காலமாற்ற விளைவுகளில் ஒன்று புதுக்கவிதை தோன்றுவதற்கான சூழ்நிலையைப் படைத்துத் தந்தன.

தமிழில் முதலில் பாரதியின் 'காட்சி' என்ற வசன கவிதையின் தூண்டல் பேறாக ந.பிச்சமூர்த்தியின் புதுக்கவிதைகள் அதைத் தொடர்ந்து கு.ப.ராஜகோபாலன், வல்லிக்கண்ணன் ஆகியோரை புதுக்கவிதையின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்கள் எனலாம்.

தற்கால சூழலில் -

சுறுசுறுப்பாக முன்னேறிவரும் புதுக்கவிதைக்காரர்கள் ஒரு சுய பரிசோதனை பண்ணிக்கொள்ளவேண்டிய கட்டாயம் வந்திருக்கிறது.

வாணஜால வார்த்தை வசனங்களும், கேட்பவரைப் பிரமிக்க வைக்கும் கிள்கிளப்பு உத்திகளும், எதுகை, மோனைகளைக் கட்டியணைத்தபடி உருவகங்கள் போடும் குட்டிக்கரணங்களும், நவீன சொற்கள் சிலவற்றை மாற்றி மாற்றிப் போடும் நடையலங்காரங்களும், துள்ளிக்குதித்தபடிவரும் துண்டு துணுக்குகள் மட்டும் புதுக்கவிதையாகிவிடாது.

மேலும் மரபுவழி யாப்புக்குள் அடங்காமல், வசனத்தில் எழுதப்படுகின்ற கவிதைகள் எல்லாம் புதுக்கவிதைகள் அல்ல. உண்மையில் உருவத்தில் மட்டுமல்லாமல் உள்ளடக்கத்தில் புதுத்தன்மை கொண்டவையே புதுக்கவிதைகள் ஆகும்.

புதுக்கவிதைக்கு இலக்கணமோ, வடிவமோ இல்லை என்று கூறுவது தவறு. அவ்வாறே வசனத்தில் எழுதப்படுபவை புதுக்கவிதை என்ற கருத்தும் தவறு. இதை விளக்குவதற்கு வசனம், கவிதை என்ற சொற்கள் எதைக் குறிக்கின்றன என்று அறிவது அவசியம்.

யாப்பில் எழுதப்படுவதுதான் கவிதை அல்ல, கவிதை யாப்பிலும் எழுதப்படலாம்.

மரபுக்கவிதை, யாப்பில் அமைந்த செய்யுளைச் சார்ந்து நின்றது, புதுக்கவிதையோ யாப்பின் பண்புகள் சிலவற்றை ஏற்றுக்கொண்டாலும்

மொழியின் மற்றொரு நிலையான இயல்பான பேச்சு நிலையைப் பெரிதும் சார்ந்த நிற்கிறது. வரண்ட வசனத்தோடு கவிதைக்கு தொடர்பு கிடையாது. இவற்றையெல்லாம் அறியாமல் புதுக்கவிதை வசனத்தில் எழுதப்படுவது என்று கூறுவது தவறு. இன்னொரு வகையில் சொன்னால் உண்மையான படைப்பு கவிஞனால் செய்யப்படுவதில்லை, அது கவிஞன் வழியாகப் பிறக்கிறது.

கவிதை எப்போதும் கவிதைதான். அதில் புதியது பழையது இல்லை. கவிதையாக இருந்தால் - அது ஒருபோதும் பழையதாவதில்லை.

“காணிகை யழத்துக் கவி பாடுவதிலும்

பேரிகை கொட்டிப் பிழைப்பது நன்று”

இக் கூற்றின் பிரகாரம் யாப்பிலக்கணம் படித்து கவி இயற்றி வெற்றி காணமுடியாது. கவி படைக்கும் ஆற்றல், ஆர்வம் இயல்பாக உள்ளோர்களுக்கும், கவிதை விமர்சகர்களுக்கும் மரபுக் கவிதையில் பரிச்சயம், தேர்ச்சி பெறுதல், சிறந்த புதுக்கவிதைகளை ஆக்குவதில் உதவியாக இருக்கும் என்பதால் மரபுக் கவிதை யாப்புகள் தொடர்பான சில குறிப்புகளும் இங்கு தரப்படுகின்றன.

குறிப்புப் பொருள் - இறைச்சி

பாட்டில் நேரான கருத்தைவிட குறிப்பு முறையில் புலப்படும் உணர்ச்சியே சிறப்புடையது. அணி இலக்கணத்தில் உயிர் இல்லாத பொருட்களை உயிர் உள்ளதுபோலும், உணர்வு இல்லாத பொருட்களை உணர்வு உள்ளன போலும், பேசாதனவற்றைப் பேசுவது போலும் கற்பனை செய்யும் திறன் (Empathy) குறிப்பிடப்படுகிறது.

உவமை முதலிய அணிகளை முயன்று சேர்த்தல்கூடாது. கவிஞருடைய கற்பனையில் ஒரு தன்மையாகத்தோன்றி இயையும் பொருட்கள் தாமாகவே வந்து பொருந்தி உவமை முதலிய அணிகள் அமையவேண்டும்.

எதுகை தேவையா?

ஒலி நயம் வேறு, எதுகை, மோனை வேறு, உணர்ச்சி மிகும்போது அதற்கேற்றவாறு ஒலி நயம் அமையும். அது தானாகவே வந்தமையும்.

எதுகை, மோனை தானாக வந்தமைதலிலும், செய்யுள் இயற்றுவோர் விரும்பி அமைத்தலே மிகுதி. ஆயினும் எதுகை நன்கு அமைதலால் ஒலிநயம் சிறந்து விளங்கும் என்பர்.

மேலும் எதுகை என்பது தேவையற்ற மிகையான அணிகலன் என்று ஆங்கிலப் புலவர் சிலர் கருதுவர். ஒலிநயத்தை உணரவல்ல நுண்செவி உடையவருக்கு எதுகை வெறுக்கத்தக்கதாகும்.

மோனை தேவையா?

முதலெழுத்து ஒன்றி வருகின்ற மோனை செய்யுளுக்கு இரண்டாம் தரமானது என்றும், எதிர்பாராமல் வந்து சேர்ந்திருக்கும் கவர்ச்சியே தவிர, இன்றியமையாதது அல்ல.

முயன்றே அமைக்கும் மோனை செயற்கையானதாக வெறுப்புத் தரக்கூடும். தானாகவே அமைந்து வெளிப்படையாகத் தெரியாமல் வரும் மோனை ஒரு வகையில் அழகு தருகிறது.

முயற்சி இன்றி தக்க அளவில் அமையும் எதுகையும், மோனையும் வீணானவை அல்ல.

உணர்ச்சிக்கும், கற்பனைக்கும் முதலிடமும், ஒலிநயத்துக்கு இரண்டாம் இடமும், எதுகை முதலியவற்றுக்கு மூன்றாம் இடமுமே கொடுத்து பெரும்புலவர்கள் கவிதையை, பாட்டுக் கலையை வளர்த்தனர்.

உணர்ச்சிக்கு ஏற்ற யாப்பு

யாப்புக்கும், உணர்ச்சிக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பல பாட்டுக்களைக் கற்று உணரலாம். வேகமான யாப்பும், அதற்கு ஏற்ற சொற்களும், அமைந்த பாட்டில் அதற்குரிய உணர்ச்சியும் அமையாதிருக்குமானால் பொருத்தமின்மை உடனே புலப்படும்.

நாரியர் சூலைசூலைஞ் ஞாலம் ஏழும் என்னைக்

ஹரிய வாள்கொடு கொன்று நீக்கி யானும்

பூரியர் எண்ணிடை வீழ்வன் என்று பொங்கும்

வீரியர் வீரல்வி முங்கி நின்ற வேலான்

இது தசரதன் கைகேயி மேல் கொண்ட சினம் பற்றிய பாட்டு.

இங்கு பாட்டின் யாப்பு உணர்ச்சிக்கு ஏற்றதாக அமைந்துள்ளது. கூவிளம் கூவிளம் தேமா தேமா தேமா எனச் சிறுசிறு சீர்கள், விளச்சீரும், மாச்சீரும் அடுக்கி சினத்தால் தெறிக்கும் சொற்களின் கடுமை விளங்குமாறு யாப்பு அமைத்ததைக் காணலாம்.

யாப்பு என்பது செயற்கையாக அமைக்கப்பட்டதாயினும், அதன் அடிப்படையில் ஒலிநயம் இருத்தலால் உணர்ச்சிக்கு மிகப் பொருந்துவதாகும்.

பழைய யாப்பு வகைகளில் கலிப்பா ஓசை நயம் மிக்கது. ஆயின் வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும் அத்தகையன அல்ல. அவை நுண்ணிய ஒலி வேறுபாடுகள் சில உடையன. எனினும் பல வகை உணர்ச்சிகளுக்கு ஏற்ப பலவாறு ஓசை வேறுபாடுகளை அமைத்துக்காட்ட இடம் தருவன அல்ல. பிற்காலத்தில் தாழிசை, துறை, விருத்தம், விஷேடமாக விருத்தம் வளர்ச்சி பெற்ற பிறகு ஓசை வேறுபாடுகளை உணர்த்தவல்லதாய் இருந்தது.

இவ்வாறே கலித்துறை, அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம், சீர்களைப் பலவாறு வேறுபடுத்தி அமைப்பதன் வாயிலாகப் பல பல ஓசை வேறுபாடுகளை படைத்தல் முடிந்தது.

கவிதையின் பரிணாம வளர்ச்சியையும், அதன் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் புரிந்து கொண்டு சிறந்த கவிதைப் படைப்பாளியாகவும், சிறந்த கவிதை விமர்சகனாகவும் ஒருவர் தன்னை வளப்படுத்த வேண்டி கருத்துக்கள் ஓரளவு உதவும் என்ற நம்பிக்கையுடன் மேலும் அவரவர் தேவைக்கேற்ப சுயதேடலுக்கு வழிவிட்டு....

கே.எஸ். வசந்தகுமார்,

(இலங்கை நிர்வாக சேவை)

பிரதேச செயலகம்,

பூநகரி.

கந்தபுராணச் சிறப்பு

கந்தப் பெருமானது தோற்றத்தையும் அவரது திருவிளையாடல்களையும் கூறும் கந்தபுராணமானது பதினெண் புராணங்களிலே தனித்துவமும் சிறப்பும் மிக்க புராணமாகத் திகழ்கின்றது.

கர்ணபரம்பரைக் கதையாக இருந்த முருகப் பெருமானின் வரலாற்றை நைமிசாரண்ய வனத்திலே வாழ்ந்த முனிவர்கள் புராணமாகப் பாடியருள வேண்டும் என்று சூதமகா முனிவரை வேண்டிக் கொண்டார்கள். அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கியைந்த சூதமகா முனிவர் முதலில் முருகப் பெருமானின் வரலாற்றை வடமொழியிலே சுலோகங்களாப் பாடியருளினார். இதனை தென் இந்தியாவிலே காஞ்சி மாநகரிலே முருகப் பெருமானை தூய அன்பினோடு வழிபாடு செய்து வந்த கச்சியப்ப சிவாசாரியாரிடம் தன்னைத் துதித்து பாடுமாறு அசரீரி வாயிலாக கட்டளையிட்டார். அப்போது கச்சியப்ப சிவாசாரியார் எவ்வாறு பாடுவது எனக் கேட்டு முருகப் பெருமான் “திகடசக்கர” என கந்தபுராணத்திற்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளினார். அதன் பின் கச்சியப்ப சிவாசாரியார் ஒவ்வொரு நாளும் முருகப் பெருமானின் வரலாற்றையும் அவரின் திருவிளையாடல்களையும் கந்தபுராணமாக தமிழிலே பாடி காஞ்சி மாநகரிலே உள்ள முருகப் பெருமானின் ஆலயத்தின் வாயிற் படியில் வைத்துச் செல்வார். மறுநாள் விடிய வந்து எம்பெருமனை வழிபட்டு ஆலய வாயிலில் வந்து, தான் படி எழுதி வைத்த ஏட்டுச் சுவடிகளைப் பார்க்கும்போது அதிலே சில திருத்தங்களைச் செய்திருப்பதைப் பார்த்து எம்பெருமானின் கருணைத் திறத்தை நினைந்து கண்ணீர் மல்கி எம்பெருமானை வழிபாடு செய்து தனது ஏட்டுச் சுவடிகளை எடுத்துச் சென்று தொடர்ந்து பாடல்களைப் பாடி எம்பெருமான் ஆலயத்திலே வைத்து பூசனை செய்து கந்தபுராணத்தைப் பாடிமுடித்தார். இந்தப் புராணம் உற்பத்தி காண்டம், தேவகாண்டம், அசுரகாண்டம், மகேந்திர காண்டம், தட்சடி காண்டம், யுத்த காண்டம் என ஆறு காண்டங்களை உள்ளடக்கியதாகவும்

10 இலக்கண வழுவற்ற பாடல்களாகவும் விளங்கியது. தன்னால் பாடப்பெற்ற கந்தபுராணத்தை அரங்கேற்றுவதற்காக முருகப் பெருமானை வழிபாடு செய்து விடைபெற்றுச் சென்ற கச்சியப்ப சிவாசாரியார் பெரும் புலவர்கள் நிறைந்த அரச சபையிலே அதனை வாசிக்கத் தொடங்கினார். அப்போது அச்சபையிலே இருந்த நக்கீரர் முதலான புலவர்கள் அவர் பாடிய முதல் பாடலாகிய “திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்” என்னும் பாடலிலே இலக்கணப் பிழை இருப்பதாக வாதிட்டார்கள். அவர்கள் திகட சக்கரம் எனும் சொல் தமிழில் இல்லை. அதில் இலக்கணப் பிழை இருப்பதாக வாதிட்டார்கள். முருகப் பெருமான் அடியெடுத்துக் கொடுத்த அப்பாடலிலே பிழை இருப்பதாகப் புலவர்கள் வாதிட்டபோது அதனால் அதிர்ச்சியடைந்த கச்சியப்ப சிவாசாரியார் நாளை இதற்குரிய சரியான பதிலைக் கூறுவதாகச் சொல்லித் தன்னுடைய ஏட்டுச் சுவடிகளை எடுத்துச் சென்று காஞ்சியம்பதியிலே எம்பெருமானின் வாயில்படியில் ஏடுகளை வைத்து தங்களால் பாடப்பெற்ற பாடலிலே குற்றம் இருப்பதாக புலவர்கள் கூறியதை எம்பெருமானிடம் முறையிட்டு வணங்கி நின்றார். அப்பொழுது முருகப் பெருமான் ஏடுகளை அரச சபைக்கு எடுத்துச் செல்லுமாறும் அப்பாடலுக்குரிய விளக்கத்தை தான் சபையிலே நாளை வந்து கூறுவதாகவும் திருவாள் மலர்ந்தருளினார். மறுநாள் அரச சபையிலே கச்சியப்ப சிவாசாரியார் பாடலைப் பாடிய பொழுது புலவர்கள் குறுக்கிட்டு முதற்பாடலில் பிழை இருப்பதாக வாதிட அச்சபை நடுவே ஒரு புலவர் எழுந்து நின்று “திகட சக்கரம்” என்பதில் இலக்கண பிழை இல்லை எனவும் திகழ் + தசம் + கரம் என்பது திகட சக்கரம் எனப் புணர்ந்தது எனவும் அதற்கு ஆதாரமாக வீரசோழியம் என்னும் இலக்கண நூலை எடுத்துக் காண்பித்து அதிலே திகடசக்கரம் என்னும் சொல் இருப்பதைச் சபையிலே காண்பித்து புலவராக வந்த முருகப்பெருமான் மறைந்தருளினார். எம்பெருமானின் கருணைத் திறத்தை நினைந்து அரசனும் புலவர்களும் வியந்து ஆனந்தமடைந்து கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரை வணங்கி அவருக்கு வெகுமதிகள் கொடுத்து, கௌரவித்து கந்தபுராணம் சிறப்பாக அரங்கேற்றப்பட்டது. முருகப் பெருமானால் அடியெடுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட

அவராலே திருத்தம் செய்யப்பட்டு அவராலேயே அரங்கேற்றப்பட்டமையால் இப்புராணம் தனித்துவமான ஒப்புமையற்ற புராணமாக விளங்குகின்றது.

மேலும் இப் புராணத்திலே மனித வாழ்வியலுக்குத் தேவையான பல சிறப்பியல்புகளை நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. உதாரணமாக சூரபத்மன் யுத்த களத்திலே மாயத் தன்மையினாலே இருள் வடிவில் மறைந்து நின்று தன்னுடைய பெரிய கைகளை நீட்டி தேவர்களைப் பிடிக்க வந்தபோது அவர்கள் விஷ்ணு மூர்த்தியிடம் சென்று தங்களைக் காத்தருளவேண்டும் என்று வேண்டுகலை செய்தபோது அவர்

“காலமாய் காலமின்றி கருமமாய் கருமின்றி

மேகமாய் கோலமின்றி குணங்களாய் குணங்களின்றி

ஞாலமாய் ஞாலமின்றி அனாதியாய் நங்கட்கெல்லாம்

மூலமாய் நின்ற மூர்த்தி மூவிரு முகங்கொண்புற்றான்”

அதாவது சகல காலங்களும் தானேயாகவும் அவற்றைக் கடந்து நிற்பவராகவும் சகல செயல்களும் தானேயாகவும் அதற்கப்பாற் சகல உலகங்களும் தானேயாகவும் அதனையும் கடந்து நிற்பவராகவும் ஆதி முதற் பொருளாகவும் விளங்குகின்ற மூலமூர்த்தியாக விளங்குகின்ற பரமேஸ்வரமூர்த்தியே ஆறு. திருவதனங்களுடன் இங்கே மருகனாக எழுந்தருளியிருக்கின்றார். நீங்கள் பயப்படவேண்டாம் நம்பிக்கையோடு அவரை வழிபடுங்கள். அவர் எம்மைக் காத்தருளுவார் என்று தேவர்களுக்கு தேறுதல் கூறுகின்றார். எனவே எந்தச் சமயத்திலும் பரிபூரண நம்பிக்கையோடு இறைவனை வழிபடல் வேண்டும் என்பதை விஷ்ணுமூர்த்தி வாயிலாக கந்தபுராணம் கூறி நிற்பதைக் காணலாம்.

மேலும் சூரபத்மனின் தம்பியாகிய சிங்கமுகாசுரனிடம் முருகனோடு நீ யுத்தத்தை செய்து தனக்கு வெற்றியைப் பெற்றுத்தரும்படி சூரபத்மன் கேட்டபொழுது தருமநெறிகளைத் தெரிந்த சிங்கமுகாசுரன் அவற்றை சூரனிடம் கூறி தேவர்களை சிறைவிடுத்து முருகப் பெருமானை

வணங்கி உயர்ந்து ஈடேறும்படி புத்திமதி கூறுகின்றான். அவன் கூறுகின்றான்

“அருவமாகவன் உருவமாகவன்

அருவும் உருவும் இல்லதோர் தன்மையும் ஆகுவன்

ஊழின் கருமமாகவன் நிமித்தமாகவன் கண்டாய்

பரமனாடலை யாவரே யகர்ந்திடற்பாலார்”

பரமேஸ்வரமூர்த்தி உருவம் இல்லாத பொருளாகவும் விளங்குவார் உருவம் உள்ள பொருளாகவும் விளங்குவார். அருவுருவத்திருமேனியாகிய லிங்க வடிவிலும் காட்சி கொடுப்பார். சகல உலகங்களும் அழிக்கின்ற உருத்திர வடிவத்தையும் எடுப்பார். அதற்குரிய காரண பொருளாகவும் விளங்குவார். பரமேஸ்வர மூர்த்தியின் திருவிளையாடலை யாராலும் அறிந்துகொள்ளமுடியாது. எனவே பரமேஸ்வரமூர்த்தியே முருகனாக இங்கே எழுந்தருளி இருக்கின்றார் என்று பல புத்திமதிகளைக் கூறியபோது அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாத சூரபதுமன், நீ எனக்கு தம்பி இல்லை என்று அவனை வெறுத்தபோது, சூரனைத் திருத்தமுடியாது என எண்ணி அவன் இறப்பதற்கு முன் தான் அவனுக்காக யுத்தகளம் சென்று இறக்கின்றான். இதன் மூலம் சகோதரர்களிடம் இருந்த ஒற்றுமையையும், சகோதரன் நல்வழியில் செல்வதற்காக சிங்கமுகாசூரன் கூறிய தருமநெறிகளையும் கந்தபுராணத்தில் காணலாம்.

சூரபதுமனின் ஒரு புதல்வனாகிய இரணியனிடம் முருகனோடு யுத்தத்தைச் செய்து தனக்கு வெற்றியைப் பெற்றுத்தரும்படி சூரபதுமன் கேட்டபோது அவன் தந்தைக்கு பல தருமநெறிகளைக் கூறி தேவர்களை சிறை விடுத்து முருகனை அடைக்கலம் புகுதலே சிறந்தது என புத்திமதி கூறியபோதே நீ எனது பிள்ளை இல்லையெனக் கூறி அவனைத் தனது வாளினால் வெட்டமுயன்றபோது இரணியன் தந்தையைத் திருத்தமுடியாது என எண்ணி யுத்தம் செய்ய இயைந்து யுத்தம் செய்து இடையில் இவர்கள் இறந்தபின் ஈமக்கிரியை செய்யக்கூட ஒரு புத்திரன் இருக்கமாட்டார்கள்

என எண்ணி மாயத்தன்மையால் மறைந்து கடலில் மறைந்து வாழ்ந்து பெற்றோர் இறந்தபின் பெற்றோருக்கு ஈமக்கிரியைகள் செய்கின்றான். இதன் மூலம் பிள்ளைகள் பெற்றோருக்குச் செய்யும் கடமையை கந்தபுராணம் கூறி நிற்பதைக் காணலாம்.

மேலும் சூரபதுமன் தன்னுடைய சகோதரர், புத்திரர், உறவினர் மந்திரி முதலிய எல்லோரும் இறந்தபின் தனித்தவனாக நின்று பல மாயவடிங்கள் எடுத்து யுத்தம் செய்து முருகனை வெற்றிகொள்ள முடியாமல் நின்ற சமயத்தில் முருகன், சூரபதுமன் முற்பிறவியிலே செய்த புண்ணியத்தின் காரணமாக அவன் முன்பாகத் தன்னுடைய ஒப்பற்ற விஸ்வரூபத்தை எடுத்து நின்ற சமயம் அதனைப் பார்த்த சூரன்

“சூராதல் வேண்டும் தாள்கள் தொழுதில் வேண்டும் அங்கை

தாழதல் வேண்டுந் சென்னி தளருதல் வேண்டுகாறு

ஆளுதல் வேண்டுஞ் தீமை அகன்று நான்கீவற் காளாகி

வாழுதல் வேண்டும் நெஞ்சைத் தடுத்தது மானம் ஒன்றே”

U.302

முருகப் பெருமானது விஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கும்போது அவனுக்கு அவரது பாதங்களைச் சூழ்ந்து வணங்கவேண்டும் போல் இருக்கின்றது. தனது இரண்டு கரங்களைக் கூப்பி அவரை வணங்கவேண்டும் போல் இருக்கின்றது. தனது நாவினாலே அவரைத் துதித்துபாடிப் புகழவேண்டும் போல் இருக்கின்றது. தீய செயல்களை விட்டு நீங்கி முருகனிடம் அடிமைத் தொண்டு புண்டு ஒழுக்குதல் வேண்டும் போல் இருக்கின்றது. ஆனால் இவற்றைச் செய்ய அவனது தன்மானம் செயலில் காட்டி பற்றுறுதி, வைராக்கியம் அவனைச் செய்யவிடாது தடுத்துவிட்டது. ஒரு செய்கை காட்டப்படுகின்ற உறுதிப்பாட்டை நாம் இப்பாடல் வாயிலாக அறியலாம்.

சூரபதுமன் இறந்த பின் அவன் இறந்த செய்தி அவன் மனைவியாக பதுமகோமளை என்பவளது செவிகளில் கேட்டவுடனேயே அவளது உயிர் அவளை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டது. இதனை கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்

“சூரபன்மா எனும் அிவுணன் ஓவி நீங்கினள் என்பது

ககனத்துள் மேவும் எல்லையில் பதுமகோமனை எனும்

திருநங்கை ஓவிநீங்கினள் தலையளியாகியது அிதுவன்றோ”

என்னும் பாடல் மூலம் எடுத்துக்கூறி தலையாய கற்பு எப்படிப்பட்டது என எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

பரமேஸ்வரமூர்த்தியினுடைய நெற்றிக் கண்ணிலேயிருந்து வந்த அக்கினிப் பொறியிலே ஆறுமுகப் பெருமான் அவதானித்தமையை அறிந்த விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய கண்களிலே இருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தது. அக் கண்ணீர்த் துளிகளில் அமுதவல்லி, சுந்தரவல்லி என்ற புத்திரிகள் தோன்றினர். அவர்கள் முருகனை அடைய விரும்பி தவம் செய்தபோது முருகன் அவர்கள் முன் தோன்றி அமுதவல்லியை தேவேந்திரன் மகளாகவும், சுந்தரவல்லியை பூவுலகிலே நம்பிராசன் மகளாக வளருமாறும் பணித்தருளினார். தேவேந்திரன் மகளாக வளர்ந்த தெய்வானையம்மையை கற்பியல் நெறியை உலகிற்கு காண்பிக்கும் படியாக உரிய முறைப்படி மணம் பேசுவித்து ஆட்கொண்டருளினார். நம்பிராசன் மகளாக வளர்ந்த வள்ளிநாயகி அம்மையாரை களவியல் நெறியை உலகிற்குக் காண்பிக்கும்படியாக அமைந்ததே வள்ளிநாயகி அம்மை திருமணமாகும்.

நாரதர் மூலமாக நம்பிராசன் மகளாகிய வள்ளி நாயகியார் வளர்ந்து வருவதை அறிந்த முருகன் அவரது அழகைப் பார்ப்பதற்காக வேடுவ வடிவம் தாங்கி தினைப்புனம் காவல் செய்து நிற்கும் வள்ளிநாயகியாரிடம் சென்று

“பாய்ந்த சோரியும் பெருமுடிக்குறுவாயும்

ஏய்ந்த புண்படு மேனியுமாகியோ ஒருத்தல்

போந்ததோ சூவண்புகலுதிர் புகலுதிர் என்றான்”

என்கின்ற பாடல் மூலம் இரத்தம் சொரிகின்ற உடலும் பெரிய சத்தம் செய்கின்ற பெருவாயும் காயம் பட்ட புண்ணுடைய உடலும் உடைய ஓர்

கலைமான் இவ்விடம் வந்ததோ என கேட்டுவந்து வள்ளி நாயகியாரைப் பார்த்துச் செல்கின்றார். அவர் மீது காதல் வயப்பட்ட முருகன் கிழவடிவம் தாங்கிவந்து பசிக்குது எனக் கூறிய போது; தினைமாவைக் கொடுத்தபோது; அது தொண்டையில் விக்கியபோது; முருகனை கையிலே பிடித்து நீர்ச் சுனைக்குக் கூட்டிச் சென்று தண்ணீர் கொடுத்து திரும்பிவரும்போது; வழக்கி விழுந்தபோது; முருகனை வள்ளிநாயகியார் தூக்கி விடுகின்றார். அப்போது முருகன் வள்ளிநாயகியாரைப் பார்த்து

“ஆகத்தை வருத்துகின்ற அரும்பசி அவித்தாய் தண்ணீர்

தாகத்தைத் தவிர்த்தாய் இன்னும் தவிர்ந்தில தளர்ச்சிமன்னோ

மேகத்தை அனைய கூந்தல் மெல்லியல் வினையேன் கொண்ட

மோகத்தைத் தவிர்த்தியாயின் முடிந்ததென் குறையிதென்றார்?

எனக் கூறுவதாக கச்சியப்ப சிவாசாரியார் பாடினார். அதாவது எனது உடலை வருத்துகின்ற பசியைத் தீர்த்தாய், எனக்கு ஏற்பட்ட தண்ணீர்த் தாகத்தைத் தீர்த்தாய், இப்போதும் எனது தளர்ச்சி நீங்கவில்லை. மேகத்தையொத்த கரிய கூந்தலை உடைய பெண்ணே தீவினை உடையவனாகிய நான் உன்மீது கொண்ட காதலை தீர்த்து வைப்பாய் ஆயின் எனது குறை நீங்கிவிடும் என்று கூறுகின்றார். இவ்வாறு காதல் லீலைகளில் ஈடுபட்ட முருகன் “தாய் துயிலறிந்து மற்றும் தமர் துயிலறிந்து துஞ்சா நாய் துயிலறிந்து பேய் துயில் கொள்ளு யாமப் பெரும் பொழுததனில் பாங்கி வாயிலின் கதவு நீக்கி வள்ளியை கொடு சென்றுய்த்தான்”. வள்ளிநாயகியாரைக் காவல் செய்து நிற்கும் தாயாரின் நித்திரையைப் பரிசோதித்து மற்று உறவினரின் நித்திரையை பரிசோதித்து எப்போதும் சோர்வடையாது காவல் செய்யும் நாயினுடைய நித்திரையைப் பரிசோதித்து பேய் நித்திரை விழித்திருக்கும் நடுச் சாமப் பொழுதில் தோழிப் பெண்வாயில் கதவைத் திறந்து வள்ளியை முருகனிடம் கொண்டு சென்று வள்ளி முருகனோடு செல்லும்போது உறவினர் வந்து அவர்களை போரில் வென்று கொண்டு சென்று கந்தர்வ மணம் புரிந்தார் முருகன். பின்னர் வேடுவர்களுக்குத் தனது உருவைக்

காண்பித்து அருள்செய்தார். அப்போ நம்பிராசன் அவர்களுக்கு தங்களின் முறைப்படி

**“செந்தினையிறயும் தேனும் தீன்பலகனியும் காயும்
கந்தமும் பரமுமாக இலைவொலி கலத்திலிட்டு
பைந்தொடியணங்கும் நீயும் பரிவுடன் நுகர்திரென்ன
வெந்திறலெயினர் ஸற வியனருள் புரிந்தான் மேலோன்”**

சிவந்த தினை மாவும் தேனும் சிறந்த பழ வர்க்கங்களும் காய்களும் நல்ல வாசனைப் பொருட்களும் சிறந்த இலையாற் செய்யப்பட்ட பாத்திரத்தில் வள்ளிநாயகியாரு முருகனும் அன்போடு சாப்பிடும்படி கொலைத் தொழிலைச் செய்யும் வேடுவர் கூற அதனை முருகன் நிவேதனம் செய்து அவர்களுக்கு அருள்பாலித்தார். இப்படி காதல் திருமணமானது எப்படி அமையவேண்டும் என்பதை கச்சியப்ப சிவாசாரியார் புராணம் மூலம் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். மேலும்

**“தீயவை புரிந்தார் ஏனும் குமரவேந்திருமுன் உற்றல்
தூயவராகி மேலைத் தொல்கதி அடைவர் என்கை
ஆயவும் வேண்டும் கொல்வோ அருசமர் தீந்நாட் செய்த
மாயவன் மகனும் அன்றோவரம்பிலா அருள்பெற்றுய்ந்தன்”**

என்கின்ற புராணத்தின் மூலம் பல கொடிய செயல்களைச் செய்தவர்களாக இருந்தாலும் முருகப் பெருமானைச் சரணடைந்து அவரது அருளைப் பெற்றார் பரிசுத்தமானவராகி மேலான மோட்ச பதவியை அடைவார்கள் என்பதற்கு கொடுமைகளையே செய்த சூரபதுமனும் முருகப் பெருமானின் எல்லையில்லா அருளைப் பெற்று அவரின் வாகனமாகி மோன பதவியை அடைந்தான். இது மன்னித்து அருள் செய்யும் மாண்மை இயம்புகின்றது.

கோ. அரியநாயகம்,

ஓய்வுபெற்ற கிராம அலுவலர்.

(பெளராணிகர்)

பூநகரிப் பிராந்தியத்தில் கிடைத்த பெருங்கற்கால குறியீடுகளும் அவற்றின் முக்கியத்துவமும்

இலங்கைத் தமிழரின் வரலாறு பற்றிய ஆய்வுகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு எதிரான தடைகள் பல. அவை மிகவும் பலமானவை. அவை பல முனைகளிலிருந்தும் ஏற்படுகின்றன. அவற்றுள் சில எதிர்பாராத வண்ணம் ஏற்படுபவை. தமிழர் சிலர் இத்தகைய தடைகளை அமைத்துக் கொள்வதற்கு அனுசரணையாளராகவும் பங்காளிகளாகவும் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

இந்த வகையில் இலங்கையில் தமிழ்ப் பிராந்தியத்தின் பாரம்பரியமான கலாசாரம், வரலாறு என்பன தொடர்பான ஆவணங்களையும் தொல்பொருட் சின்னங்களையும் பேணிப் பாதுகாக்கும் மரபு தமிழரிடையே குறைந்தளவிலேயே காணப்பட்டது என்ற கருத்து நிலவி வருகிறது. இது இவ்வாறிருக்க அண்மைக் காலங்களிலே மிகவும் பாதகமான சூழ்நிலையிலும் மகிழ்ச்சிக்குரிய சில சாதனைகள் படைக்கப்பட்டு வருகின்றன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்து வரலாற்றுத்துறையைச் சேர்ந்த விரிவுரையாளர்கள் சிலர் குடாநாட்டிலும் பூநகரிலும் அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொல்பொருட் சின்னங்கள் பலவற்றை கள ஆய்வுகளின் மூலம் தேடிப் பெற்றுள்ளனர்.

இவற்றின் மூலம் இலங்கையிலே கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு முந்திய காலம் முதலாகத் தமிழரின் குடியிருப்புக்கள் ஈழத்தில் அமைந்து இருந்ததனையும் இலங்கைத் தமிழருக்கு புராதன காலம் முதலாக ஒரு தொடர்ச்சியான வரலாறு உண்டென்பதையும் அறியமுடிகின்றது. இந்த வகையில் பூநகரியில் கிடைத்த பெருங்கற்கால குறியீடுகளின் முக்கியத்துவத்தை நோக்கலாம்.

இலங்கைத் தமிழரின் பாரம்பரிய பண்பாட்டு வரலாறு பெருங்கற் காலத்திலிருந்து தனித்துவமான முறையில் தோன்றி வளர்ந்துள்ளது எனக் கூறலாம். இன்று தமிழ் மக்களிடையேயுள்ள சமூகப் பண்பாட்டு பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், மரபுகள், கிரியை முறைகள் என்பனவற்றின் வரலாற்றை பின்னோக்கிப் பார்த்தால் அவற்றின் தொடக்கமாக பெருங்கற்காலப் பண்பாடே விளங்குகிறது.

பெருங்கற்காலச் சமூகத்தின் தொடர்புச் சாதன ஊடாகமாக பலவித குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை பூநகரியில் கிடைத்த பெருங்கற்கால மட்பாண்டங்களிலும் இலங்கையில் ஏனைய இடங்களில் கிடைத்த பெருங்கற்கால மட்பாண்டங்களிலும் தென்னிந்திய பெருங்கற்கால மட்பாண்டங்களிலும் அடையாளம் காணப்பட்ட குறியீடுகள் சான்றுபகர்கின்றன. இக் குறியீடுகள் சிந்துவெளி நாகரிக காலத்திலிருந்து பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளதாகத் தெரியவந்துள்ளது. தென்னிந்திய பெருங் கற்கால குறியீடுகள் பற்றி ஆய்வு செய்தலால் என்ற அறிஞர் அப்பண்பாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்ட பல குறியீடுகள் சிந்துவெளி நாகரிகத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டவை எனக் கூறியுள்ளார். இந்த ஒற்றுமை சிந்துவெளி நாகரிகம் வீழ்ச்சி அடைந்தாலும் அந்நாகரிகத்தில் பின்பற்றிய பண்பாட்டம்சங்கள் மறையவில்லை என்பதைச் சுட்டி நிற்கின்றன. பூநகரியில் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் முக்கிய மையங்களாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ள மண்ணித்தலை, வெட்டுக்காடு, ஈழுவூர் ஆகிய இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மட்பாண்டங்களில் 72 வகையான குறியீடுகள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன.

இந்த வகையில் இக் குறியீடுகளை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் அக் குறியீடுகள் சமய சின்னங்களாக, குலச் சின்னங்களாக, வணிகச் சின்னங்களாக எழுத்துக்களாகப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம் என அபிப்பிராயம் தெரிவித்துள்ளனர். எவ்வாறாக இருப்பினும் பெருங்கற்கால மட்பாண்டங்களில் வரும் குறியீடுகள் அக்கால மக்களிடையே

எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தும் ஒரு கருவியாக விளங்கியிருக்க வேண்டுமென எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஆயினும் குறிப்பிட்டதொரு குறியீடு எல்லாப் பிராந்தியங்களிலும் ஒரே கருத்தைத்தான் சுட்டிக் காட்டியது என்பதற்கு ஆதாரங்கள் காணப்படவில்லை. ஆனால் இக் குறியீடுகளில் சில வரிவடிவங்கள் தோன்றிய காலகட்டங்களில் எழுத்துக்களாக பயன்படுத்தப்பட்டதற்குப் போதிய ஆதாரங்கள் உண்டு. இதனால் இக் குறியீடுகளை ஒலிப்பெறுமானம் உள்ள எழுத்துக்களாக கருத இடமுண்டு.

எழுத்துப் பொறித்த பாளை ஓடுகள் கிடைக்கத் தொடங்கியவுடன் குறியீடுகள் பொறித்த பாளை ஓடுகள் எண்ணிக்கை அளவில் குறைந்து சென்றமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். அந்த வகையில் பிராமி எழுத்து தோற்றம் பெற்ற காலம் கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டு எனக் கருதப்படுகிறது. இதனால் குறியீடுகளின் பயன்பாடு குறைவடைந்து சென்றாலும் அவை அனைத்தும் காலப்போக்கில் முற்றாக மறைந்துவிட்டன எனக் கூறமுடியாது. பிராமி கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள், நாணயங்கள் தொடர்ச்சியாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் இதற்குச் சான்றாக சில குறியீடுகள் இன்றும் புழக்கத்தில் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தற்கால இலங்கைத் தமிழர் சமூக வழக்காற்றில் சலவைத் தொழிலாளர்கள், மாடு மேய்ப்போர், வர்த்தகர்கள், இந்து மதத்தைப் பின்பற்றும் மக்கள், விவசாயிகள் போன்றோரால் பின்பற்றப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். இந்தக் குறியீடுகள் குலத்தைக் குறிக்கவும், யாருக்கு உரிமையானது என அடையாளம் காணவும் எந்த சமூகத்திற்கு உரியது என இனங்காணவும் சமயக் குறியீடாகவும் தொழிலை நினைவுபடுத்தும் சின்னங்களாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதைக் காணலாம்.

இலங்கையில் பெருங் கற்காலப் பண்பாடு ஆனது தென்னிந்திய பெருங்கற்கால பண்பாட்டோடு பெரிதும் ஒத்துக் காணப்பட்டதால் தமிழகப் படர்ச்சியே ஈழத்தின் பெருங்கற்காலம் என ஒரு பக்க உறவாகக்

கருதப்பட்ட அதேவேளை தமிழகப் பெருங்கற்கால பண்பாட்டில் இல்லாத சில குறியீடுகள் ஈழத்து பெருங்கற்காலத்தில் காணப்படுவதால் இலங்கைப் பெருங்கற்காலப் பண்பாடானது இருபக்க உறவாகக் கருதப்படுகின்றது. ஈழ-சுதேச நுண்கற்கால மக்களாலும் தென்னிந்திய திராவிட மக்களாலும் வளர்க்கப்பட்ட ஈழத்து பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டில் இக் குறியீடுகளின் தனித்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவை எழுத்துக்கள் தோன்ற முன்பே தோன்றியவையதனால் தமிழ்ப் பிராமியின் தோற்றம் இலங்கையில் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்றும் அவை இலங்கையில் இருந்தே தமிழகத்திற்கு சென்றிருக்கலாம் எனவும் கருதப்படுகிறது.

தொகுத்து நோக்கும்போது இலங்கைத் தமிழர் பற்றிய இலக்கிய வரலாற்று ஆதாரங்கள் குறைவாகக் காணப்படுகின்ற போதிலும் குறியீடுகள் போன்ற தொல்லியல் சான்றுகள் தமிழரின் புராதனத்தைக் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. எவ்வாறெனில் இக் குறியீடுகள் தமிழர்கள் அதிகமாக வாழும் வட பகுதியிலே அதிகளவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும், அத்துடன் தற்காலத்தில் வாழ்ந்துவரும் தமிழ் மக்களிடையே ஏதோவொரு வகையில் பயன்பாட்டில் இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கவம்சமாகும். இந்த வகையில் புராதன தமிழரின் வரலாறு பற்றிய உறுதியான இலக்கிய ஆதாரங்கள் காணப்படாத அதேவேளையில் இவ்வாறான தொல்பொருட் சான்றுகள் மூலமே அவர்களின் வரலாற்றை தெளிவுபடுத்தவேண்டியுள்ளது.

ஈ. கௌதமி

தொல்லியல்துறை,
யாழ்ப்ப. பல்கலைக்கழகம்.

தீனிப் பேய்கள்

வலது கரத்திலே ஒரு ஆண் குழந்தை இடது கரத்திலே ஒரு பெண் குழந்தை, தோளிலே ஒரு தோற்பை. சற்றுப் பாரமாக இருப்பதால் அது உடம்பை நிமிர்ந்து நடக்கமுடியாமல் இழுத்துப் பிடிக்கிறது. மறுபக்கம் ஒருவயது நிரம்பிய பெண்குழந்தையின் சுமை அந்தப் பேருந்தில் அமர்ந்தவள் எங்கே போவோம்.... என்ன செய்வோம்? தொடர்ந்து இந்தப் பேருந்தில் செல்வதாய் இருந்தால் மீண்டும் ஒரு பயணச் சீட்டைப் பெறவேண்டும். பிஞ்சுவயதுக் குழந்தைகள் “அம்மா பசிக்குது என்று மழலை மொழியில் மீண்டும் மீண்டும் கூறி அழுத் தொடங்குகிறார்கள். அவள் உள்ளமும் உடலும் நடுங்குகின்றது. தன் மார்புச் சட்டையை நீக்கி பெண்குழந்தையின் முகத்தை நெஞ்சோடு அணைக்கிறாள். அதைத்தான் அவளால் அந்த நேரம் செய்ய முடிந்தது. திருப்திப்படாத பெண் குழந்தை வீரிட்டு அழ ஆரம்பித்தது. பின் ஆசனத்தில் இருந்த வேற்று இனத்தவருக்கு பிள்ளைகளின் பாஷையும் அழுகையும் அவளின் நிலைமையும் விளங்கிக்கொண்டவர் போல் “பாவம் குழந்தைகள் பசிபோல் இருக்கு இதைக் கொடுங்கோ” என கூறி ஒரு மலிபன் பிஸ்கட் பெட்டியை நீட்டினார். வாங்கவும் முடியாமல் மறுக்கவும் முடியாமல் அவள் உள்ளம் பதறியது. ஆண்கள் உதவி செய்ய முன்வருவார்கள். மீண்டும் உதவுவார்கள், உதவி செய்ததற்காக பின்னர் உதவுவீர்களா? இப்படிச் கேட்பார்கள், கேட்டார்கள். இப்படித்தானே என் வாழ்க்கையே சீரழிந்தது. இதற்கு யார் காரணம்? நானா... இல்லை.... அவனா? மற்றவனா? இன்று என்னை போடி விபச்சாரி என்று கூறி காறி உமிழ்ந்தானே அவனும் ஒரு மனிதன் தானே... இல்லை.. இல்லை மனித உருவில் வந்த மிருகம். அவள் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் செந்நீராதக அவள் மடியில் இருக்கும் பிள்ளைகளின் முகத்தில் விழுந்து ஓடுகிறது. ஓரளவிற்கு அவள் மனநிலையைப் புரிந்து கொண்டவராய் “சிஸ்டர் பிள்ளைகள் பசி என அழுததால் பிஸ்கட் தர விரும்பினேன் வேண்டாமா?

சொறி அங்கிள் மன்னிக்கவேணும். இரு கைகளால் வாங்கி பெட்டியைப் பிரித்து பிள்ளைகள் கையில் கொடுத்தாள்.

வேற்று இனத்தவரான அவர் சற்று நேரத்தில் பேசமுற்பட்டார். “சிஸ்ரர் உங்க ஊரு எது”, “அப்பா வரலையா”, “ஏன் பேசப் பயப்படுறீங்க” தொடர்ச்சியாகக் கேள்விகளைப் போட்டார் அருகே இருந்தவர். அவள் உள்ளம் திக்ென்றது. நான் நினைத்ததில் தவறேதுமில்லைப்போல் தோணுது. மீண்டும் தொடர் கதையா... சீ! எனக்கென்ன வாழ்வு முடிவைத் தீர்மானித்தேன்... குழந்தைகளின் முகங்கள்... பச்சைப் பால்குடிகள் தவித்துப் போய் அனாதை என்று யாரும் சொல்லக்கூடாது என்பதற்காக வாழலாமென்றால்... அதுவும் மனிதாபிமானம் என்றால் என்ன விலை என்று கேட்கும் உலகமிது என்ன அவலத்துக்குள் சிக்கிக் கொண்டேன். “பயம் வேண்டாம் சிஸ்ரர் நான் ஒரு பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் தான்” ஆண்டவனே என்ன சோதனை. “பயப்பிட வேண்டாம், பேசவிருப்பமில்லையா? உங்க நாஷனல் ஐ.சீயை பார்க்கலாமா? ஒழிக்கத் தெரியாதவன் தலையாளி வீட்டில் ஒழித்த நிலையாயிற்றே. பயந்த வண்ணம் அடையாள அட்டையைக் கொடுத்தவர் கண்வெட்டாமல் அவரையே பார்த்தவண்ணம் இருந்தாள். ஓடிக்கொண்டிருந்த பேருந்து வவுனியாவை அண்மித்துக் கொண்டிருந்தது.

“சேர் வவுனியாவில் நான் இறங்கவேணும்” அப்போது தான் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் என்று தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டவர் அவளது அடையாள அட்டையைக் கொடுத்ததோடு தன்னுடைய தொலைபேசி இலக்க அட்டையையும் கொடுத்தார். “சிஸ்ரர் நீங்க அரசு புனர்வாழ்வு முகாமில் இருந்து தானே வெளியில் வந்தீர்” இது முகாம் ஐ.சீ. தானே? நாஷனல் ஐ.சீ இல்லைத்தானே... உங்க நிலைமை எனக்கு நன்கு விளங்குது. உமது அழகுதான் உமக்கு ஆபத்தைத் தந்திருக்கு. நீர் ஒருசில காலத்திற்கு முன் ஒரு பேரழகி என்பது உமது சின்னவயது படத்திலை பார்க்கேலும்... உங்க அப்பா அம்மா ரதிதேவி என பொருத்தமாய்... பெயர்... சூட்டியிருக்கிறாங்க பயம் வேண்டாம்... நீங்க ஒரு விடுதலைப் போராளி...

போராளி என்றாலே அவள் ஒரு வீராங்கனைதான். என்னுடைய ஊர் குருநாகல தான். யாழ்ப்பாணத்தில்தான் வேலை செய்யிறன் உம்முடைய குழந்தைகள் போல் ஆசைக்கு ஒரு ஆணும் ஆசைக்கு ஒரு பெண்ணும் இருக்கிறாங்க.... இப்போதெல்லாம் அப்பா வருவார் அப்பா வருவார் என சொன்னபடியே வீதியைப் பார்த்தவண்ணம் இருப்பாங்க... என்னைக் கண்டதும் பாய்ந்து வீதிக்கு வந்திடுவாங்க. சேர்.. நீங்க.... நீங்க... எவ்வளவு நல்லவராய் இருக்கிறீங்க.... நான்.... முதலிலேயே உங்களை மற்ற ஆண்களைப் போல தப்பாய் நினைச்சிட்டேன் சேர்... என்னை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கோ.... டோன் வெறி சிஸ்டர். நாமள் யாழ்ப்பாணத்திலை வேலை செய்யிறம் தானே... எல்லாம் விளங்கும். மோசமான நிலைக்கு உங்கள் ஆக்கள் போய்க் கொண்டிருக்கிறாங்க.... ஏனோ.... தெரியல்லை எங்களுக்கும் வேலை பார்க்கிறது மிச்சம் கஷ்டம் தான்.

சேர் உங்க பேச்சு எனக்கு பெரிய நிம்மதியைத் தந்திருக்கு. அலைகடலில் தந்தளிக்கும் ஒருவனுக்கு ஒரு மிதப்புக்கட்டை கிடைத்ததுபோல் இருக்குசேர்.

வவுனியா வந்திட்டுது நான் இறங்கவேணும் சேர். “அதுவரையும் தான் பயணச்சீட்டு” பொலிஸ் அலுவலருக்கு அவளுடைய கடைசி வார்த்தையைக் கேட்டதும் இதயம் நின்றுவிடும்போல் இருந்தது.

போகும் இடம் தெரியாமல் நிற்கும் ஒரு அபலைப் பெண்ணாக அவர் கண்முன் நிழலாக நின்றாள். எங்கு போகவேண்டும்? அவரிடம் பொய் பேசவே விரும்பாதவளாய் “போகுமிடம் தெரியாது இறங்குகிறேன்” வாறன் சேர்... பிள்ளைகளை அணைத்தபடி படக்கென்று இறங்கினாள்.

முற்றிலும் எதிர்பார்க்காத நிலையில் திடீரென பேருந்தின் புட்போட்டில் நின்றபடி அவசர தொலைபேசி இலக்க அட்டை ஒன்றையும் அதோடு சேர்த்து ஒரு ஆயிரம் ரூபா நோட்டையும் கொடுத்து உங்கள்

பிள்ளைகளுக்கென கூறி பேருந்தில் ஏறிக்கொண்டார். வவுனியாவில் இருந்து கொழும்பு நோக்கி அப்பேருந்து புறப்பட்டது.

எதையோ பறிகொடுத்தவள் போல் அப்பேருந்து மறையும் வரை பார்த்தவண்ணம் இருந்தாள். அம்மா.... அம்மா... அம்மா என்ற பிள்ளைகளின் அழைப்பு அவளை நாணித் தலைகுனிய வைத்துவிட்டது. சிலமணி நேரம் என் அருகே இருந்த ஆசனத்தில் பிரயாணம் செய்ததனால் ஏற்பட்ட சிறிய அறிமுகம் இவ்வளவு தூரம் என்னை கடமைப்பட வைத்ததோடு என் ஆனந்தமான, அசிங்கமான... அருவருப்பான வாழ்க்கையைப் பற்றி எப்படி அறிந்தவர் போல் பேசினாரே! பிரியும்போது தன் குடும்பநிலை பற்றி கூறி பிரிந்தவர் ஏன்....? எதற்காக.....? தன்னுடைய இரு அவசர அழைப்பு..., சாதாரண அழைப்பு இலக்கங்களை தந்து போயிருக்கிறார்.

இவரும் ஆசைகாட்டி மோசம் செய்யும் பேர்வழியோ! என் அழகே... எனக்கு ஆபத்தைத் தந்ததுமட்டுமல்ல, இந்த அவமானத்தின் சின்னங்களை ஐயோ ஆண்டவரே மன்னித்துக்கொள் என் செல்வங்களை சுமக்கிறேன். எத்தனை காலம் சுமக்கப் போகிறேன்? வீடு வாசல் எதுவும் இல்லாத தந்தை பெயர் தெரியாத பிள்ளைகள் இவர்கள் வளரும்போது இல்லை வளர்ந்துவந்தபின் அப்பிள்ளைகளே என்னை விபச்சாரியே என்று தூற்றி காறி உமிழுமா? இந்த வசைக்கு நான் சொந்தக்காரிதான். வவுனியா பேருந்து நிலையத்தில் இருந்து நடக்கிறாள் எங்கு போவது? இருட்டிவிட்டால் எங்கே இரவைப் கழிப்பது? எண்ண அலைகள் உள்ளமென்னும் கடலில் மோதி ஆர்ப்பரிக்கின்றது. எதிரே கொழும்பில் இருந்து புறப்படும் இன்ரசிற்றி புகையிரதம் வீதிக் கடவையைத் தாண்டுகிறது.

வீதியால் திரும்பி புகையிரத நிலையப் பகுதிக்கு செல்கிறாள். முன்மண்டபத்தில் இரவு செல்லும் தபால் புகையிரதத்துக்கு மக்கள் காத்திருக்கிறார்கள். அவளும் ஒரு பிரயாணி போல ஒரு சாய்வு

ஆசனத்தில் பிள்ளைகளை படுக்கவைத்தாள். அருகே அமர்ந்து கொண்டாள். கவலை தெரியாத இரு குழந்தைகளும் ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் முடங்கிக் கொண்டார்கள். இருவர் முகங்களையும் அந்த புகையிரத மின்குமிழ் ஒளியில் நன்றாகப் பார்க்கிறாள். அண்ணலும், தங்கையும் உனக்கொரு அப்பா... அவளுக்கொரு அப்பா உங்கள் வாழ்க்கைக்கு உலைவைத்த இல்லை இல்லை என்னுடைய வாழ்க்கையை நாசமாக்கி ஆசை காட்டி மோசம் செய்தவர்கள் வரிசையில் எத்தனை எத்தனை ஆண்கள்... இவர்கள் ஆண்கள் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு இன்னும் அசிங்கமான வாழ்க்கையில் எத்தனை பெண்கள் வந்தாலும் மலரைவிட்டு மலர் தாவி தேனைச் சுவைக்கும் பட்டாம்பூச்சிகளாக... சீ... இவர்களைப் போன்றவர்களை அடித்து.... குத்தி.... வெட்டி அழிக்க எனக்கு ஓர் அண்ணன் இல்லை.... தம்பி இல்லை. இதுதான் என் உள்ளத்தில் கொழுந்து விட்டெரியும் தீ என்றோ ஒருநாள் அவர்களைப் பொசுக்கியே தீரும். அவள் சிந்தனை சிறகடித்து கடந்த காலத்தை நோக்கிப் பறந்து விரிகிறது.

ரதிதேவி பிறக்கும்போதே அழகு தேவதைபோலவே பிறந்தாள். அதனால் அழகுதேவதையாக வளர்ந்தாள். 18வது வயதில் பொலிஸ் பிரிவினரால் நடாத்தப்பட்ட தமிழ் சிங்கள புத்தாண்டு விழாவில் சிறப்பு நிகழ்வாக நடாத்தப்பட்ட அழகுராணிப் போட்டியில் பலரது வற்புறுத்தலின் பேரில் கலந்து கொண்டாள். விழாவில் பல்வேறு நிகழ்வுகள் இடம்பெற்ற போதும் ஆணழகன் தெரிவு இடம்பெற்றது. போட்டி முடிவுகளுக்காக மக்கள் ஆவலுடன் காத்திருந்தனர். அழகுராணியாக ரதிதேவி தெரிவு செய்யப்பட்டார் என்ற அறிவிப்போடு விளையாட்டுத் துறையில் சாதனை படைத்து பாராட்டுப் பெற்ற ஸ்ரீபனும் ஆணழகானத் தெரிவு செய்யப்பட்டான் என்ற அறிவிப்பும் வெளிவந்தது. முன்னதாகவே ரதிதேவி மீது ஒரு கண் வைத்திருந்த ஸ்ரீபனுக்கு இது ஒரு வாய்ப்பான போதும் நாட்டில் ஏற்பட்ட போர்ச்சூழலால் அவர்கள் விருப்பத்திற்கு மாறாகவே கட்டாய ஆட்சேர்ப்புக்கு உள்ளானதால் தம் வாழ்வின் வசந்தம் அழிந்ததை உணர்ந்தார்கள். கொடும் புயல் வீசியது. ரதிதேவியின் தாயும்

தந்தையுமே ஒரே பதுங்கு குழிக்குள் இருவரும் அவர்கள் உறவுகளும் அழிந்ததால் போராளியாக இருந்த ரதிதேவி அனாதையானாள். மக்கள் இடம்பெயர்ந்த நிலையில் அமைக்கப்பட்ட ஒரு இடம்பெயர்ந்தோர் முகாமில் நிர்க்கதியான நிலையில் இருந்த ரதிதேவியின் பின்னும் முன்னும் சுற்றுவதைத் தொழிலாகக் கொண்டாள் ஸ்ரீபன். அவள் வெறுத்ததோடு உன்மதம் வேறு என் மதம் வேறு, என் பின்னே சுற்றாதே என பல தடவை எச்சரித்தாள். உன்னுடைய அழகுக்கு என்னைப் போன்ற உடற்கட்டுள்ளவன் தான் பொருத்தம் எனக் கூறியவன் நள்ளிரவு நேரம் தன் எடுபிடிகளின் உதவியோடு ஆசை காட்டி மோசம் செய்ய முற்பட்டான். அவளுடைய சக்தியை மீறி எல்லாம் நடந்து முடிந்துவிட்டது.

அவள் கசங்கிய மலராக்கப்பட்டாள். அழகு மல்லிகையின் இன்பத் தேனைக் குடிப்பதில் மதிமயங்கிக்கிடந்த ஸ்ரீபனுக்கு தான் தாயாகும் பாக்கியம் கிடைத்துவிட்டதாக மகிழ்வுடன் தெரிவித்தாள். அவன் அந்த சந்தோஷமான செய்தியை வேண்டா வெறுப்பாகக் கேட்ட நிலை அவளை அதிர்ச்சியில் ஆழ்த்தியது. இரண்டு நாள்களின் பின் ஒரு காட் வில்லைகளைக் கொடுத்து இவ்வில்லைகளைத் தவறாது பாவிக்கும்படியும் குழந்தை வளர்ச்சிக்கும் உமது உடம்புக்கும் நல்லதெனக் கூறிச் சென்றான்.

சந்தேகம் கொண்ட ரதிதேவி முகாமிலுள்ள மருத்துவமாதுவிடம் வில்லைகளைக் காண்பித்து உரையாடியபோது பெரும் அதிர்ச்சி அடைந்தாள். தன்னுடைய செயற்பாட்டை ரதிதேவி அறிந்துவிட்டாள் என்ற நிலையில் இருவருக்கும் ஏற்பட்ட தர்க்கம் பிரிவில் முடிந்தது. காலங்கள் நகர்ந்தது. முகாமிலேயே ஒரு ஆண் குழந்தைக்குத் தாயான அபலையாக தனது சொந்த ஊருக்கு வந்தபோது அவள் பேரழகில் மயங்கிய பலர் அவளுக்கு உதவுவதாகக் கூறி அவள் அன்பைப் பெற பலர் முன்வந்தபோதும், தன் முதல் அனுபவத்தை வைத்து மிகவும் நிதானமாக நடக்க முயற்சித்தும் தனக்கொரு ஆண் உதவி தேவை என்பதை ஏற்ற நிலையிலும் பலர் அந்த அழகியை அடைந்துவிடவேண்டுமெனத் துடியாய் துடித்தார்கள். அவள்

அழகே அவளுக்கு இயமனாக பின் சுற்றியது. மீண்டும் சந்தர்ப்பவசத்தால் ஒரு வாலிபனுடைய வலையில் வீழ்ந்தாள், நம்பினாள். முடிவு மீண்டும் ஒரு குழந்தைக்குத் தாயானாள். தன் ஆவலைப் பூர்த்தி செய்து இன்பத்தில் திளைத்த அவனாலேயே நீ ஒரு விபச்சாரி தானே; என்னை எப்படி நீ பிடித்தாய் என்பது எனக்குத் தெரியும் என வசை பாடினான். சில நாட்களில் மீண்டும் ஒரு பெண்ணை வரதட்டையுடன் கட்டிக்கொண்டு வாழ்வதாக அறிந்தபோது தன் விதியை நொந்து புலம்பினாள். தன் பிள்ளைகளை வளர்க்க பல அலுவலகங்களுக்கும் வீடுகளுக்கும் வேலை தேடி அலைந்தாள். பேரழகியாகப் பார்த்த சமூகம் அவளை ஓர் அனாதையாக, விபச்சாரியாகப் பார்த்தபோது அவள் தன் வாழ்வையே முடிக்க எண்ணினாள்.

ஆனால் என் வயிற்றில் வளர்ந்த செல்வங்களை அழிக்கும் உரிமை உண்டா?

இதே கேள்வி அவள் உள்ளத்தை ஆட்டிப்படைத்தது. என்ன செய்யலாம் வேண்டாம் எம் இனத்தின் மத்தியில் எம் ஊரில் காமுகர்களின் கண்முன்.... கொழும்பு போவதற்கு ஆயத்தமான பேருந்தில் வவுனியா பிரயாணத்திற்கான சிட்டை பெற்றுக்கொண்டவள் வவுனியாவில் இறங்கி வவுனியா புகையிரத நிலையம் வரை சென்றவள், பிள்ளைகளை அணைத்தபடி உறங்கிவிட்டாள். விழித்தபோது ஒரு பிணந்தின்னிப் பிசாசு உருவில் எதிரே நின்றவன் உன் அழகுக்கு நான் அடிமை, என்னைத் தடுக்காதே. அவள் கூக்குரலுக்கு யாரும் அபயம் அளிக்கவில்லை. கொடுங்கோலனால் குதறப்பட்ட அழகின் மறுவடிவம் ரதிதேவி சிலமணி நேரத்துக்கு முன்பதாக தன்னிடம் கொடுக்கப்பட்ட இரு தொலைபேசி இலக்கத்துக்கும் மீண்டும் மீண்டும் டயல் செய்து தானும் பிள்ளைகளும் ஆபத்தில் சிக்கியிருப்பதாக அறிவித்தாள். பிள்ளைகளை புகையிரத மேடையில் வளத்தினாள். எதிரே வந்துகொண்டிருந்த புகையிரதத்தின் முன்னே பாய்ந்து தற்கொலை செய்து கொண்டாள். பிள்ளைகள் அந்த மின் வெளிச்சத்தில் கவலை அற்றவர்களாக ஓடியாடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஓடிக் கொண்டிருந்த புகையிரதம் தன் வேலையை முடித்துக் கொண்டு அப்பால் போய் நின்றது. புகையிரதச் சாரதி ஒரு பெண் தன் வண்டிமுன் பாய்ந்து தற்கொலை செய்துள்ளதாக அறிவிக்க, முன் அவசர பொலிஸ்பிரிவுக்கு அவளால் அனுப்பப்பட்ட செய்தி கிடைத்து அப்பிரிவினர் வந்து விசாரணை செய்ய முற்பட்டபோது பொலிஸ்பிரிவின் இரு இலக்கங்கள் கிடைத்தது. சிலமணி நேரத்தில் குருநாகலுக்குப் போய்ச் சேர்ந்த பொலிஸ் உத்தியோகத்தரும் வந்து சேர்ந்ததோடு கண்ணீர் சொரிந்து நின்றார். அந்நேரம் எங்களுக்கு பஸ்ஸில் பிஸ்கட் தந்த அங்கிள் நீங்களெல்லோ.... ஒரு கணம் அந்த மனிதாபிமானம் மிக்க சிங்க சகோதர இனத்தைச் சேர்ந்த பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் மாலையில் நடந்துமுடிந்துவிட்ட விடயங்களை சாட்சியமாகக் குறிப்பிட்டார். அப்பிள்ளைகளைப் பிரிய மனமில்லாத பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் தன் மனைவியின் பூரண சம்மதத்துடன் அப்பிள்ளைகளைத் தத்தெடுத்து மகிழ்வுடனும், மனவேதனையுடனும் கொண்டு சென்றார்.

பூநகர் பொன். தில்லைநாதன்

(பூநகரான்)

இல்லத்தரசியர்க்கு

“மதியிது மதியிது பெண்ணே - டுண்ய
வதியல்லவோ நல்ல மகராசி பெண்ணெ”

மற்றெல்லாப் படைப்புக்களையும் விட விஷேட விதமாகத் தனது சாயலாகவே மனிதனைப் படைத்த இறைவன், தனது படைப்புக்கள் அனைத்தையும் ஆண்டு நடந்த அவனைப் பணித்தார். இதனை வலியுறுத்தும் பொருட்டே அறிஞர் பெருந்தகை ஒருவரும் “படைத்தான் படைப்பெல்லாம் மனுவுக்காக” மனுவைப் படைத்தான் தனக்காக எனக்கூறிப் போந்தார். இத்தகைய மகத்தான பேற்றைப் பெற்ற மனித குலம் நெறிவழி நின்றுவாழ்ந்து நன்மக்கட் பேறு பெற்று தனக்கும் இவ்வுலகிற்கும் நற்பணி புரிந்து இறைவனில் ஒன்றிப்பதே மேலானது.

இன்றைய உலகின் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளில் பெரும்பங்கை வகிப்பவர்கள் பெண்கள், தாய்மார்கள். தாயொருத்தி குடும்பத்தை, நாட்டை முன்னேறச் செய்யவும் முடியும், அதனைப் பாதாளத்திற்குள் வீழ்த்தவும் முடியும். இதனால்தான் “ஆவதும் பெண்ணாலே; அழிவதும் பெண்ணாலே எனப் பெரியோர்கள் கூறினர். நாடு வறுமை, துன்பம், நீங்கி செல்வமும் மகிழ்ச்சியும் சுபீட்சமும் அடையக் காரணமாயிருப்பவர்கள் பெண்களே. உலகின் ஒளியாக ஒற்றுமைச் சுடராக அடக்கத்தின் அணிகலனாக இருப்பதும் அவர்களே. உலக முன்னேற்றத்திற்கு ஆதாரம் பெண் மக்களேதான். விதம்விதமாய் உடை உடுத்துவதும் அணிகலங்கள் அணிவதும் ஆண்களோடு நேர் நின்று போட்டியிடுவதும் உண்மையான முன்னேற்றத்திற்கு உழைப்பவரும் பெண்தான். உண்மை உயர்ச்சி பெற்று ஒழுக்கத்தின் வழிநின்று தங்கள் அன்றாடக் கடமைகளை சோர்வின்றி ஆற்றி, கணவனைக் கண்கண்ட தெய்வமாகப் போற்றி மக்களை நல்வழி நடாத்தி வீடு தேடிவரும்

விருந்தினரை முகம் மலர்ந்து உபசரித்து உலகத்தோடு ஒத்து வாழ்வதிலே பெண்மையாகும், தாய்மையாகும்.

மேலும் இன்று பெண்கள் கல்வியிலும் வளர்ந்துள்ளனர். “அடுப்பூதும்பெண்களுக்கு படிப்பெதற்கு” என்று கேலி செய்த காலம் ஒன்று இருந்தது. ஆனால் இன்று சகல துறைகளிலும் ஆண்களோடு பெண்களும் சமபங்கெடுத்து கடமையாற்றுவது கண்கூடாக பார்க்கக் கூடியதாக உள்ளது. கல்வியறிவுள்ள தாயொருத்தி தன் குடும்பத்தை ஒழுங்குடன் நிர்வகிப்பாள், அவள் குடும்பத்தில் சண்டை சச்சரவு துன்பம் இருக்காது. மாறாக அமைதியும் சாந்தமும் மகிழ்ச்சியும் அவள் வீட்டில் குடிக்கொண்டிருக்கும். தன் குடும்பத்தில் மட்டுமல்ல, தன் சமூகத்தவர்களிடத்திலும் பெருமதிப்பை அவள் தேடிக்கொள்வார். வருமானத்திற்குள் திட்டமிட்டு செலவினைச் செய்து சேமிப்பும் செய்திருப்பாள். கல்வியறிவு குறைந்த தாயொருத்தி தன் குடும்பத்தைச் சமாளிக்க முடியாமல் திண்டாடுவாள், சகல பிரச்சினைகளுக்கும் அவளால் முகம் கொடுக்கமுடியாது சிரமப்படுவாள். பிறர் கூறும் ஆலோசனைகள், அறிவுரைகள் அவளுக்கு எரிச்சலை ஊட்டும். மற்றவர்களுடன் எரிந்து விழுவாள். தகாத வார்த்தைகளால் பேசுவாள். கணவன், குழந்தைகளுடன் கோபிப்பாள். குழந்தைகளை முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு செல்ல இயலாது. கணவனுக்கு மந்திரி மாதிரி இருந்து ஆலோசனை கூற முடியாது. உறவினர்கள் மத்தியில் நல்ல மதிப்பைப் பெற அவளால் முடியாது. கல்வியறிவு உள்ள தாய்மை “தொட்டிலாட்டும் கை சட்டமும் இயற்றும்” என்பதற்கு இணங்க அரசியலிலும் திறமையுடன் நாட்டுக்குப் பணிபுரிவதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். நமது ஈழநாட்டிலும் அயல்நாடான இந்தியாவிலும், இஸ்ரேலிலும் மங்கையும் நீதியும் நேர்மையுடனும் சாமர்த்தியமாய் பல எதிர்ப்புக்களைச் சமாளித்து அமையுதியுடன் ஆட்சி செய்யவில்லையா? இத்தாலியில் பிறந்த பெண்மணிக்கு புனிதப்பட்டம் கிடைக்கவில்லை? (அன்னை திரேசா) இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த மங்கையர் குலம் பாராளுமன்றம் மட்டுமன்றி

விஞ்ஞானத் துறையிலும் உலகமே வியக்கும் வண்ணம் சாதனை புரிந்துள்ளனர். விளையாட்டுக்களிலும் விண்வெளியில் சாதனை புரிந்ததுடன் ஆழ்கடலின் அடியிலுள்ள புதினங்களை ஆராயும் பொருட்டு கடலின் அடித்தளத்தில் முகாமிட்டு ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடும் வீராங்கனைகளும் உள்ளனர்.

ஆயினும் இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக குழந்தை ஒன்றை இவ்வுலகிற்கு அளிக்கும் அன்னையின் பெருமையை என்னவென்பது. அக்குழந்தையை வளர்த்து அன்புகாட்டி அரவணைத்து ஆளாக்கும் அளவிற்கு அவளின் தாயன்புக்கு ஈடாக உலகில் ஏது உண்டு. ஒரு பெண் தாயாகிவிட்டால் அவள் அடையும் இன்பம் அளவற்றது. தாய் தன் குழந்தையை அணைக்கும்போது குழந்தையானது தாயானவள் தனக்கே உரியவள் என உணர்கின்றது. இந்த உணர்வை குழந்தை ஒன்றுக்கு அதன் அன்னையைத் தவிர யாராலுமே தர இயலாது. அந்த அன்னை மடிதான் அவள் வாழ்வு அத்திவாரமிடப்படுகிறது. பாலூட்டும் அன்னை அவனுக்கு நல்ல பண்பாடுகள் பலவும் சொல்லித் தரவேண்டிய கடமைப்பாடுடையவர். “திருடாதே, பொய் சொல்லாதே, பிச்சை எடுக்காதே” இன்றைய நம் குழந்தைகள் நாளைய தலைவர்கள் என்பதனை தாயானவள் மனதில் கொள்ள வேண்டும். தன் குழந்தை எதிர்காலத்தில் எந்த நிலையில் தனக்கும் தன் நாட்டிற்கும் பணிபுரியப் போகிறான் என்பன போன்ற எண்ணங்கள் அன்னையின் மனதில் எழவேண்டும். தான் பெற்ற மைந்தனுக்கு பாலூட்டி, சீராட்டி பாதுகாத்து வந்தால் போதும் என பிள்ளை வளர்ந்திருவான் என்று எண்ணும் தாய்மாரே சற்றுச் சிந்தியுங்கள். இன்று கொம்பியூட்டர் காலம் என்பதனை மறவாதீர்கள். குழந்தை பிறக்கும்போதே ஒரு குழந்தை 70வீதம் கற்றுக்கொண்டுதான் பிறக்கிறான். ஒரு தாயானவள் கற்பத்தில் சிசுவை வைத்துக்கொண்டு எவ்வாறு சிந்திக்கிறாள், செயற்படுகிறாள், அவற்றை கருவறையில் இருந்து அக்குழந்தை கற்றுக் கொள்கிறது. பின்பு பிறந்த பிற்பாடு அவர்களுக்கு நாங்கள் உதவுவதாக இருக்கிறோம்.

எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தை தான் மண்ணில் பிறக்கையிலே அவன் நல்லவனாவதும் தீயவனாவதும் அன்னை வளர்ப்பதிலே” நாகரீகத்தின் உச்சத்தை அடைந்துவிட்டோம் எனப் பெருமையடிக்கும் பெண்ணினமே அநாகரிகமும் அக்கிரமமும் தீச்செயல்களும் நாட்டில் மலிந்து கிடக்கக் காரணம் யார்? வீம்பு பேசி வீணாய் வீதியில் அறிவு கெட்டலையும் இளைஞர் யார்? எல்லோரும் நாம் பெற்ற செல்வங்கள் தான்.

பெண் என்றால் பேயும் இராங்கும் என்பார்கள். பெண் என்றவுடன் காமம் தலைக்கேறி விடுகிறது. பெண் என்பவர் தாய், சகோதரி, மகள், மனைவி இவ்வாறு பல நிலையில் இருப்பவள். உனது பாதையைத் திரும்பிப்பார். இந்நிலை மாறி நாட்டுப் பற்றுள்ள நன்மக்களை நாம் உருவாக்க வேண்டும். அவர்கள் இந்த நாட்டை பொன் கொழிக்கும் நாடாக மாற்றவேண்டும். நாம் அதனைப் பார்த்து மகிழ்ந்திருக்க வேண்டும். பெண்கள் பயமின்றி வீதியால் செல்லவேண்டும் என்று அன்னையர் உறுதி புண்டால் இது ஒன்றும் ஆகாத காரியம் இல்லை. அன்னையின் குரலுக்கு அபாரசக்தியுண்டு என்பதனை அன்னை உணர்ந்து கொண்டால் எமது நாடு முன்னேறும்.

திருமதி. கிறிஸ்ரீனம்மா யோன்,

தலைவர்,

பூநகரிப் பிரதேச

மாதர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்க சமாசம்

37 ஆண்டு வயதான வெற்றிக்கேடயம் கூறும் கதை

அன்று 1976 செப்ரம்பர் 30ஆம் நாள் பூநகரியே விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது. பூநகரி காரியாதிகாரி பிரிவு கலை இலக்கிய விழா (இன்று பிரதேச செயலர் பிரிவு) எனப் பெயர் மாறியுள்ளது. பூநகரி வாடியடியில் அமைந்துள்ள ஒல்லாந்தர் கோட்டை மைதானத்தில் அரங்க வளாகம் சனசமுத்திரம் அலை மோதிய நாள். எள் போட்டால் எள் விழாது எண்ணெய்தான் வியும் என்று சொல்வார்கள். அப்படியான காட்சி மாலை 7மணிக்கு தொடங்கிய நிகழ்வுகள் மறுநாள் விடி கோழி கூவும் வரை நீடித்தது. 37 வருடங்களுக்கு முந்திய அன்றைய நாள் நிகழ்வுகள் பற்றிய என் கதையைக் கேழுங்கள்.

அன்றைக காலகட்டத்தில் எம்பூநகர் மண்ணில் புகழ்பரப்ப கிராமத்தின் வளங்களை வெளிக்கொணர கிராமம் கிராமமாகச் சென்று மக்களின் நண்பனாகி அறிவு நாட்டும் ஒளிவிளக்காகச் செயற்பட்ட அன்றைய காரியாதிகாரி ஜி.கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் ஒழுங்கமைப்பில் தலைமையில்தான் இப்பெருவிழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இளைஞர்களின் சிந்தனா சக்திக்கு மெருகூட்டிய பெருமை அவரையே சாரும். அவர் கால்படாத கிராமங்களே நம்மூரில் இல்லையெனலாம்.

அன்றைய காலகட்டத்தில் நம்மூரில் வாழ்ந்த கலைஞர்கள், கலை வளர்த்த பெரியார்கள், அண்ணாவிமார் பலர் இன்று எம்மத்தியில் இல்லை. அவர்கள் வாரிசுகள் எங்கே? அவர்களின் கலைப்படைப்புக்கள் எங்கே? அவர்கள் மறைவோடு அத்தனையும் புதைக்கப்பட்டுவிட்டனவா? அன்று ஒவ்வொரு கிராமங்கள் தோறும் கலைமன்றங்கள் பிரகாசமாக இயங்கிய வரலாற்றை மறக்கமுடியுமா? விடிய விடிய அரங்க நிகழ்வுகள் நடந்ததுவே.

நினைவில் நிற்கும் சில மன்றங்கள்
 செட்டியகுறிச்சியில் தங்கச்செல்வம் நாடக மன்றம்
 சித்தன்குறிச்சியில் ஜக்கிய நாடக மன்றம்
 மட்டுவில் நாட்டில் மத்திய சனசமூக நிலைய நாடக மன்றம்
 தம்மராயில் அண்ணா நாடக மன்றம்
 கிராஞ்சியில் உதயதாரகை நாடக மன்றம்
 வலைப்பாட்டில் கிறிஸ்தோப்பர் மன்றம்
 இரணைதீவில் சூசையப்பர் நாடக மன்றம்

இப்படியே இன்றும்பல மன்றங்களின் படைப்புக்களாக நாடகங்கள், கூத்துக்கள், கிராமிய நடனங்கள், இசை நாடகமென அரங்கம் அதிர்ந்த நாடகளை மறக்கமுடியுமா? ஏன் அந்த நிலை இன்றில்லை. கலைஞர்கள் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிட்டதா? இளம் சமூகத்தினரே சிந்தியுங்கள். கலைப்படைப்புக்கள் சமூகத்தை நன்னெறிப்படுத்தும் சாதனமாக உள்ளதை நினைவில் கொள்வோம். அன்று அரங்கின் நடுப்பகுதியில் இருந்த மேசையின் மீது விரிக்கப்பட்ட கம்பளத்தில் அமர்ந்திருந்து கண்சிமிட்டி காட்சியளித்தவனில் நானும் ஒருவன். பளபளக்கும் என்னை ஆசையோடு பார்த்து இது எமக்குக் கிடைக்காதா என ஏங்கிய கலைஞர்கள் பலர். சிறந்த நாடகத்திற்குரிய முதல் பரிசுப் பொருளாக வழங்கப்பட்ட எனக்குப் பெருமையாகத்தான் இருந்தது. என்னை பெருமையுடன் பெற்றுக்கொண்ட அப்பெரும் கலைஞன் என்னை தம் வீட்டில் அழகுபடுத்தும் காட்சிப் பொருளாக அழகிய கண்ணாடி பீரோவில் பேணிப் பாதுகாத்ததோடு, வருவோர் போவோருக்கெல்லாம் என்னைக் காட்டி தன் பெருமையை பறைசாற்றுவான்.

கால ஓட்டத்தில் கலைஞர்களையும் காணோம், கலைவிழாக்களும் இல்லை. கலைப்பொக்கிஷங்கள் சூறையாடப்பட்டன, தீக்கிரையாகின. எஞ்சிய சில பொருட்களை எவர் எவரோ எடுத்துச் சென்றனர். எனது பயணம் மட்டுநகர் வரை நீடித்தது. புகைபடிந்த, துருப்பிடித்த எனக்கு புது

வாழ்வு கிடைக்கும் ஒளிக்கீற்று தெரிகிறது. பூநகரியின் கலை அன்னை பொறுப்புடன் கடமையாற்றியதன் விளைவாக நான் மீண்டும் என் பிறப்பிடம் நுழைந்துள்ளேன்.

அன்றைய கலைவளம் மீண்டும் பூநகர் மண்ணில் வேர்விடுமா? வளர்ந்து பயிராகி பூத்துக் குலுங்குமா? பூநகரியில் “பூந்துணர்” ஊடாக புது உதயம் பிறக்கட்டும், குதூகலம் பரவட்டும்.... கலை வளரட்டும், நிமிர்ந்து எழுவோம்.

என்றும் வாழ்த்தும்
பூநகர்ப் பொன்

மாட்டுவண்டிற் சவாரி -

பூநகரி

தமிழினத்தின் கலாசார பண்பாட்டு அடையாளங்களில் ஒன்றான இவ் வீரம் மிக்க விளையாட்டுப் போட்டியான சவாரிப் போட்டியை நடாத்துவதில் நாம் பெருமையடைகின்றோம். அந்த வகையில் திரு. ஐயம்பிள்ளை ஆகிய நான் எனது பன்னிரண்டாவது வயதில் சட்டவாளர் திரு. ஐயக்கோன் (சன்னாகம்) அவர்களுடனும் எனது தந்தையாருடனும் இணைந்து மன்னார் உயிலங்குளம், கரம்பைக்குளம் சென்று நாம்பன் கன்றுகளை கொள்வனவு செய்ததிலிருந்து மாட்டுச்சவாரி ஆரம்பமானது. அதுவே என்னை மிகவும் உற்சாகமும் பற்றுரீதியுடனும் கலந்துகொள்ள வைத்தது.

இவ்வாறாக பங்களித்து வந்த நான் 19வது வயதில் திருமண பந்தத்தில் இணைந்து கொண்ட எனக்கு எனது மனைவியும் இந்த சவாரிப் போட்டியில் பங்குகொள்வதற்காக உறுதுணையாக இருந்தார் என்பதை மறந்துவிடலாகாது. தொடர்ந்து மாடுகட்டி வளர்த்து வந்த நான், முதன் முதலாக போட்டிக்கு மாட்டுச் சவாரி செய்தது 1965ம் ஆண்டிலேயே. உள்ளூர் சவாரியில் நான் தோற்றது குறைவு. அநேகமாக வெற்றிதான் கிடைத்தது. முன்னாள் சவாரி வீரர்களாகிய அருளி கந்தையா (சன்னாகம்), திரு. வரி திருபாலசிங்கம் (சித்திரவேலு), சபாபதி (மயிலிட்டி), மயிலு (அளவெட்டி), தங்கராசா (பண்டத்தரிப்பு), மகேந்திரம் (அளவெட்டி) சிவப்பிரகாசம் (பண்டத்தரிப்பு), இளையாம்பி (கரவெட்டி), குழந்தை (மட்டுவில்), புலியர் (இளவாலை), அழகையா (உயிலங்குளம், மன்னார்), வேந்தக்கோன் (பரப்பாங்கண்டல்) என்னும் பல வீரர்களுடன் சாரதியம் செய்து வெற்றி பெற்றும் உள்ளேன். இதுமட்டுமல்ல, யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, மன்னார், வவுனியா ஆகிய மாவட்டங்களுடன்

வென்றும் தோற்றும் போட்டியிட்டிருக்கின்றேன். போட்டியாளர்களுடன் மிகவும் அன்னியோன்னியமாகவும் துணிச்சலான போட்டியாளராகவும் பங்குபற்றி உள்ளேன். என்னுடைய சவாரி வாழ்க்கையில் யாருடனும் மன வெறுப்படைந்ததோ, சண்டையிட்டதோ, பக்கச்சார்பாக நடந்து கொண்டதோ கிடையாது. என்னுடைய சவாரிக்காத்தில் மிகுந்த முன்னிலையான A பிரிவு மாடுகளையும் B பிரிவு மாடுகளையும், C குறிப்பு கன்றுகளையும் மன்னார் மாவட்டத்தில் கொள்வனவு செய்து வளர்த்து நுணுக்கமாக பழக்கி அவர்களை அரங்கேற்றி எல்லா மாவட்ட நண்பர்களுக்கும் விலையாகக் கொடுத்துள்ளேன். இவ்வாறாக போட்டிகளில் பங்குபற்றிய காலத்தில் அரசியல், பொருளாதார காலநிலை மாற்றத்தால் சவாரிப் போட்டிகளின் மதிப்புத்தன்மை குறையத் தொடங்கியது.

வன்னிப் பரப்பில் 1990 வரையான காலத்தில் கிராஞ்சி பூநகரியில் தேசிகர் A.G.A குணநாயகம் அவர்கள் நடாத்திய சவாரியில் தங்கப் பதக்கத்தையும், ஏனைய இடங்களில் பெறுமதியான முதற்பரிசுகளையும் பெற்றிருக்கின்றேன். 1985ம் ஆண்டு நல்லூர், சாமிப்புலம், பூநகரி என்னும் தரவையில் சவாரி சக்கரவர்த்தி என்னும் பட்டம் வழங்கியும் பொன்னாடை போர்த்தியும் கௌரவித்தனர். 1990ம் ஆண்டின் பிற்பாடு சவாரி வண்டியில் ஏறி சவாரி செய்வதை நிறுத்திவிட்டேன். எனது பட்டியில் உதித்த மாடுகளில் பல நாம்மன் கன்றுகள் சவாரி மாடுகளாக அறிமுகப்படுத்தியுள்ளேன். வயது முதிர்வினாலும் உதவி குறைவினாலும் 2008ம் ஆண்டுடன் மாடு கட்டுவதை நிறுத்திவிட்டேன்.

ஆரம்ப காலத்தில் இருந்து நடப்புவள்ளவர்களும், ஆளணி உள்ளவர்களும் பணம், பொருள் உள்ளவர்களுமே சவாரி செய்வதற்கு தகுதி உடையவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இக்குறையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு சவாரிச்சங்கம் அமைக்கவெனத் தீர்மானித்தது எனது நண்பர் திரு.சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள். 2004ம் ஆண்டு ஒரு சவாரிச்

சங்கத்தை கிளிநொச்சி மாவட்டச் சங்கமாக ஆரம்பித்து 2005 தை மாதம் 13ம் திகதி அதனை விசேட ஆணையாளர் திரு.நித்தியானந்தம் அவர்களால் பதிவு செய்து ஒரு நிலையான பதியப்பட்ட கிளி மாவட்ட சவாரிச்சங்கமாகத் திகழ்கிறது. இச்சங்கத்தின் போட்டிக்கான 18 விதிகளுக்கு அமைவாகவே சவாரியில் பங்குகொள்ள முடியும் என விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதன்படி ஒரு மைதான அமைப்பு 60m அகலமும் 400m நீளமும் கொண்டவையாகவும் மாட்டின் தரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டதாயும் எவ்வகையான மாடு எப்பிரிவில் பங்குகொள்வதாகவும் அவ்விதியில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இச் சங்க நிர்வாகத்தின் தலைவராகச் செயற்பட்டு தற்போது உபதலைவராக உள்ளேன். இந்த மாட்டுவண்டிச் சவாரியின் உபவிதியை இத்துடன் இணைத்துள்ளேன். இச்சங்கம் உருவான பின் அதிகளவான இளைஞர் போட்டியாளர்களும் அநேகம் E பிரிவு கன்றுகளும் உருவாகியுள்ளன. வன்னிப் பிரதேசத்தில் ஒரு சிறப்பான ஆரம்பிப்பாளரும் சங்கத்தின் ஆரம்ப கர்த்தாவுமாகிய சிவசுப்பிரமணியம் என்பவரே என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரியப்படுத்துகின்றேன். இச் சங்கத்தில் 114 அங்கத்தவர்களைக் கொண்டதாகவும் இச்சங்கம் வளரவும் என் ஆசி என்றும் உரித்தாகும் என்பதையும் தெரியப்படுத்துகின்றேன்.

தமிழரின் வீர விளையாட்டுக்களில் ஒன்றான இச் சவாரிப் போட்டியானது இன்னும் பல்லாண்டு நிலைத்து நிற்க கிளி மாவட்டத்தில் சவாரித் திடல்கள் உள்ளன. அந்த வரிசையில் வட்டக்கச்சி கலைவாணி விடந்தை, நல்லூர் சாமிப்புலம் விடந்தை, பன்னங்கண்டி விடந்தை ஆகியவை அடையாளம் இருந்தும் இன்னும் அரசால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்பதை மனவேதனையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

பழைய தலைமுறையின் இவ்விளையாட்டு புனரமைப்பு செய்யப்பட்டு சங்கத்துணை விதிக்கமைவாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட விவசாயிகளின் விளையாட்டு இருப்பதோடு எதிர்கால இளைஞர்கள்

நேர்மையாகவும் பண்பாட்டு விளையாட்டாகவும் எமது இனத்தின் அடையாளமாகவும் வெளிப்படுத்தி பங்காற்ற வேண்டும் என்பதே எனது அவா.

குறிப்பு : எனக்கு ஒத்தாசையாக பலவழியிலும் உற்சாகத்தை தந்த திருவையாறு சுப்பிரமணியம், இத்திகண்டல் அமுதன், கோட்டைகட்டி சின்னத்தம்பி சுந்தரி, வட்டுப்பெத்த மடு (உயிலங்குளம்), சபோரோட்டி நாராயணன் தற்போது எனது பெறாமகனாகிய தி. சிவபாலன் என்பவர் எனது பங்கையாற்றுகிறார். தங்கராசா என்னோடு பல வருடங்கள் சவாரி செய்தமையை மறக்கமுடியாது.

சவாரி சக்கரவர்த்தி

அ. ஜயம்பிள்ளை

ஆலங்கேணி,

பூநகரி.

மௌனம் பேசுகிறது

மௌன மொழி பேசி
மந்திரித்த பொம்மைகளாய்
உன்
உதடுகள்...

உன்
வார்த்தைகளுக்காய்
வற்றாத நினைவுகளோடு

அன்று
உன்
வார்த்தை கேட்டு
அகிலமும் அசைந்தப்போ...
அதை
வான் வெளியில்
வட்டமிடும் வல்லூறும் கேட்டிருக்கும்

ஓப்போ
நிசப்தம்
நீ தந்த சொத்து
உன்னை உறவு கொண்டாட
ஒதுங்கியவர் மத்தியில்
உன்னுடன் என்றுமே
வாழ்பவன் நான்

வேதனை வாழ்வில்
வெகுதூரம்
நீ தந்த போதனைகள்
நிரந்தரமாய் வழிநடத்த

ஆழ் மனது
இதயத்தின் இடுக்கு வழி
புதைந்து போன
புதையலை
புடம் போடுகிறது

யார் நீ...?
என்ன செய்கிறாய்.....?
உன் வாழ்வின் இலட்சியம் என்ன....?
மறந்து போனாயா.....?
இல்லை
நீ
மரித்துப் போனாயா....?

நீ, பண்பட்டவள்
அதற்கு மேல்
பண்படுத்தப்பட்டவள்
ஆனால்
இப்போ ஆழ் மனது அசைபோடுகிறது
அவலங்கள் அரங்கேறுகிறது

விழித்திரையில்
அவள்
முகத்திரை
அகலத்தெரிகிறது
ஆனாலும்
உண்மையில்லை.

கோ. கோகிலரதன்
பிரதேச செயலகம்,
பூநகரி.

பூநகரிப் பிரதேசத்தில் நெல் வேளாண்மையுடன் தொடர்புடைய சொற்கள்

- வயல் : நெல்லைப் பயிரிடுவதற்கு நீரைத் தேக்க மண்ணினாலான வரம்புகள் அமைக்கப்பட்ட நிலம்.
- இணி : பல வயல்கள் சேர்ந்த ஒரு தொகுப்பு.
- மோட்டை : பெரிய வயல்
- களட்டி : சிறிய வயல்
- காணி : வயல், வீடு, தோப்பு என்பவற்றைக் குறிக்கும் நிலப்பரப்பு
- வித்துநாள் : விதைப்பதற்கான நல்ல நேரம் / நாள்
- விதைப்பெட்டி: பனை ஓலை, பனை நார், பனை மட்டை இவற்றால் உறுதியாக இழைக்கப்பட்ட சிறு கடகப் பெட்டி. ஒருவரால் தனது ஒரு கையில் நெல்லுடன் சமந்து செல்லக்கூடியது.
- கலப்பை : மாடுகள், எருமைகளால் நிலத்தை உழுது பண்படுத்தப் பயன்படுத்தும் கருவி.
- படவாள் : நிலத்தை உழுவதற்கு கொழு இணைக்கப்படும் இடம்.
- மேழ்வி : ஏர்க்காலின் பிடி - உழுபவர் பிடிப்பது.
- ஏர்க்கால் : நுகத்துடன் படவாளை இணைத்து நிலத்தை உழுது பண்படுத்த உதவும்.
- கொழு : இரும்பலகு நிலத்தை கிழித்துச் செல்லவும், ஆழமாக்கவும் உதவும் அலகு.
- நுகம் : மாடுகளை இணைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் அழுத்தமாக்கப்பட்ட தடி.

நுகக்கிட்டி : மாடுகளின் கழுத்துக்கிடையில் நுகம் விலகாமல்
மாடுகளின் ஏரியால் ஏரை இழுக்க உதவும் வண்ணம்
நான்கு தடிகள் துளையிட்டு நுகத்தில் இறுக்கப்பட்டி
ருக்கும்.

பூட்டாங்கயிறு : மாடுகளை நுகத்துடன் இணைத்துக்கட்டும் கயிறு.

நந்தக்கயிறு : ஏர்க்காலை நுகத்துடன் இணைக்கும் கயிறு

மதியாணி : நுகத்தின் மத்தியில் அறையப்பட்டிருக்கும் ஆணி
ஏர்க்காலை, நுகத்துடன் கயிற்றினால் விலகாமல்
இணைப்பதற்காக அறைதல்.

நெல்மணி : ஒரு நெல்லின் முழு உருவமும்

நெற்பழம் : முற்றி வெடித்த நெல்மணி

முட்டுக்காய் பருவம் : முதிர்ச்சியடையா நெல்மணிகள்

அரைவயிறன் : அரைவாசி விளைந்த நெல்

பதர் : முற்றிலும் அரிசியில்லாத நெல்

சப்பட்டை : சிறிதளவேனும் அரிசியுள்ள நெல்

பிட்டுச்சப்பட்டை : ஓரளவு அரிசியுள்ள நெல்

குடலைக்குருத்து : நெற்பொத்திக்கான நெல்லின் இறுதி இலை.

குடலை : நெற்பொத்தி

நெற்பூ : குடலை விரிந்து வெளிவரும்போது நெல்லுடன்
இணைந்திருக்கும் பகுதி.

நெற்பால் : நெல்லின் திடநிலைக்கு முன்னைய திரவநிலை

உமி : அரிசியின் மேற்றோல்

தவிடு : அரிசியின் உள்தோல்

- குண்டு : நான்கைந்து நெல்மணிகள் சேர்ந்த ஒரு பகுதி
- கதிர் : பல குண்டுகள் சேர்ந்தவை
- பிடி அருவி : ஒருவர் அரிவி வெட்டும்போது தன்கையால் பிடிக்கும் வைக்கோலும் கதிரும் சேர்ந்தவை.
- அருவி : நெல்லும் வைக்கோலும் இணைந்த பகுதி
- உப்பட்டி : பல பிடி அருவிகள் பரவலாக உலர்வதற்காக பரப்பிவிடப்பட்டிருப்பவை.
- மாவக்காய் : ஒருவரால் இரண்டு கைகளாலும் அள்ளக்கூடியளவு அருவி
- கதிர்க்கட்டு : எட்டு மாவக்காய் ஒன்றுசேர சேர்த்துக்கட்டப்படும் அருவி.
- விதை நெல் : விதைப்பதற்காக பாதுகாக்கப்பட்ட முளைதிறன் கூடிய சுணை உள்ள நெல்மணிகள்.
- சுணை : நெல்லிற்குரிய பண்பு, தோலில் பட்டால் சொறி ஏற்படும்.
- போர் : மாவக்காய்களை வரப்பின் மீது நெற்கதிரை மேல் வைத்து, மழை நீர் உட்செல்லாமல் பரப்பி கும்பமாக அடுக்குதல்.
- கூடு : கதிர்கள் மழைநீரில் நனையாமலும், பறவைகள், மிருகங்களிலிருந்து பாதுகாப்பதற்காகவும், கதிர்கள் கும்பமாக அடுக்கப்படுதல்.
- குமரி : கூடு வைப்பதற்காக மாவக்காய் ஒன்றை வேப்பிலை சேர்த்து வைக்கோல் புரியால் கட்டப்படும் கதிர். இதுவே கூடு வைப்பதற்கு முதலில் வரப்பின் மீது வைக்கப்பட்டு சுற்றி மாவக்காய்கள் அடுக்கப்படும்.
- களம் : கதிர்களை வைக்கோலிலிருந்து வேறாக்க மாடுகள் உழவு இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தும் இடம்.

- கந்து கடவை : சூட்டிலுள்ள இரு வைக்கோல் புரிகளை காவலிடல்.
- கொல்லன் : தேங்காய் உடைக்கப் பயன்படும் கத்தி களத்தில் இவ்வாறழைக்கப்படும்.
- வெள்ளோடன்: உடைக்கப்பட்ட இரண்டு தேங்காய்ப் பாதிசுள்
- பொலி : வைக்கோலிலிருந்து உதிரப்பட்ட நெல்மணிகளின் கூட்டம்
- பொலிக்கொடி: நெல் உதிர்த்தெடுக்கப்பட்ட பின் உள்ள தாள்.
- வேலைக்காரன் கம்பு : நெல்லிலிருந்து வைக்கோலைப் பிரித்தெடுப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் வளைந்த தடி.
- களக்கட்டை : ஂருமை மாடுகளை இணைத்து சூடு மிதிப்பதற்கு பலமான கட்டை ஒன்று பாய்களிற்கு நடுவில் நாட்டப்படும் கட்டை.
- களப்பாய் : ஓலையால் இழைக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய பாய் பல பாய்கள் சூடு மிதிக்கப் பயன்படுத்தப்படும்.
- படங்கு : உழவு இயந்திரப் பயன்பாட்டில் சூடு மிதிப்பதற்கு பயன்படுத்துவதற்குரிய சாக்கினாலான இணைப்பு. குறைந்தது 36 சாக்குகள் இணைக்கப்படும்.
- குல்லம் : நெல்லைத் தூற்றுவதற்கு பயன்படுத்தப்படும் சளகு களத்தில் 'குல்லம்' ஂன்றழைக்கப்படும்.
- மீசுபொலி : தெய்வத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் நெல்.
- கந்துகளம் : சூடு மிதிக்கும்போது உள்ள நடுக்களம்
- கூழன் : தூசு நிலையிலுள்ள வைக்கோல்.
- களப்பொலி : களத்திற்கு களப்பொலி கேட்டால் நெல் வழங்கப்படும் வைக்கோற்புரி: வைக்கோலினால் திரிக்கப்படும் கயிறு, சூடு, வைக்கோல், கும்பிகளை காக்கும்.

ஒட்டு : அருவி வெட்டியபின் நிலத்திலிருக்கும் நெல்லின் அடிப்பகுதி.

நொரு : அறுவடையின் பின் ஒட்டிலிருந்து துளிர்விடும் பயிர்

பழுதை : தோணியில் கொண்டு செல்வதற்காக உருட்டப்படும் பெரியளவிலான வைக்கோல் கூட்டம்

கத்தை : சிறியளவில் வைக்கோற்புரியால் கட்டப்படும் வைக்கோல்

வைக்கோற்கும்பி : மாட்டுத்தீவனமாகக் குவிக்கப்பட்ட வைக்கோல்

அரிவாள் : அரிவி வெட்டப் பயன்படும் இரும்பலகு.

பெருவாயன்

பெருவயிறன் : } நெல்லிடும் சணல் சாக்கு.

கூடை : பனை ஓலையால் இழைக்கப்பட்ட பெரிய கொள்கலன், நெல்லிடப்படும்.

கோர்க்காலி : மேடை போன்ற அமைப்பு, கூடையில் நெல்லிட்டு பாதுகாக்க உதவும்.

காசிப்பிள்ளை குலசேகரம்

நெற்புலவு, சித்தர்குறிச்சி,

பூநகரி.

நாட்டார் பாடல் சில நயப்போம்

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களை போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற கருத்து இப்பொழுது வலுப்பெற்று வருகின்றது. உயிருள்ள அக் கவிதைகள் கல்வி வாசனை அற்ற சாதாரண ஜனங்களின் உள்ளத்துடிப்பை உணர்வு பூர்வமாக எடுத்துக் காட்டுவன. சொற் செட்டும் பொருள் ஆழமும் ஓசை நயமும் உடையன. சில கிராமியக் கவிதைகளை இங்கு பார்ப்போம்.

மன்னன் வருவாரென்று

மாலை தொடுத்து வைத்தேன்

மன்னன் வரவில்லை

மாலையுமோ வாழப்போச்சு

தலைவன் வரவை எதிர்பார்த்து தலைவன் வராததால் தலைவியின் அங்கலாய்ப்பை சித்திரிக்கிறது. இக்கவிதை மாலை மட்டுமல்ல, அவளின் மனமும் தான் வாடிப்போச்சு.

சின்னச் சின்ன வண்டி கட்டிச்

சிவத்தை மாடு சூரண்டு யூட்டி

வாழைக்காய் பாரமேற்றி

வாறாண்டி உன் புருஷன்

மாடுமோ செத்தல் மாடு

மணலுமோ கும்பி மணல்

மாழமுக்க மாட்டாமல்

மாய்கிறாண்டி உன் புருஷன்

செத்தல் மாடுகளின் சித்திரம் இது.

ஆத்திலே தலை முழுகி

ஆவரம்பூப் பட்டுருத்தி

**தூத்துகிறாள் தலைமயிரைத்
துரைமக்கள் கையெடுக்க.**

பெண்மையில் அழகுபொலிந்த இன்பக் காட்சியை இப்பாடலில் காணலாம். தூத்துகிறாள் தலைமயிரை என்றால் தலைமயிரை அல்ல; அழகையே அள்ளித் தூற்றுகிறாள் என்று சொல்ல வைக்கிறது இக்கவிதை.

**கண்டிக்குப் போன மச்சான்
கடையப்பம் தின்ற மச்சான்
கொழும்புக்கும் போன மச்சான்
கொண்டு வந்த காசு எங்கே?**

**கண்டியிலே மூன்று மாசம்
கப்பலிலே ஆறு மாசம்
சீக்கிலே ஏழு மாதம்
செலவழிச்சேன்; என்ன செய்ய?**

உளர் விட்டு உழைக்கப் போனவன் அங்குமிங்கும் அலைந்துவிட்டு வெறுங்கையுடன் வீடு திரும்ப மனைவி நிலைமை உணர்ந்து கிண்டலாக, கொண்டு வந்த காசு எங்கே? என்று கேட்கிறாள். அவனும் பதினாறு மாதம் பரதேசியாக திரிந்ததைப் பரிதாபமாகச் சொல்கிறான்.

**நாகான நாகிருக்க - நல்ல
நாகு தரம் இங்கிருக்க
கள்ளாக் காலி நாகோடே - நீர்
காட்டோரம் போவதென்ன?**

வீட்டிலே நான் இருக்க நீர் வெளியிலே பிறமகளிரைத் தேடிப்போவதென்ன? என சொந்த மனைவி கேட்பதாக இப்பாடல் அமைகிறது.

காட்டருகே நின்று கொண்டு
கன்னி குழல் உனதினனே;
காயாம்பூ மேனியர்க்குக்
காதுஞ் செவிடாச்சோ?

காதுஞ் செவிடு சூல்லை;
காகங் கரையவில்லை
மாலையிலே மறந்திடாமல்
மனமார வந்திருவேன்

இது காதலர்களின் களவொழுக்கம் பற்றிய கவிதை ஆகும்.

ஓலைக் கட்டுக் கொண்டு
ஓடியோழிப் போற பெண்ணே
முன்னிரண்டும் குலுங்காதோ
முதுகெலும்பும் நோகாதோ?
வாழைப் பழமே
வலது கைச் சர்க்கரையே
உள்ளங்கைத் தேனே
உருகுகிறேன் உன்னாலே

காதலில் உன்மத்தம் ஆனவனின் தன்மையைக் காட்டுகிறது.

முத்தான முத்துருள
முகத்தாலே வெயர்வை சிந்த
தங்கப்பூ மார் குலுங்க
தனி உலக்கை போடலாமோ!

தனித்து நின்று நெல் குற்றுகிறாள் ஒருத்தி. அவள் நிலையை
காதலன் வர்ணிக்கின்றான். மார்வைத் தங்கப் பூ என்கிறான்.

வேலியில் சாரை போல
வேந்தன் திரிகிறாண்ட;
மஞ்சள் நிறத்தானை
மணம் முழக்க வேண்டும் என்று

வேலியிற் சாரை ஓயாமல் அங்கும் இங்கும் அலைந்து திரிவது இயற்கை. அதுபோல அந்த வாலிபன் அவளைக் கிளப்ப அந்த பெண் வீட்டு வேலியோரம் சுற்றித் திரிகிறான். இதை அவதானித்த ஒருத்தி இன்னொருத்திக்கு இதைச் சொல்கிறாள். வேலியில் சாரை என்ற உவமை பெண்ணின் மஞ்சள் அழகைச் சுட்டுகிறது.

கன்னல்களையும் செந்நெல் விளையும்
காலம் என்று அறியாயோழ;
காட்டுப் பிழைப்பு ஓட்டும் மானிடர்
நாட்டிற் சென்றிடலாமழ;
மண்ணில் நமது கண்ணுக்கினிய
மக்களைத் துறந்து அழையழ
வன்ன வயலில் சென்னல் நாங்க
வருந்தி யருந்த லாமழ

காலதாமதமின்றி வயலுக்குப் போய் நெல்லை உண்ண வேண்டும் என்ற ஆவலில் ஆண் பன்றி பெண் பன்றிக்கு தன் பரிவாரங்களை அழைக்கும்படி உத்தரவிடுகின்றது. இது பன்றிப் பள்ளு.

பன்னும் அழையும் ஙனியும் தறித்த
பனம் துண்டம் போல அழகினாள்
பாவை எனது ஆசைக் கிசைந்த
பருத்த உரல் போல சூடையினாள்;
சொன்னபறயின் உடனே கமத்தை
கூழ்ந்து பண்டுகள் யாவரும்

சுறுக்கில் விளையும் தறைக்குள் வந்தோம்
துரத்த வேண்டாம் மனிதரே!

பதிவிரதையான பெண் பன்றி உடனே தன் பிள்ளைகளை
அழைக்கிறாள் வயலுக்கு.

ஆறு கட்டப் போறேன்

சோறு கட்டி வாற

சோற்றுக் கென்ன மாற்று

சொல்லிப் போங்கள் அத்தான்

தோட்டத்திலே கீரை

தோய்வில் உள்ள மாங்காய்

ஆற்று நீர் வற்றிய பின் அங்கே துரவு தோண்டி நீர்
இறைப்பார்கள் வேலைக்குப் போகிறவன் கட்டுச் சோறு கட்டிவருமாறு
மனைவிக்கு அன்புக் கட்டளை இடுகிறான். இயற்கையோடு இணைந்த
வாழ்வை இங்கே காண்கிறோம்.

கா. கார்த்திகேசு,

பூநகரி.

செங்காத்துப் பூமியிலே

செங்காத்துப் பூமியிலே
சிவந்த வழிச்சாலையிலே
நீயும் நானும் சேர்ந்து
பேருந்தில் செல்லும் வேளை
நீ யன்னல் ஓரம் நான் கதவு வழி
வீசும் காத்து
விழித்தெழும் புழுதி
பொன்னாடை போர்த்தியது
முன் கண்டது, பின் கூந்தல் அழகைத்தான்
உன் முகக் கற்பனை
என் மனதில்
அமலாபால் முதல் ஐஸ்வர்யா பச்சன் வரை
அகன்று கொண்டது
இன்னும்
றம்பை, உள்வசி...
ஏதோவொரு அதிஷ்டம்
காற்றில் பறந்துவந்த ஓர் இலைச் சருகால்
சட்டென்று திரும்பினாய்
மூக்கிடையே அதி வலுக்கொண்ட
காந்தம் வைத்தது போல்
என் ஒரு கருவிழிகளும் ஒன்றையொன்று
ஈர்த்துக் கொண்டு உருள மறுத்தன
மனது உன்னில் லயித்து நின்றது
இதற்கிடையில் நான் பார்த்தது
உன் பாதி முகம் மட்டும் தான்
மூளை '3D' தொழில்நுட்பத்திற்கு மாறியது
பாதியின் மீதியைத் தேடி....

அ. அ. வினிஸ்ரன்
பிரதேச செயலகம்.

யொன் கொழிக்கும் யூநகரி

யாழிசைத்த யாணன் யரிசாகப் பெற்றிட்ட

யாழ்ப்பாணத் தென்திசையிலமைந்துள்ள தேசமதாம்

நாள் முழுதுமோசையொரு அிலைவீசும் கடல்கூழ் நல்லோர்

வாழ்கின்ற பெருவூரம் யொன்கொழிக்கும் யூநகரி.

கத்தும் கடலோசை காலுகின்ற சத்தமுடன்

முத்துக்கள் வீசியெறி மேவவருமலைசேர

நத்துக்கள் நல்லினப் பட்சிகள் நற்கீதங்கள் பாட்ச

சத்தமிடாமல் பதுங்கும் கௌதாரிப் பறவைகள் நிறையூரம்.

நெய்தல் நேர்நின்று நல்லினங்கள் தந்துவிட

மொய்தலுடைய மருதத்தில் மோகமொரு நெல்விளைவிக்கும்

நொய்தலுற்ற மனமுடை வேளாண்குழமக்கள்

கையோயாமல் விருந்தழித்து வாழூரம்.

பச்சைப் பெருமாள் கொக்கு வெள்ளையும் நற்சுவை

மொச்சைநிறை மொட்டைக்கறுப்பன், முருங்கைக்காயன் நெல்லினங்கள்

மச்சமுடை மங்கையர்போல் குமரிகட்டி வளைந்து நிற்க

இச்சையொரு இன்சுவை விருந்தளிக்கும் யூவூரம்.

பாலைநிலம் பருகாது கானல்நீர் தந்தாலும்

சோலைநிறை பசுமரங்கள் தடவிவரும் தென்றலை

மாலையொத்த சீதனத்தை மருவவந்து சேர்க்க

ஏலையா என்று பல்லின மீன்கள் தருவூரம்.

கறவைப் பசுக்களின் கன்றுப்பால் காவிவரப்
பறவைகள் பலவிணைந்து பல்கீதம் பாடிநிற்க
அறம் செய்யும் பூசகர்கள் அரும்புகை செய்துவர
மறங்கள் நிறை மக்கள் பலர் வாழ்கின்ற பூநகரியே

பசும்பாற் கடல்சொரிந்து பாய்கின்ற நல்லூராம்
விசும்புளோர் போற்றும் வேகமுடன் தீரக்குமருள்
ததும்பும் கோவில்கள் பல நிறைந்த பூவுறில்
மதுங்கள் நல்வழிநின்று மக்கள் மாண்புடன் வாழ்கின்றார்.

மணல்மேடு நிறைந்திலங்கு மெருகு கௌதாரிமுனையூறில்
மணல்கொண்ட பூக்கள் நிறை மனம்மகிழும் மென்னாமும்
சீரமைந்த செட்டியார் வாழ்ந்த குறிச்சியும் செல்லையாதீவும்
தவம் நிறைந்திலங்கும் தம்பிராயும் நல்லூரும் சேருரே.

பாக்குடன் பள்ளி கொள்ளும் பள்ளிக்குடாவூரும்
செம்மை நிறை செம்மண்குன்றுராம் அரபுரமும்
மங்காத செல்வத்தில் முக்கொம்பன் மேலூரும்
இங்கிருந்து எழில் சிறந்திலங்கு பூநகரியே.

பால்நிறை பாலாவிவொடு பொன்னா வெளியும்
வல்ல வலைப்பாடும் வளர்ந்தோங்கு தெங்குநிறை
வேரவில் கிராஞ்சியும் நற்கடல் நாச்சிக்குடாவும்
பல்லவராயன்கட்டும் பகட்டான ஊர்களாம்.

வெற்றிலை விளையூராம் முழுங்காவில் கிராமமும்
வெற்றிதரு புரமாம் ஜெயபுரமும், கரிகாலன்

நற்சோலை நாகபடுவானும் சேர்ந்திலங்கு
முற்றியவறிவுடை முதியோர் வாழாரே.

கற்பகத்தரு மரங்கள் கனிவான யானங்களுடன்
நற்பயன்கள் பலவற்றை நல்குகின்ற இவ்வூரில்
கற்றோர் பலர் சேரக் காலறிவு நிறைந்திடவே
யொன்கொழிக்கும் பூநகரி பெருவுரை வணங்கிருவோம்.

க. மகேந்திரன் (வன்னியூர் மகேந்திரன்)

ஒரு கடிதம்

நெஞ்சை அள்ளும் சிலம்பின் மூலம் தமிழ் அணங்கை எழிலுற் செய்தவன் இளங்கோ. புதுமைகளையும் புரட்சிகளையும் காப்பியத்துள் புகுத்தி பெருவிருந்தளித்த புரவலன். அள்ள அள்ளக் குறையாத அருமருந்தன்ன கருத்துக்களையும் சிந்தனைகளையும் விழுமியங்களையும் சுவைகளையும் தன்னகத்தே கொண்ட அமுதத் தமிழ் கடலிற்குச் சொந்தக்காரன். தமிழின் நிலைபேறு பற்றிச் சிந்தித்துக் கலங்கிய பாரதிக்குக் கலங்காதே மகனே! என் காப்பியம் இருக்கிறது என்று நம்பிக்கையும் உற்சாகமும் ஊட்டிய விடிவெள்ளி. ஈராயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்து இன்றும் எம் மனங்களில் நிலைத்திருக்கின்ற 'இலக்கியம்' தந்த காப்பியத் தாயின் தலைப்பிள்ளை. அன்று நடந்ததை இன்றும் சிந்தித்து நடப்பியலோடு இணைத்து தன் அருள்வாக்கின் உண்மையைக் கண்டறியச் செய்த தெய்வப்புவன் இவன் வரைந்த திருமுகமொன்றைக் (கடிதம்) கண்டு சொல்வதே இச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கம்.

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலே ஒரு வித்தியாசமான; தனித்துவமான திருமுகத்தை வரைந்திருக்கிறார் இளங்கோ. தன் கவித்துவத்தையும் தான் கண்டு சொன்ன கதாபாத்திரங்களின் குண இயல்புகளையும் இத்திருமுகத்தின் ஊடாக ஒருங்கே வெளிப்படுத்துகின்றார். இந்த உண்மைகளைக் கண்டு சொல்வதற்கு முன்னர், இளங்கோவின் இந்தத் திருமுகத்திற்கு யார் சொந்தக்காரன் அல்லது சொந்தக்காரி? ஏன் வரையப்பட்டது? எப்போது வரையப்பட்டது? இந்த வினாக்களுக்கு விடை காண்போம்.

II

நான் கூறவந்த திருமுகத்திற்குச் சொந்தக்காரி மாதவி. தன்னைப் பிரிந்த கோவலன், கண்ணகியோடு மதுரைக்குச் செல்கிறான் என்பதை அறிந்து, மாதவி வரைந்த திருமுகம். இது புறஞ்சேரி இறுத்த காதையில்

இடம்பிடித்துக் கொள்கிறது. மாதவியின் மடலைக் கோசிகமாமுனி கொண்டு வந்து கோவலனிடம் கொடுக்கின்றார். சற்று விரிவாகப் பார்ப்போம் வாருங்கள்.

மாசாத்துவான் மகன் கோவலன்; மாநாய்கள் மகள் கண்ணகியை மணக்கின்றான். சில ஆண்டுகள் கண்ணகியோடு வாழ்கின்றான். பின்னர் கண்ணகியைப் பிரிந்து மாதவியை அடைகின்றான். மாதவியிடம் சென்றவன் விடுதல் அறியா விருப்பினன் ஆகின்றான். இதனால் வடு நீங்கு சிறப்பின் மனை அகம் மறந்து போகின்றான். கோவலன் - மாதவி இன்ப வாழ்வில் மணிமேகலை வாழ்க்கைச் சக்கரம் சுழல்கிறது. தொடர்ந்து சுழலமுடியவில்லை. 'புரிந்துணர்வின்மை' என்ற புயல் வீசுகின்றது. காவேரிக் கரையிலே கோவலன் கலையரசியைப் பிரிகின்றான். "கானல் வரி யான் பாடத் தான் ஒன்றின் மேல் மனம் வைத்து மாயப் பொய் பல கூட்டும் மாயத்தான்" மாதவி என்று முடிவெடுத்த கோவலன் அவளைப் பிரிந்து கண்ணகியிடத்து வருகின்றான்.

கோவலனைப் பிரிந்த மாதவி, தன் தோழி வசந்தமாலையிடம் திருமுகம் ஒன்றைக் கொடுத்து அனுப்புகின்றாள். வசந்தமாலையால், கோவலன் கையை அடைகிறது திருமுகம். 'ஆடல் மகள்' மாதவி என்று கணித்துக் கொண்ட கோவலன் அத்திருமுகத்தை ஏற்று, மாதவி துயர் துடையாது, கண்ணகியை நோக்கிப் பயணத்தைத் தொடர்கின்றான். "மாலை வாரார் ஆயினும் மாண் இழை! காலை காண்குவம்" என்று காத்துக் கிடக்கிறாள் மாதவி.

கண்ணகியை அடைந்த கோவலன் தன் நிலையினைத் தான் செய்த தவறைக் கண்ணகியிடம் ஒப்புவித்து நிற்கின்றான். 'சிலம்பு உள கொண்ம்' என்று தன் காற்சிலம்பைக் கொடுக்கின்றார் கண்ணகி. சிலம்பை விற்றுப் பொருளீட்டி மீண்டும் செல்வத்தைப் பெருக்க நினைத்த கோவலன் கண்ணகியோடு பாண்டி நாட்டின் மதுரைக்குப் பயணமாகின்றான்.

கோவலன் - கண்ணகி மதுரைப் பயணத்தை அறிந்த மாதவி 'திருமுகம்' ஒன்றை வரைந்து கோசிகமாமுனியிடம் கொடுத்துனுப்புக்கின்றாள். அந்தத் திருமுகம் தான் நான் கூறவந்த திருமுகம் வாருங்கள் அதை வாசித்துப் பார்ப்போம்.

III

“அடிகள் முன்னர் யான் அடி வீழ்ந்தேன்;
வடியாக் கிளவி மனக்கொளல் வேண்டும்;
குரவல் பணி அன்றியும் குலப்பிறப்பு ஆட்டியோடு
இரவிடைக் கழிதற்கு, என் பிழைப்பு அறியாது;
கையறு நெஞ்சம் கடியல் வேண்டும்
பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய், போற்றி!”

இதன் கருத்து என்ன என்பதைப் பார்ப்போம் தெய்வமே! நான் உன்முன், உனது பாதங்களை வீழ்ந்து வணங்குகின்றேன். இத்திருமுகத்தில் நான் எழுதியுள்ள வாசகத்தைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். இருமுது தேவர்களாகிய தாய் தந்தையர்களின் கட்டளை இன்றி, உயர்ந்த குலத்திலே பிறந்த கண்ணகியோடு இரவுப் பொழுதிலே புகாரைவிட்டுப் போகின்றீர்கள் என்று அறிந்தேன். இதற்கு நான் காரணமாக அமைந்து, பிழை செய்துவிட்டேனோ? என்று அறியாது வருந்துகின்றேன். எனது உள்ளமோ செயலற்றுக் கிடக்கிறது. எனவே மீண்டும் பொய்கள் இல்லாத, தெளிந்த அறிவினை உடைய, மெய்ப்பொருள் உணர்ந்தோனே! உன்னைப் போற்றுகின்றேன்.

மணமான பெண்ணுக்குக் கணவனைத் தவிரத் தெய்வம் பிறிதில்லை. மாதவிக்குத் தெய்வம் கோவலன் ஆதலால்”அடிகள்! - தெய்வம்! - என்று விளிக்கின்றாள். கணவன் பாதங்களில் மனைவி

வீழ்ந்து வேண்டுவது மரபு. இன்னொரு விடயம் இருக்கின்றது. ஏலவே வசந்தமாலையிடம் திருமுகம் கொடுத்து அனுப்பியவள் மாதவி. அப்போது “ஆடல் மகளே ஆதலின்” எனக்கூறி, மாதவியின் கருத்தினை ஏற்காது அப்பாற்செல்கிறான் கோவலன். இதனால் உன் பாதங்களில் வீழ்கிறேன். இம்முறையாவது எனது கருத்தை ஏற்றுக்கொள் என்று கெஞ்சுகின்றாள். இதனாற் தான் ‘யான் அடி வீழ்ந்தேன்’ என்று எழுதுகின்றாள்.

நான், வசந்தமாலையிடம் கொடுத்தனுப்பிய திருமுகத்தின் கருத்தை ஏற்கவில்லை.

“ஆடல் மகளே ஆதலின், ஆய் - ஓழை!

பாடல் பெற்றன ஆய் பைந்தொழ தனக்கு”

எனக் கூறி வசந்த மாலையை அனுப்பிவிட்டீர்கள். இம்முறையும் அப்படிச் செய்யாதீர்கள். கோசிக மாமுகியைத் திருப்பி அனுப்பாதீர்கள். “வடியாக கிளவி மனக்கொளல் வேண்டும்” என்று தனது கருத்து ஏற்குமாறு வலியுறுத்துகின்றாள். எனவே, வசந்தமாலையிடம் ஓலையைக் கொடுத்துனுப்பிய போது தான் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவத்தை மனந்திருந்தி, மீண்டும் அந்நிலை வரக்கூடாது என்பதையும் கருத்திற் கொண்டு

“அழகன் முன்னர் யான் அழ வீழ்ந்தேன்;

வடியாக் கிளவி மனக்கொளல் வேண்டும்;”

என்று எழுதுகின்றாள்.

கோவலன் - கண்ணகி பிரிவு. கோவலன் - கண்ணகி மதுரைப் பயணம் என்ற துன்ப நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஒரு விதத்தில் மாதவியின் பங்குமுண்டு. இதையெல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கின்றாள். அவள் உள்ளத்தின் கண் வேதனை பிறக்கிறது. உள்ளமோ செயலற்றுக் கிடக்கின்றது. அதன் வெளிப்பாடுதான் இவள் எழுதிய,

“குரவர் பணி அன்றியும் குலப்பிறப்பு ஆட்டியோடு

கிரவிடைக் கழிதற்கு, என் பிழைப்பு அறியாது;

கையறு நெஞ்சம் கழயல் வேண்டும்”

என்ற அடிகள்.

“குரவர் பணி அன்றியும் குலப்பிறப்பு ஆட்டியோடு

கிரவிடைக் கழிதற்கு”

என்ற தொடரின் மூலம் இராமகாதையை நினைவிற் குக் கொண்டு வருகின்றார் இளங்கோ. அயோத்தி இராமனோ, தாய் தந்தையின் கட்டளைப்படியே குலப்பிறப்பாட்டியாகிய சீதையோடு வனமேகினான். பூம்புகார்க் கோவலனோ, தாய் தந்தையர்களின் கட்டளையின்றிக் குலப்பிறப்பாட்டியாகிய கண்ணகியோடு மதுரைக்கேகினான் என்று இராமாயணத்தைத் தொடர்புபடுத்திச் சிந்திக்க வைக்கின்றார் அடிகள். இது மட்டுமன்றி இராமகாதைச் செய்திகள் பலவற்றை இளங்கோ சிலம்பினூடாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதனால்தான் “அயோத்தி இராமனைத் திருமாலாக - மக்கள் வழிபடும் தெய்வமாகத் தமிழருக்கு அறிமுகப்படுத்திய முதல் கவிஞர் கம்பர் அல்லர்; இளங்கோ தான். இளங்கோவைப் பின்பற்றியே இராமனுடைய புகழைத் தமிழகத்தில் பரப்ப விரும்பினார் கம்பர்” எனக் கூறினார் ம.பொ.சிவஞானம்.

“குலப்பிறப்பு ஆட்டி” என்ற தொடர், மாதவி, கண்ணகியிடத்துக் கொண்ட மதிப்பை வெளிப்படுத்துகின்றது. தன்னோடு வாழ்ந்தவன், தன்னைப் பரிந்து, கண்ணகியிடத்தே சென்றுவிடான் என்பதை அறிந்து, கண்ணகியைக் கோபிக்க இல்லை மாதவி; மாறாக மதிப்புக் கொள்கின்றாள். இதனால்தான் “குலப்பிறப்பு ஆட்டி” என்று எழுதுகின்றாள். மாதவி, கண்ணகியிடத்துக் கொண்ட மதிப்பின் முதிர்ச்சி நிலையினைப் புரிந்து கொள்வதற்கு, மணிமேகலை, “ஊரவர் உரைத்த காதை”க்குச் செல்வவேண்டும். சரி அங்கு சென்று வருவோம்.

சித்திரராபதி, இந்திரவிழாவில் நடனமாடுவதற்கு மாதவியையும் மணிமேகலையையும் அழைத்துவரும்படி வசந்தமாலையை அனுப்புகின்றாள். மாதவியிடத்தே சென்ற வசந்தமாலை, அவளை அழைக்கின்றாள் அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளாது, மறுத்து மாதவி பின்வருமாறு பதிலளிக்கின்றாள்.

**“கணவற்கு உற்ற கருந்துயர் பெறாஅள்
மணம் மலி ஸந்தல் சிறு புறம் புகைப்ப
கண்ணீர் ஆழய கதிர் இளவன முலை
திண்ணிதின் திருகி தீ - அழல் யொத்தி
காவலன் பேர் ஊர் கனை எரி ஊட்டிய
மா பெரும் பத்தினி மகள் மணிகேமலை
அருந்தவப் பருத்தல் அல்லது யாவதும்
திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழில் யடாஅற்”**

தான் பெற்ற தன்மகளை, பத்தினியாகிய கண்ணகியின் மகள் என்கின்றாள். சிலம்பிலே ‘குலப்பிறப்பாட்டி’ என்று கூறும் மாதவி, மணிமேகலையில் ‘மாபெரும் பத்தினி மகள் மணிமேகலை’ என்கிறாள். இப்போது மாதவி எழுதிய ‘குலப்பிறப்பாட்டி’ என்ற தொடரின் பெறுமானமும், அவள் கண்ணகி மீது கொண்ட மதிப்பும் உங்களுக்குப் புலனாகும் என்று நம்புகின்றேன்.

“பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய், போற்றி!”

என்று திருமுகத்தை முடிக்கின்றாள். பொய்கள் இல்லாத தெளிந்த அறிவினை உடைய மெய்ப்பொருள் உணர்ந்தோனே! உன்னைப் போற்றுகின்றேன் எனக் கோவலனைப் போற்றுகின்றாள். “பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய்” என்று போற்றுவதற்குக் கோவலனுக்குத் தகுதிப்பாடு உண்டா? கேள்வி பிறக்கின்றது. தெளிந்த அறிவினை உடைய, மெய்ப்பொருள் உணர்ந்தவனாகக் கோவலன் இருந்திருந்தால், கண்ணகியைப் பிரிந்து மாதவியிடத்துச் சென்றிருக்க மாட்டான்,

மாதவியைக் கலங்க வைத்திருக்கமாட்டான். இத்தகையோனை இப்படிப் போற்றலாமா? தான் எழுதிய மடலை நன்கு வாசித்து தெளிந்த முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்பதற்காகவே 'பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய்' என்று எழுதினாள். மாதவி இந்த விடயத்தில் வெற்றி காண்கின்றாள். தெளிவான முடிவிற்குக் கோவலன் வருகின்றான். திருமுகத்தை வாசித்த கோவலன், **“தன் தீது இலன்” எனத் தளர்ச்சி நீங்கி**

‘என் தீது’ எய்தியது உணர்ந்து”

மாதவியிடத்தே எந்தவிதமான குற்றங்களும் கிடையாது. எல்லாம் என்னுடைய தீவினையே என்று தெளிகின்றான் கோவலன். இதனைத் தான் இளங்கோ 'பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய்' என்ற தொடரை மாதவி ஊடாகப் பயன்படுத்தினார் போலத் தெரிகின்றது.

இத் திருமுகத்தினூடாக மாதவியின் மனோநிலையினை, மாதவி கண்ணகியிடத்துக் கொண்ட மதிப்பை எனப் பலவற்றைக் கண்டு கொள்கின்றோம். இவை தான் இம் மடலின் சிறப்பு எனத் திருப்தி கொள்ளமுடியவில்லை. இன்னும் மடலைப் படித்து பல கருத்துக்களைச் சுவைப்போம். மீண்டும் ஒரு முறை திருமுகத்தைப் படிப்போம்.

IV

“அழகன் முன்னர் யான் அழ வீழ்ந்தேன்;

வறயாக் கிளவி மனக்கொளல் வேண்டும்;

குரவர் பணி அன்றியும் குலப்பிறப்பு ஆடழியோடு

இரவிடைக் கழிதற்கு, என் பிழைப்பு அறியாது;

கையறு நெஞ்சம் கறயல் வேண்டும்

பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி!”

இந்தத் திருமுகத்தை எத்தகைய சூழ்நிலையில் அல்லது சந்தர்ப்பத்தில் மாதவி எழுதினாள் என்பதை இன்னும் சற்றுச் சிந்திப்போம். மாதவி, கோவலனோடு வாழ்கின்றாள். அந்த இன்ப

வாழ்வின் விளைவுதான் மணிமேகலை. இன்ப வாழ்வு நீடிக்கவில்லை. “மாயப் பொய் பல கூட்டும் மாயத்தாள்” என்றும் “ஆடல் மகளே ஆதலின்” என்றும் முடிவெடுத்துக் கொண்ட கோவலன் மாதவியைப் பிரிந்து செல்கின்றான். “மாலை வாரார் ஆயினும் மாண் இழை! காலை காண்டுவம்” என்று காத்துக்கிடக்கின்றான். ஆனால் கோவலன் வரவில்லை, கணவனைப் பிரிந்து, பெண் குழந்தையோடு தவிக்கின்றாள்; கண்ணீர் வடிக்கின்றாள். இந்நிலையில் தான் கோவலன் கண்ணகியோடு மதுரைக்குச் செல்வதை அறிந்து இம்மடலை வரைகின்றாள்.

கணவனைப் பிரிந்து பெண் குழந்தையோடு நிர்க்கதியாக நிற்கும் மாதவி இந்த மடலில் கோவலனைத் திட்டவில்லை. “பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி” என்று போற்றுகின்றாள். “அடிகள் முன்னர்யான் அடி வீழ்ந்தேன்” என்று கோவலன் பாதத்தில் வீழ்கின்றாள். உலக இயல்பில் நின்று, தன்னைப் பிரிந்த கோவலன் சென்றதற்குக் காரணம் கண்ணகி தானே என்று அவளைக் கோபிக்கவுமில்லை; திட்டித் தீர்க்கவுமில்லை. மாறாக “குலப்பிறப்பு ஆட்டி” என்று தான் கண்ணகி மீது கொண்ட மதிப்பை வெளிப்படுத்துகின்றாள். இப்படிப் பார்க்கும் போது மாதவி மீதான மதிப்பு எம்மிடத்தே பன்மடங்காகிறது. எனவே கலையரசி மாதவி பற்றிய சரியான புரிதலுக்கு இத்திருமுகம் எமக்குத் துணை செய்கின்றது. இன்னொரு விதமாகச் சொல்வதானால் மாதவியை நாம் புரிந்து கொள்வதற்கு ஒரு கருவியாக இத்திருமுகத்தை இளங்கோ பயன்படுத்தியுள்ளார் என்றும் துணியலாம்.

மாதவியின் இந்தத் திருமுகத்தைப் படித்த கோவலன், மாதவியிடத்தே எந்தவிதமான குற்றங்களும் கிடையாது, எல்லாம் என்னுடைய தீவினையே என்று தெளிகின்றான். அதன் பின் இத் திருமுகத்தை என் பெற்றோரிடம் கொண்டு போய்க் காட்டுக, எனக்

✿ கோசிகமாமுனிக்குக் கூறி, திருமுகத்தை கொடுத்து அனுப்புகின்றான் கோவலன்.

மாதவி கொடுத்தனுப்பிய திருமுகத்தை, ஏன் தன் பெற்றோருக்குக் காட்டும்படி கூறினான் கோவலன்? எம் உள்ளத்துள் வினா எழுகின்றது. அந்தத் திருமுகத்தில் உள்ள வாசகம், பெற்றோரைப் பரிந்து துடிக்கும் கோவலனுக்கும் பொருந்தி விடுகின்றது. கணவனைப் பிரிந்து துடிக்கும் பெண்ணின் நிலையை வெளிப்படுத்தும் இவ் வாசகம், பெற்றோரைப் பரிந்து துடிக்கும் தனயனுக்கும் பொருந்திவிடுகின்றது. இங்கே தான் இளங்கோ ஏனைய கவிஞர்களில் இருந்து வேறுபட்டு பெருங் கவிஞனாக விஸ்வரூபம் எடுக்கிறான். இன்னொரு புறம் இவ்விடத்தில் பிறரை நோகடிக்காத பண்படுத்தப்பட்ட பண்பினள் மாதவி என்பது வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது.

கணவனைப் பிரிந்து வேதனைப்படுகின்ற பெண், தனது கணவனுக்கு அனுப்பிய ஓலையைப், பெற்றோரைப் பிரிந்து வேதனைப்படுகின்ற பிள்ளையொன்று, எந்தவிதமான மாறுபாடும் செய்யாது அனுப்பக்கூடியவாறு திருமடலை வரைந்திருக்கும்மாதவியின் பண்பையும், இவ்வாறு மாதவியைப் படைத்திருக்கும் இளங்கோவையும் எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். இத் திருமுகம்கோவலன் மன நிலைக்கும் பொருந்தி விடுகின்றதா? அது எப்படி; அதையும் பார்த்துத் திருமுகத்தை முடித்துக் கொள்வோம். சரி மீண்டும் ஒரு முறை அத்திருமுகத்தைப் படிப்போம்.

“அழகன் முன்னர் யான் அழ வீழ்ந்தேன்;

வழயாக் கிளவி மனக் கொளல் வேண்டும்;

குரவர் பணி அன்றியும் குலப்பிறப்பு ஆடழியோடு

கிரவிடைக் கழிதற்கு, என் பிழைப்பு அறியாது;

கையறு நெஞ்சம் கழயல் வேண்டும்

பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி!”

இது எப்படிக்கோவலனுக்குப் பொருந்துகின்றது என்பதைப் பார்ப்போம். “அடிகள் முன்னர் யான் அடி வீழ்ந்தேன்” – என் தெய்வங்களாகிய பெற்றோரே! உங்கள் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்குகின்றேன். “வடியாக் கிளவி மனக்கொளல் வேண்டும்” – நான் இதில் வடித்துள்ள வாசகத்தினைக் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும். “குரவர் பணி அன்றியும் குலப்பிறப்பு ஆட்டியொடு, இரவிடைக் கழிதற்கு, என் பிழைப்பு அறியாது” – பெற்றோர்களாகிய உங்களது கட்டளையின்றிக் கண்ணகியோடு மதுரைக்குச் செல்வதற்கான காரணம் நான் செய்த பிழை என்பதை அறிந்து வருந்துகின்றேன். “கையறு நெஞ்சம் கடியல் வேண்டும்” – எனது உள்ளமோ செயலற்றுக் கிடக்கின்றது. நான் செய்த பிழையை மன்னித்து என்னை ஏற்று, எனது துயரத்தைப் போக்க வேண்டும். **“பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய், போற்றி!”**

பொய்கள் இல்லாத, தெளிந்த அறிவினை உடைய, மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தவர்களே! உங்களைப் போற்றுகின்றேன்.

கண்ணகியைக் ‘குலப்பிறப்பு ஆட்டி’ என்கிறான். மாதவியை “மாயப் பொய் பல கூட்டும் மாயத்தாள்”, “ஆடல் மகள்” என்றெல்லாம் எண்ணியவன், மறுபுறத்திலே கண்ணகியைக் “குலப்பிறப்பு ஆட்டி” என்று போற்றியிருக்கலாம். மாதவியின் திருமுகத்தை வாசித்த கோவலன்,

“தன் தீது இலன்” எனத் தளர்ச்சி நீங்கி

‘என் தீது’ எய்தியது உணர்ந்து”

மாதவியிடத்து தவறில்லை. எல்லாம் என் தவறு என்ற முடிவிற்கு வருகின்றான். இப்போது அவனிடத்திலே, கண்ணகியைப் பிரிந்தது, மாதவியோடு வாழ்ந்தது, மாதவியைப் பரிந்து கண்ணகியிடம் வந்தது, கண்ணகியோடு மதுரைக்குப் பயணமாகியமை, தன் செயல்களால் பெற்றோரை வருத்தியமை என எல்லாம் நினைவிற்கு வருகின்றன. இதனால்தான்

“குரவர் பணி அன்றியும் குலப்பிறப்பு ஆட்டியோடு
கூரவிடைக் கழிதற்கு, என் பிழைப்பு அறியாது;
கையறு நெஞ்சம் கழயல் வேண்டும்”

என்று எழுதுகின்றான். தன் தவறுகளை மன்னிக்கும்படி கேட்கிறான்.

இளங்கோவின் இத் திருமுகம் அவனது கவித்துவத்தையும் அவன் கண்டு சொன்ன பாத்திரங்களாகிய கோவலன், கண்ணகி, மாதவி – குறிப்பாக மாதவி, கோவலன் ஆகியோரைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் எமக்குத் துணை செய்கின்றது.

தென்புலோலியூர் பரா. ரதீஸ்

ஆசிரியர்,

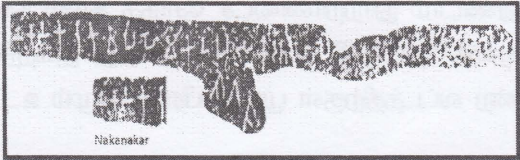
தமிழ்ப்புலம்,

யா/ மெதடிஸ்த பெண்கள் உயர்தர பாடசாலை.

தமிழரின் பூர்வீக வரலாற்றுக்குப் புது வெளிச்சமூட்டும் பூநகரிப் பிராந்திய தொல்லியல் ஆய்வுகள்

1993 இல் இருந்து 2004 ஆம் ஆண்டு வரை இக்கட்டுரை ஆசிரியர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தொல்லியல் பிரிவு மாணவர்களின் அனுசரணையுடன் பூநகரிப் பிராந்தியத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வின் போது அறிய முடிந்த தொல்லியல் ஆதாரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பூநகரிப் பிராந்திய வரலாற்றை மட்டுமன்றி பொதுவாக இலங்கைத் தமிழரின் பூர்வீக வரலாறு பற்றிய பாரம்பரிய கருத்துக்களை மீள்வாசிப்பிற்கு உட்படுத்துவதிலும் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு எழுதப்படும் இக்கட்டுரையில் பூநகரிப் பிராந்தியத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொல்லியல் சான்றுகள் உட்பட வடஇலங்கையின் குறிப்பாக இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்றில் பூநகரிப் பிராந்தியத் தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகளின் முக்கியத்துவம் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. அதன் காரணமாக இவ்வாசிரியரின் கட்டுரை இச்சஞ்சிகையில் தொடராக வெளிவர உள்ளது.

பண்டு தொட்டு இலங்கையின் எல்லாப் பிராந்தியங்களுக்கும் தனித்துவமான வரலாறு இருப்பதாகக் கூறமுடியாது. ஆனால் வடஇலங்கை கி.மு. 6ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பாளி மொழியில் நாகதீபம் எனவும், தமிழில் நாக நாடு எனவும் தனித்து அழைக்கப்பட்டு வந்ததற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு. இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தொலமியின் குறிப்பில் இலங்கையின் முக்கிய கரையோரப் பட்டினங்களில் ஒன்றாக “நாகதீப” என்ற இடம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

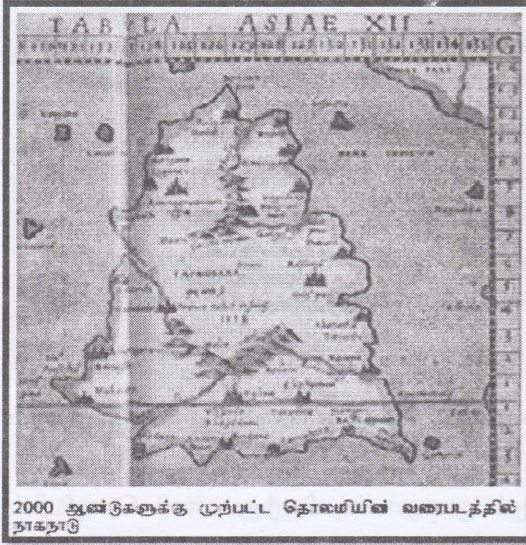
அத்துடன் அவர் வரைந்த தேசப்படத்தில் அவ்விடம் வடஇலங்கையில் இருந்ததற்கும் ஆதாரமுண்டு. அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கி.மு.1ஆம்

நூற்றாண்டச் சார்ந்த பிராமிச் சாசனம் ஒன்று தமிழில் நாக நகர் பற்றிக் கூறுகிறது. இது நாகர்கள் வாழ்ந்த நகரம் என்ற

Vallipuram Gold Plate

பொருளில் அமைந்துள்ளது. கலாநிதி இரகுபதி இந்த “நாகநகர்” அக்காலத்தில் கந்தரோடையின் தலைநகராக இருந்திருக்கலாம்

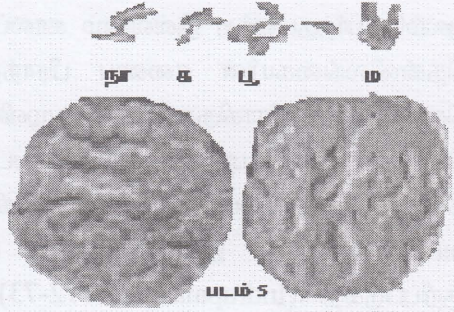
2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொலையின் வரைபடத்தில் நாகநகர்

அல்லது கந்தரோடையைக் குறித்திருக்கலாம் எனக் கருதுகிறார். ஆனால் நிக்லஷ் என்ற அறிஞர் இது வவுனியாவுக்கு வடக்கில் இருந்த ஒரு நகரம் என அடையாளப்படுத்துகிறார். யாழ்ப்பாணத்தில் வல்லிபுரம் என்ற இடத்தில் கிடைத்த கி.பி.3ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய பொற்சாசனத்தில் இப்பிராந்தியம்

நாகதீவ எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில் உடுத்துறை என்ற கிராமத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தமிழ் நாணயம் ஒன்று இப்பிராந்தியத்தை “நாகபூமி” எனக் குறிப்பிடுகிறது. இவற்றிலிருந்து நாகதீவம், நாகநாடு என்ற வட்டத்திற்குள் பூநகரிப்பிராந்தியமும் உட்பட்டிருந்தமை தெரிகிறது.

இலங்கையின் தொடக்க கால மனித வரலாறு பற்றிக் கூறும் மஹாவம்ஸம் விஜயன் வருகைக்கு முன்னர் இலங்கையில் வாழ்ந்த

மக்களில் ஒரு பிரிவினரை நாகர் எனக் குறிப்பிடுகிறது. இதன் மூலம் இற்றைக்கு 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நாகர் என்ற இனக்குழு இலங்கையில் வாழ்ந்ததெனக் கூறலாம். மஹாவம்ஸம் கூறும்

வரலாற்றில் பல ஐதீகங்கள் இருப்பினும் நாகர் ஒரு இனக்குழுவாக இங்கு வாழ்ந்ததாகக் கூறுவதை ஐதீகமாக எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஏனெனில் கி.மு.3 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிடைக்கும் பிராமிச் சாசனங்கள் கூட நாகர் ஒரு இனக்குழுவாக இலங்கையில் வாழ்ந்ததை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இச்சாசனங்களை ஆய்வு செய்த பேராசிரியர் பரணவிதான இவற்றில் குறிப்பிடப்படும் நாககுலம் என்பது நாக குடும்பத்தைக் குறிப்பதாக விளக்கம் தருகிறார். ஆனால் கலாநிதி கருணாரட்ணா இது இனக்குழுவுக்குரிய பெயர் என்பதற்குப் பிராமிச் சாசனங்களுடன் மஹாவம்ஸத்தில் வரும் வரலாற்றுக் குறிப்புக்களையும் தொடர்புபடுத்திக் காட்டுகிறார். தொல்லியலாளர் மஹாவம்ஸத்தில் விஜயன் வருகைக்கு முன்னர் வாழ்ந்த இனமாக நாகரைக் குறிப்பிடுவதால் இம்மக்கள் நுண்கற்காலப் பண்பாட்டிற்குரிய ஆதி ஒஸ்ரலோயிட் இனக்குழுவாக அல்லது பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டை தோற்றுவித்த திராவிட இனக்குழுவாக இருக்கலாம் எனக் கருதுகின்றனர் (Deraniyagala 1992:735). மஹாவம்ஸம் கூறும் நாக இனக்குழுவை மனிதப் பிறவிகள் அற்ற அமானுஜர் என விளக்கம் கொடுத்த பேராசிரியர் பரணவிதான கூட பொம்பரிப்பில் பெருங்கற்காலச் சின்னங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன் பின்னர் தனது முன்னைய கருத்தை மாற்றி இவர்களைத் திராவிட இனமாகக் குறிப்பிடுகிறார். பேராசிரியர் இந்திரபாலா நாகர் இலங்கையில் பெருங்கற்காலப் பண்பாடு நிலவிய காலத்தில் (ஆதி இரும்புக் காலத்தில்) நாட்டின் பல்வேறு வட்டாரங்களில் வாழ்ந்த இனக்குழு என்றும், தென்னிந்தியாவில் இருந்து

புலம்பெயர்ந்து வந்த இவ்வினம் காலப்போக்கில் அநுராதபுரத்திலும், தென்னிலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்களிலும் உருவாக்கிக் கொண்டிருந்த பிராகிருத மொழி தழுவின பேரினக் குழுவுடன் கலந்து கொள்ள, ஏனையோர் ஏனையோர் வடக்கில் தமிழ் இனக்குழுவுடன் கலந்து கொண்டனர் எனக் குறிப்பிடுகிறார் (Indrapala 2005:172-73). வடக்கில் தமிழ் இனக்குழுவுடன் கலந்து கொண்டனர் எனக் குறிப்பிடுகிறார் (Indrapala 2005:172-73).

நாகர் ஆதியில் இலங்கையில் பல்வேறு பிராந்தியங்களில் வாழ்ந்திருந்தாலும் அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கில் உள்ள பிராந்தியமே நாகதீபம் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதற்கு இப்பிராந்தியத்தின் பூர்வீக மக்களாக நாகர்கள் இருந்தமையும், அவர்கள் எதிரேயுள்ள தமிழகத்துடன் கொண்ட தொடர்பால் தமிழ் மொழி பேசும் மக்களாக வாழ்ந்தமையும் முக்கிய காரணமாக இருக்கலாம். ஏனெனில் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வில் பூநகரிப் பிராந்தியத்தை தவிர ஏனைய இடங்களில் ஆதி இரும்புக்காலப் பண்பாட்டுக்கு முந்திய மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் எவையும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை (Ragupathy 1987). இலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்களைப் போல் இங்கு நுண்கற்கால மக்களோ அல்லது கற்கால மக்களோ வாழ்ந்திருக்கு கூடிய பௌதீக வளங்களோ, இயற்கை கனிமங்களோ இப்பிராந்தியம் கொண்டிருக்கவில்லை.

கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து இலங்கைத் தமிழர் மொழியடிப்படையில் ஒரு இனக்குழுவாக வாழத்தொடங்கியதை வவுனியா, அநுராதபுரம், அம்பாறை போன்ற இடங்களில் கிடைத்த பிராமிச் சாசனங்கள் உறுதிப்படுத்தின்றன (Indrapala 2005:141-44). இதற்குள் நாக என்ற இனக்குழுவும் கலந்திருக்கலாம் என்பதற்கு இப்பிராமிச் சாசனங்களிலேயே ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இச்சாசனங்கள் பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்டதால் அம்மொழிக்கு

ஏற்ப இப்பெயர் பெரும்பாலான சாசனங்களில் “நஹ”, “நஹஸ” “நஹய” நஹலி” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் சில சாசனங்களில் இதற்கு மாறாக “நாக” “நக” “ணக” “ணாக” என எழுதியிருப்பது தென்னிலங்கையில் இவ்வினக் குழு வாழ்ந்தமைக்குச் சான்றாகும் (Paranavithana 1970::nos1120,1998. 1982:nos:126,138,180,267) இப்பெயரை பிராகித மொழியில் எழுதும் போது அதில் வடபிராமிக் குரிய “ஹ”(ga) என்ற எழுத்தே பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இலங்கையில் இதற்குப்பதிலாக பல சாசனங்களில் தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படும் “க”(ka) என்ற எழுத்தே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் இப்பெயரைப் பேராசிரியர் பரணவிதானா “நக” (Naka) என்றே வாசித்துள்ளார். பிராகிருத மொழி வழக்கில் நெடில் குறிலாவது வழக்கமாக இருப்பதால் இதை “நாக”(Nâka) என வாசிப்பதே பொருத்தமாகும் (பத்மநாதன் 2006:35). இருப்பினும் சில சாசனங்களில் தமிழகத்தைப் போல் நெடிலுக் குரிய குறியீடு பயன்படுத்தப்பட்டு இப்பெயர் நாக (Nâka) என்றும் எழுதப்பட்டுள்ளமை இங்கு சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது.

(Paranavithana 1970: nos.1157,1120. 1982:). நாக என்பதைச் சில சமயங்களில் “ணாக” என்று எழுதும் வழக்கம் தமிழகப் பிராமிச் சாசனங்களில் காணப்படுகிறது (Mahadevan1966:no33). இது இரு மொழி வழக்கின் காரணமாக உச்சரிப்பில் ஏற்பட்ட தடுமாற்றத்தால் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனக் கருத இடமுண்டு (பத்மநாதன் 2006:35). இந்த அம்சம் இலங்கைப் பிராமிச் சாசனங்கள் சிலவற்றிலும் காணப்படுவது (Paranavithana 1970: no.991, 1982:nos.95,96,100) நாக என்ற பெயரை எழுதுவதில் தமிழத்திற்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான ஒற்றுமையைக்

காட்டுகிறது. மேற்கூறப்பட்ட மூன்று அம்சங்களும் தென்னிலங்கையில் வாழ்ந்த நாகர் தமது பெயரைத் தமிழில் எழுத முற்பட்டுள்ளனர் என்பதை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது..

இதற்கு மேலும் ஒரு ஆதாரமாக நாணயங்களில் வரும் பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம். அண்மையில் தென்னிலங்கையில் அக்குறுகொட என்ற இடத்திலும், வடஇலங்கையில் பூநகரி, உடுத்துறை, கந்தரோடை போன்ற இடங்களிலும் பிராமி எழுத்துப் பொறித்த பல நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அதில் அக்குறுகொட என்ற இடத்தில் மட்டும் கி.மு.3-2ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய நூற்றுக்கணக்கான நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. இந்நாணயங்களில் பொறிக்கப்பட்ட பெரும்பாலான பெயர்கள் பிராகிருத மொழிக்கு உரியதாக இருப்பினும் சில பெயர்கள் தமிழிலும், தமிழ் மயப்படுத்தப்பட்ட பிராகிருதத்திலும் உள்ளன. இதில் சிறப்பாக கருத்தில் எடுக்க வேண்டிய முக்கிய அம்சம் சில நாணயங்களில் தமிழ் மொழிக்கே சிறப்பான ‘ன’ (n) ‘ள’ (Ē) போன்ற எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகும். இந்நாணயங்களை வெளியிடக் காரணமாக இருந்த குறுநிலத் தலைவர்கள் அல்லது அதிகாரம் பெற்றிருந்த தலைவர்கள் நாக இனக் குழுவுக்குரிய தமிழர்கள் என்பதற்கு நாணயங்களில் பொறிக்கப்பட்ட “நாக” அல்லது “ணாக” என்று பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்கள் சான்றாக உள்ளன (Bopearachchi 1999:51-60, Pushparatnam 2003:67-78). அதில் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் இங்கு கிடைத்த நாணயமொன்றில் அதை வெளியிட்ட சிற்றரசனின் பெயர் “ணாகராசன்” என எழுதப்பட்டுள்ளது (Pushparatnam 2002: 5-6). இதன் மூலம் இம்மன்னனது ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்த மக்களில் ஒரு பிரிவினராவது தமிழ் மொழி பேசிய நாகர்களாக இருந்திருக்கலாம் எனவும் கருத இடமுண்டு. பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் முதிர்ச்சி நிலையில் அப்பண்பாட்டு மக்கள் பிராமி எழுத்தின் பயன்பாட்டை அறிந்திருந்தனர் என்பதை அப்பண்பாட்டு

மக்கள் பயன்படுத்திய மட்பாண்டங்களில் காணப்படும் சாசனங்களில் இருந்து தெரியவருகிறது. இவ்வகையான சாசனங்கள் பெரும்பாலும் தமிழகத்திலும், இலங்கையில் அதிக அளவில் பூநகரி மற்றும் கந்தரோடை, அநுராதா போன்ற இடங்களில் கிடைத்திருப்பதால் இது இரு நாடுகளுக்கும் உரிய தனிப்பண்பாகக் கருதலாம். அண்மையில் தமிழகத்தில் ஆதிச்சநல்லூரிலும், இலங்கையில் அநுராதபுரத்திலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வின் போது இப்பண்பாட்டுக்குரிய மட்பாண்டங்களில் பல பிராமி எழுத்துப் பொறிப்புக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மட்பாண்டங்கள் நவீன காலக்கணிப்புக்களுக்கு உட்படுத்திய போது அதில் பொறிக்கப்பட்ட எழுத்துக்களின் காலம் பௌத்த மதத்துடன் வடபிராமி எழுத்த அறிமுகமாவதற்கு இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாக இருக்கலாம் எனக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Coningham, Robin., 2002). பொதுவாக எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்டங்கள் அக்காலச் சமூகத்தில் வணிகப் பொருட்களை இடத்திற்கு இடம் எடுத்துச் செல்லும் கொள்கலன்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதால் அவற்றில் தனிநபர்களின் பெயர்களே பெரும்பாலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு எழுதப்பட்ட நூற்கணக்கான பெயர்கள் தமிழக மட்பாண்டங்களில் அறியப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் நாக, ணாக, போன்ற பெயர்களும் இடம்பெற்றுள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது (Subrayalu 1991, Rajan 1994). அண்மையில் வடஇலங்கையில் இரணைமடு, பூநகரி ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கள ஆய்வின் போது கிடைத்த மட்பாண்ட ஓடுகளில் “நாக” என்ற பெயர் எழுதப்பட்டிருப்பதாக சாசனவியலார் மகாதேவன் குறிப்பிடுகிறார். இலங்கையில் பிராகிருத மொழியும், அவற்றை எழுதுவதற்குரிய 40 வடபிராமி எழுத்துக்களும் புழக்கத்தில் இருந்தற்கு ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. அப்படியிருந்தும் தென்னாசியாவின் ஏனைய வட்டாரங்களில் பிராகிருத மொழிச் சாசனங்களில் பயன்படுத்தப்படாத தமிழ்ப்பிராமியும், பல தமிழ்ப் பெயர்களும் இலங்கைப் பிராமிச் சாசனங்களில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த அம்சம்

பௌத்த மதத்துடன் பரவிய பிராகிருத மொழியும், வடபிராமி எழுத்தும் இலங்கையில் செல்வாக்குப் பெறுவதற்கு முன்னர் தமிழ் மொழியும், தமிழ்ப் பிராமி எழுத்தும் புழக்கத்தில்

பூநகரியில் கிடைத்த நாக என்ற பெயர் பெற்றந்த சாசனம்

இருந்துள்ளது என எண்ணத்தூண்டுகிறது. இவ்வாறான ஒரு கருத்தையே கலாநிதி சத்தமங்கலகருணாரட்ணா, ஆரிய அபயசிங்கா போன்றவர்களது ஆய்வுகளும் கோடிட்டுக்காட்டுகின்றன (Ariyasinghe 1965, Karunaratne 1984). இப்பின்னணியில் பூநகரியில் கிடைத்த மட்பாண்டங்களில் வரும் “நாக” என்ற பெயர் ஆதியிரும்புக்கால அல்லது பெருங்கற்கால பண்பாட்டுடன் நாக இனக்குழு தோன்றிற்றென்ற கருத்தை உறுதி செய்வதுடன் அவர்கள் மொழியால் தமிழராக வாழ்ந்திருக்கலாம் எனவும் எனக் கருத இடமளிக்கிறது.

பண்டைய சமூகத்தில் பரவலாக வழக்கிலிருந்த நாக என்ற தனிநபர் பெயர் சமகாலத்தில் அநுராதபுரத்தில் ஆட்சி புரிந்த தமிழ், சிங்கள மன்னர்களின் பெயர்களிலும் காணப்பட்டன. இதற்கு உதாரணமாக துல்லநாஹ (கி.மு.119), கல்லநாஹ (கி.மு.109-103), சோறநாஹ (கி.மு.63-51), மகாநாஹ (கி.பி.7-19) இளநாஹ (கி.பி.33-43), மல்லநாஹ (கி.பி.136-143), குஜநாஹ (கி.பி.186-187) குஞ்சநாஹ (187-189), ஸ்ரீநாஹ (கி.பி.189-209), அபயநாக (231-240) ஸ்ரீநாஹ கி.பி.240-242), போன்ற மன்னர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம். இதில் நாஹ என்ற பெயர் மன்னர்களின் இயற்பெயரின் பின்னொட்டுச் சொல்லாக வருவதையும், ஸ்ரீநாஹ என்ற பெயருக்குரியவர்கள் மாறிமாறி அநுராதபுரத்தில் ஆட்சி செய்ததையும் நோக்கும் போது இப்பெயர் குலப்பெயராக அல்லது வம்சப்பெயராகப் பயன்படுத்தி யிருக்கலாம் எனக் கூறலாம். மேலும் இதில் வரும் மன்னர்களின்

பெயர்கள் பாளி மொழிக்கு ஏற்ப திரிபடைந்திருந்தாலும் அவர்களில் சிலரைத் தமிழ் அரசர்களாகவும் அடையாளம் காணமுடிகிறது (பத்மநாதன் 2006)

ஆதியில் நாகவினக் குழு அல்லது அப்பெயர் கொண்ட மக்கள் இலங்கையில் பரவலாக வாழ்ந்திருந்தும் வரலாற்று மூலங்களில் அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கிலுள்ள பிராந்தியமே நாகதீபம் என அங்வினத்தின் பெயரால் தனித்து அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது நாகதீபத்துடன் நாக இனமக்களுக்குள்ள உறவையும், வரலாற்றுத் தொடர்பையும் எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது. இதற்கு இலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் படிப்படியாக பிராகிருத மொழி பேசிய மக்களுடன் கலப்புற்ற போது நாகதீபத்தின் பூர்வீக குடிகளான நாகர் மொழியால் தம்மை தமிழராக்கிக் கொண்டமையும், மதநம்பிக்கையில் நாக வழிபாடு தமிழர் வழிபாட்டுடன் இரண்டறக் கலந்தமையும், மொழி, பண்பாட்டால் அருகிலுள்ள தமிழகத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தமையும் காரணம் எனக் கூறலாம். இந்த வேறுபாடுகளால் நாகதீபம் அராதபுர நாகரிக வட்டத்திற்குள் உட்படாத பிராந்தியமாக வளரக்காரணமாகியது. இந்த உண்மையை வரலாற்று மூலங்கள் நாகதீபத்தை தனித்து அடையாளப்படுத்துவதிலிருந்து அறிய முடிகிறது.

ஆயினும் மொழியால் தமிழராக இருந்த நாகர்கள் வட இலங்கைக்குள் மட்டும் வாழ்ந்ததாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆதியில் இம்மக்கள் வடஇலங்கையிலும், பிற வட்டாரங்களில் வாழ்ந்ததைப்போல் கிழக்கிலங்கையிலும் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை திருகோணமலை, அப்பாறை, மட்டக்களப்பு ஆகிய மாவட்டங்களில் கிடைத்த பிராமிச் சாசனங்களை உறுதி செய்கின்றன. (Paranavithana 1970: nos387,421,451,458,513) மேலும் இவர்கள் இங்கு ஒரு இனக்குழுவாக வாழ்ந்ததை அம்பாறையில் குடும்பிகல என்ற இடத்தில் கிடைத்த சாசனம் சுட்டிக்காட்டுகிறது (Ibid no.507).; இவர்களில் சிலர்

சிற்றரசர்களாகவும், குறுநிலத் தலைவர்களாகவும் இருந்து அதிகாரம் செலுத்தியுள்ளனர் என்பதற்கு ஏராவில், குடும்பிகலா ஆகிய இடங்களில் உள்ள சாசனங்களில் ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றனார். ஆதியில் இலங்கையில் வாழ்ந்த நாக இனக்குழுக்கள் காலப்போக்கில் பிராகிருத மொழிபேசிய பேரினக்குழுக்களுடன் கலந்து போது வடஇலங்கையில் வாழ்ந்த நாகர்கள் மொழியால் தமிழராக வாழ்ந்து வந்தனர். இதேபோல் கிழக்கிலங்கையில் வரலாற்றுத் தொடக்க காலத்தில் இருந்து (ஏறத்தாழ கி.மு.3இல் இருந்து) தமிழ்மொழி பேசிய மக்கள் வாழ்ந்து வருவதற்கான ஆதாரங்கள் காணப்படுவதால் இங்கு வாழ்ந்த நாகர்களில் ஒரு பிரிவினராவது மொழியால் தமிழராக இருந்திருப்பினர் எனக் கருத இடமுண்டு. இதற்குப் பின்வரும் ஆதாரங்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

அம்பாறையில் குடுவில் என்ற இடத்தில் கிடைத்த சாசனம் ஒன்று தமிழர்கள் ஒரு குழுவாக வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டதைக் கூறுகின்றது (Paranavitan 1970: no.480). பேராசிரியர் இந்திரபாலா இந்த ஆதாரத்தை இலங்கைத் தமிழர்கள் மொழியால் ஒரு இனக்குழுவாக வாழத் தொடங்கியதன் அடையாளமாகப் பார்க்கிறார் (Indrapala 2005). மேலும் கிழக்கிலங்கைச் பிராமிச் சாசனங்களில் வரும் “வேள்” என்ற பெயர் காணப்படுகிறது (Ibid: nos. 402, 477). இப்பெயர் பண்டைய சமூக உருவாக்கம் பற்றிய ஆய்வில் இன்று முக்கிய ஆதாரமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. இது சங்ககால வரலாற்று ஏடுகளில் வரும், வேள், வேளீர் ஆகிய பெயர்களின் ஒத்த வடிவங்களாகும் (Seneviratne 1985: 54, பூங்குன்றன் 1999:). கலாநிதி பூங்குன்றன் மஹாவம்ஸத்தில் “வெளோஜானபதொ தஸிய” என வரும் பாளி மொழி வரலாற்றுக் குறிப்பை ஆதாரம் காட்டி ஆதியில் இலங்கையில் வேள்நாடு இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார் (பூங்குன்றன் 1999: : 79) . வேள் என்ற சொல்லை அறிஞர்களில் ஒருசாரார் பண்டைய சமூகத்தில் வழக்கிலிருந்த இனக்குழுவுக்குரிய பெயராகப் பார்க்கின்றனர் (Seneviratne 1992: 112, Indrapala 2005: 152, சிற்றம்பலம்; 1993:546). பேராசிரியர் செம்பகலட்சுமி

இவ்வினக்குழு பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டவர்களில் இருந்து தோன்றியவர்கள் எனக் குறிப்பிடுகிறார். (Chambakalakshmi 1975:110-122). ஆனால் இன்னொருசார இப்பெயரை தமிழக அரசவருவாக்க காலத்தில் குறுநிலத்தலைவர்கள், சிற்றரசர்கள், அதிகாரத்தில் இருந்தவர்கள் பயன்படுத்திய பட்டப்பெயர் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். (பூங்குன்றன் 1999:220). பேராசிரியர் ரோமிலாதபார் வடமொழியில் “ராஜா” என்ற பட்டப் பெயர் என்ன கருத்தைக் கொண்டுள்ளதோ அதேகருத்தை தமிழில் வேள் என்ற பட்டம் கொண்டிருப்பதாக குறிப்பிடுகிறார் (Thapar1984:83). எல்மன் என்ற அறிஞர் இனக்குழு வாழ்க்கையிலிருந்து அரசு உருவாகும் போது இடைக்கட்டமாக தோன்றியதே வேள் எனக் குறிப்பிடுகிறார். (Elman 1975:37). யாழ்ப்பாண பேரகராதியில் வேள் என்ற சொல்லுக்கு மண் என்ற கருத்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (Tamil Lexicon vol.vi.:3842) இதன் பொருள் மண்ணை ஆள்பவன் என்ற கருத்தில் வந்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. ஆகவே கிழக்கிலங்கை சாசனங்களில் வரும் “வேள்” என்ற பெயர் இங்கு வாழ்ந்த தமிழ் இனக்குழுவை அல்லது வேள் என்ற பட்டத்துடன் ஆட்சியிலிருந்த இனக்குழுத் தலைவனைக் குறித்திருக்கலாம். எனக் கூறலாம்.

ஆதிகால இலங்கை வரலாற்றில் நாக என்ற பெயர் இலங்கை முழுவதிற்கும் பொதுவான பெயராக வரலாற்று மூலங்களில் குறிப்பிடப்பட்டாலும் காலப்போக்கில் அப்பெயர் இலங்கைத்தமிழரிடமே நிரந்தரமாக நிலைத்துள்ளன. இதற்கு உதாரணமாக இன்று எமது சமூகத்தில் வழக்கிலுள்ள நாகன், நாகி, நாகதேவன், நாகராசன், நாகம்மாள், நாகவண்ணன், நாகநாதன், நாகமுத்து முதலான தனிநபர் பெயர்களும், அவர்கள் வாழ்விடங்களில் புழக்கத்திலுள்ள நாகர்கோயில், நாகமுனை, நாகபடுவான், நாகதேவன்துறை, நாகமலை, நாகதாழ்வு முதலான இடப்பெயர்களும், . கிராமங்கள் தோறும் காணப்படும் நாக வழிபாட்டு ஆலயங்களும் தமிழர்

பண்பாட்டில் பிற்காலத்தில் தோன்றியதல்ல. அவற்றிற்கு 2500 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட பாரம்பரிய வரலாறு உண்டு. அவை இலங்கையில் மனித வரலாறு தொடங்கிய காலத்தில் இருந்து பின்னோக்கிப் பார்க்கப்பட வேண்டும் என்பதே இந்த ஆய்வின் கருப்பொருளாக அமைகிறது.

இப்பிராந்தியம் கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து முதன் முறையாக யழ்ப்பாணம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுவதற்கு முன்னர் நாகதீபம், நாக நாடு எனவும் சில சந்தர்ப்பங்களில் உத்தரதேசம் என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளமை நன்கு புலனாகிறது. இவ்வாறு தனியொரு பிராந்தியமாக வரலாற்று மூலங்களில் வடஇலங்கை அடையாளப்படுத்தப்பட்டு இருந்தாலும் கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்திய இதன் அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு வரலாறு இலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் வரலாற்று இலக்கியங்களில் மிகவும் தெளிவற்றதாகவே காணப்படுகிறது. இந்நிலையில் பூநகரியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளும், தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புக்களும் இருள்கூழ்ந்த இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றுக்கு புதுவெளிச்சமூட்டும் என்பதை தொடர்ந்து வெளிவரும் கட்டுரைகள் கோடிட்டுக் காட்டவுள்ளன.

பேராசிரியர் பரமு புஸ்பரீணம்,
யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

பத்தினிப்பாய் பிள்ளையார்

கிளி மாவட்டத்தின் வடபகுதியில் அமைந்துள்ள பூநகரிப் பிரதேசத்தில் மன்னார் வீதியைக் குறுக்கறுத்துச் செல்லும் மண்டக்கல்லாறு என்னும் இடத்தில் இருந்து வடகிழக்கு மூலையாக 04 மைல்கள் தொலைவில் காடும் குளமும் கொண்ட பக்தர்கள் கூடி பொங்கல் செய்து வழிபடும் இடமே பத்தினிப்பாய் ஆகும்.

இவ் ஆலயத்தில் பிள்ளையார், முருகன், அம்மன் எனும் பிரதான தெய்வங்களைக் கொண்டிருப்பதுடன் வைரவர், முனி, ஐயனார், விறுமர், காளி, கன்னிமார் என்னும் 06 கொல்லைகள் அமைக்கப்பட்ட தெய்வங்களும் இவ் ஆலயப்பகுதியில் உண்டு. இத் தெய்வங்களுக்கு வளந்து வைத்து பொங்கல் செய்வது பாரம்பரிய முறையாகும். பொங்கல் விழாவானது ஆனி மாதத்தில் 03 நாட்கள் நடைபெறும். இவ் விழாவை வளந்துக்காரர்களும், பூஜகர்களும் சேர்ந்து ஆனி மாத வளர்பிறைவில் வருகின்ற திங்களை முன்னுரிமைப்படுத்தி நாட்குறிப்பர். அந்த நாட்களில் இருந்து 15 நாட்களுக்கு முன் விளக்கு வைத்து தேங்காய் அடித்தல் என்னும் வைபவம் இடம்பெறும்.

இவ் வைபவம் நடைபெற்றதும் பொங்கல் என்று வெளிப்படுத்துவதற்காக அயற்கிராமங்களான கிராஞ்சி, வேராவில், பொன்னாவெளி, நல்லூர், ஆலங்கேணி, தம்புராய், மட்டுவில்நாடு, சித்தன் குறிச்சி, ஞானியர்மடம், கறுக்காய்த்தீவு, கட்டிகுறிச்சி, வன்னேரி, குஞ்சக்குளம், பல்லவராயன்கட்டு ஆகிய மக்களிடம் அடியார்கள் சென்று பொங்கல் பற்றி அறியப்படுத்தும்வேளை அவர்களால் வழங்கப்படும் நெல்லு, பணம், தேங்காய், மிளகாய், நெய் போன்றவற்றை அடியார்கள் வழங்கி பொங்கல் சிறப்பாக நடைபெற ஒத்துழைப்பு வழங்குவார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து பொங்கலுக்கான வழந்துடனும், ஏனைய பொருட்களையும் வாங்கி பண்டம்எடுப்பு எனும் வைபவமாக நடைபெறும். வெள்ளிக்கிழமை கொழும்புத்துறை துறைமுகத்தில் இருந்து அலங்கரிக்கப்பட்ட வத்தை (தோணி) யில் ஏற்றப்பட்டு ஞானிமடத்தில் உள்ள நாகதேவன்துறையை வந்தடையும். பின்னர் அக்கரையில் இருந்து சுமார் 10, 12 கூடாரம் பூட்டிய மாட்டு வண்டிகளில் ஏற்றப்பட்டு பூசுக்களும் தெய்வம் ஆடுபவர்களும் வழந்துக்காரர்களும், மேளக்காரர்கள் எனப் பலர் நடைபவனியில் கறுக்காய்த்தீவை வந்தடைவர்.

மறுநாட் காலை 12 மைல்கள் காலையில் உள்ள பத்தினிப்பாய் ஆலயத்தை நோக்கி நடைபவனியில் செல்வார்கள்.

எல்லாக் கிராமங்களில் உள்ள அடியார்களும், மக்களும் குடும்பம் குடும்பமாக கால்நடையாகவும், கூடாரம், கலங்கை பூட்டிய மாட்டுவண்டி ஊடாகவும் திங்கள் காலைக்கு முன் வந்து திரிமுவார்கள். இங்கு ஆண்கள், பெண்கள் என இருபாலாரும் தெய்வம் ஆடி பொங்கலை ஆரம்பிப்பார்கள். இங்கு காவடி, தீமிதிப்பு, பாற்செம்பு, கற்பூரச்சட்டி போன்ற நிகழ்வுகளுடன் தொடர்ந்து அன்னதான நிகழ்வு இடம்பெறும். இவ் ஆலயம் காட்டினில் அமைந்திரப்பதனால் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடுவர். இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குவது இங்குள்ள 06 தெய்வங்கள் ஆகும். அதேவேளை தவறு செய்வோரை தண்டணையாக காடுமாறச் செய்து பூசை நேரம்சென்று அழைத்துவரப்படும். இதனால் சமூகத்துக்குக் கேடான செயற்பாடுகள் நடைபெறுவதில்லை. இவ் ஆலயத்தின் சிறப்புக்கள் பல உண்டு.

உதாரணமாக 12ம் கட்டை வீதிக்கு பொறுப்பாக கந்தையா ஓவசியர் இருந்தார். இவ் வீதி வேலை செய்வதற்கு தண்ணீர் இல்லாமையால் கவலை கொண்டிருந்த வேளை பிள்ளையாரை வேண்டினார். அவரின் வேண்டுகோலுக்கிணங்க மழை பெய்யாத

காலத்திலும் அப்பிரதேசத்தில் மழை பெய்து வேலையைச் செய்து முடிப்பதற்கு உதவியாக இருந்தது. அதன் நன்றிக்கடனாக ஆலயத்திற்குக் கிணறு ஒன்றை அமைத்துக் கொடுத்தார்.

மன்னார் வீதியிலள்ள யாழ் நோக்கி ஒருவர் மாட்டுவண்டியில் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய மாடு மண்டக்கல்லாற்றடியில் நோய் வாய்ப்பட்டு செல்லமுடியாது தத்தளித்தது. இரவு ஆகியபடியினால் மன வேதனையுடன் சற்று அயர்ந்து கொண்டார். அவருடைய கனவில் உமது மடியில் உள்ள வெற்றிலை 02 எடுத்து சிறுநீற்றுடன் பிசைந்து மாட்டின் நாவில் தடவு என்று. அவர் திடீரென எழுந்து அவ்வாறு செய்தார். மாட்டின் நோய் நீங்கியது. அவர் இந்த அருள்வாக்கு பிள்ளையார் அருளினால் கிடைக்கப்பெற்றது என்று ஒவ்வொரு வருடமும் ஆலயத்துக்கு வந்து வழிபட்டச் செல்வார்.

கறுக்காய்த்தீவில் மாட்டினால் சூடுமிதிக்கும் காலத்தில் காற்று இல்லாதவிடத்து இவ்வாலயத்திற்குரிய தெய்வக் கவிகளைப் பாடத்தொடங்கும் போது காற்று வீச ஆரம்பிக்கும். இதேபோல் அறுவடைக் காலத்தில் இவ்வாலயத்தைச் சார்ந்த அருவிவெட்டுப் பாடல் ஒன்றைப் பாடி அருவி வெட்டத் தொடங்குவார்கள்.

இவ் ஆலயம் பழமை வாய்ந்த ஆலயம். இங்கு திங்கள் பொங்கல் நடந்தால் மறுநாள் மோதக பூஜை இடம்பெறும். இங்கு நெய், எண்ணெய், நீர் போன்றவற்றின் ஊடாக பொரித்து, அவித்து பிள்ளையார் உருவச்சிலையையே மறைத்து மலைபோல் குவிக்கப்படும். இது இக் கோயிலின் சிறப்பம்சமாகும்.

சுப்பிரமணியம் கணபதிப்பிள்ளை,

ஓய்வுநிலை அதிபர்.

பூநகரி பிரதேச அரிவிவெட்டுப் பாடல்

பத்தினிப்பாயாம் பரந்ததொரு வெளியாம்
தீர்த்தங்கள் ஆழவர சிறந்ததொரு தலமாம்
செக்காலை அரசுபுரம் எரியாநாரை
வாபுசிறு கொருதாவில் ஆலழப்பள்ளம்
கற்றோர் விதைக்கின்ற மேளாய் ஓட்டுவயல்
கடல்போல் வருகின்ற கொக்குடையான்
சித்தர்ஸூரும் நல்ல செக்காலை விரிந்த சூழலாம்

— ஒரு பத்தினிப்பாய்

ஆற்றங்கரையில் அமர்ந்ததோர் ஆலயமாம்
தீர்த்தங்கள் ஆட சிறந்ததொரு தலமாம்
மாற்றவரை வெல்லோரு மருந்தாருடை ஐயனார்
மனதில் மறவோம் எனது மனதில் மறவோம்
மனதில் என்றும் மறவோம்

கொத்தியொரு மண்வெட்டியாலே விதைத்து
குழல்களும் தைத்தங்கே காவலும் காத்து
அத்த கிரிதனில் வந்து பயிர்தனை அழிக்க
ஆளையே போட என்று அணுகி வருகையிலே
நித்திரையோடா என்று தட்டியெழுப்பி
நீ பிழைத்து ஓடென்று கரைசேரவிட்டு
பொங்கல் மடை யூசைபரவி பாவாடை தூளி
போத நிறை கர்ப்பூரம் வாசமுடன் வீச
என்கு நிறை பரிபூரணம் கிருபையாலே
ஈடேறி மானிடர்கள் நாள்தோறும் வாழ்க.

க. கணபதிப்பிள்ளை

மேற்படி நாட்டார் பாடல்கள் பூநகரிப் பிரதேசத்தில் வாய்மொழி மரபில் வழங்கி வருகின்றவை. இவற்றைத் தொகுத்து வழங்கியவர் முழங்காவில் மகாவித்தியாலய முன்னாள் அதிபர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

சமையற் பாகம் தமிழானால்....

சப்பாத்தி	- கோத்தடை
பரோட்டா	- புரியடை
நூடில்ஸ்	- குழைமா
கிச்சடி	- காய்சோடி, காய்மா
கேக்	- கட்டிகை, கடினி
சமோசா	- கறிப்பொதி, முறுகி
பாயாசம்	- பாற்கன்னல்
சாம்பார்	- பருப்பு குழம்பு, மென்குழம்பு
பஜ்ஜி	- தோய்ச்சி, மாவேச்சி
பொறை	- வறக்கை
கேசரி	- செழும்பம், பழும்பம்
குருமா	- கூட்டாளம்
ஐஸ்கிரீம்	- பனிக்குழைவு
சோடா	- காலகம்
ஜாங்கினி	- முறுக்கினி
ரோஸ்மில்க்	- முளரிப்பால்
சட்னி	- அரைப்பம், துவையல்
கூல்டரிங்க்ஸ்	- குளிர் குடிப்பு
பிஸ்கட்	- ஈரட்டி மாச்சில்
போண்டா	- உழுந்தை
ஸர்பத்	- நறுமட்டு
சோமாஸ்	- பிறைமடி
பப்ஸ்	- புடைச்சி
பன்	- மெதுவன்
ரோஸ்டு	- முறுவல்
லட்டு	- கோளினி
புரூட் சலட்	- பழக்கூடு

தொகுப்பு : எஸ். பிரசன்னா

Alternative

Yesterday,
I was with some one
because of
lack of Alternative
today
I am with you
Because of
Lack of Alternative
Tomorrow
I may be with other one
Because of
lack of Alternative
But
Always,
I am with god
Because of
Lack of Alternative
Then
What is Alternative
That is the god.

மாற்றுவழி...

நேற்று,
நான் ஒருவரோடு
மாற்றுவழி இன்றி
இன்று,
நான் உன்னோடு
மாற்று வழி இன்றி
நாளை,
நான் யாருடனோ
மாற்றுவழி இன்றி
எப்பொழுதும்
நான் கடவுளோடு
மாற்றுவழி இன்றி
அப்போ,
மாற்றுவழி தான் என்ன?
அதுதான் கடவுள்.

- Pakeesar

பாகீசர்

தலையிடாத் தலையீடு

எனக்குத் தெரிகிறது
உன்வேலை
என் வேலை அல்ல என்று
ஆனால்
உனக்குத் தெரியவில்லையே
என் வேலை
உன் வேலை அல்ல என்று

பாகீசர்

விடுகதைகளும் விடைகளும்

1. முள்ளுப் பத்தை, முள்ளுப் பத்தைக்குள் வைக்கோல் கத்தை, வைக்கோல் கத்தைக்குள் கொட்டப்பெட்டி, கொட்டப்பெட்டிக்குள் கொட்டப்பாக்கு இது என்ன?
2. தம்பிக்கு முட்டும், அண்ணாக்கு எட்டாது, இது என்ன?
3. முள்ளில்லா கரும்புல் தரவையில் எலும்பில்லா பண்டி நின்ற முடியது, இது என்ன?
4. நீ ஒருவனை தினமும் வெட்டுகிறாய், அவன் யார்?
5. எல்லாக் கூட்டுகளும் விட்டு அடுப்பில் வைக்கும் கறியை கடைசியாக எதைவிட்டு இறக்குவீர்கள்?
6. வெண்தரையில் தேவையான அளவு கொட்ட முடியும். ஆனால் அதை மீளப் பொறுக்கவும் முடியாது, அள்ளவும் முடியாது, இது என்ன?
7. பிறந்த நாள் தொட்டு வயிற்றாலை போகுது, இது என்ன?
8. மாடேறி மேயாத மகிளம்பூப் புட்டியிலே ளறம்பு ஏறிப் பால் குடிக்குது, இது என்ன?
9. ஓட்டும்போது கறுப்பு இழுக்கும்போது சிவப்பு, இது என்ன?

விடைகள்

1. பலாப்பழம்
2. உதடுகள் இரண்டும்
3. தலையும் பேனும்
4. கண் இமை
5. அடுப்பை விட்டு
6. கடித்ததானும் எழுத்துக்களும்
7. பாம்பு
8. பனையும் கள்ளும்
9. காய்ச்சி இருப்பு

வரலாற்றில் பூநகரி என்னும் பெயர்

1. முதலியார் செ. இராசநாயகம் : 1994, யாழ்ப்பாண சரித்திரம், பக் - 13, 14

“ஆதிகாலத்து அரசர்கள் உலாப்போங் காலத்தில் பந்தரிட்டு, தோரணமமைத்து பூக்களினால் அலங்கரித்து அவர்களை வரவேற்குமிடம் இதுவாதலால் இது முன் - பூதுக்கி - என்னும் பெயருடையதாய் பின் பூநகரியாய்விட்டது”

2. பேராசிரியர் ப. புஸ்பரத்தினம் வரலாற்றுத்துறைத் தலைவர், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம் - பூநகரி தொல்லியலாய்வு, பக் - 3, 4

தென்னிந்தியாவில் பூநகரி என்னும் கிராமம் உள்ளது. தென்னிந்திய தொடர்புக்கான ஆதாரங்களாக பல கிராமப் பெயர்கள் பூநகரியிலுள்ளன. எனவே ‘பூநகரி’ தென்னிந்திய தொடர்பால் ஏற்பட்ட பெயராகலாம்.

இவ்விடப் பெயரைத் தொன்மையானதாகக் கருதும் முதலியார் இராசநாயகம் கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டிற்குரிய தொலமியின் குறிப்பில் வரும் “புதுக்கி” என்ற இடத்தை பூநகரி என அடையாளம் காட்டினார்.

வரலாற்று ஆசிரியர்கள் சிலர் தமிழ்நாட்டிலுள்ள பூம்புகார், காவிரிப்பூம்பட்டினம், பொன்னேரி முதலான இடப்பெயர்களின் மருவிய வடிவமே பூநகரி என அபிப்பிராயம் தெரிவித்துள்ளனர்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பொறியியலாள ராகவிருந்த பாக்கர் எழுதிய கட்டுரையில் மகாவம்சத்தில்

குறிப்பிடப்படும் பெலிவாவி பூநகரியின் தென்னெல்லையிலமைந்த பாலியாறும், பவுனிக்குளமும் பெலிவாவி என்றார்.

1924இல் கொட்டிங்ரன் என்பவரால் வெளியிடப்பட்ட இலங்கையின் ஆதிகால நாணயங்கள் பற்றிய நூலிலே உரோம நாணயங்கள் பூநகரியில் கிடைத்தமை பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

**3. பேராசிரியர் ப. புஸ்பரத்தினம் பூநகரி தொல்லியலாய்வு,
பக் - 75**

போர்த்துக்கீசர்

போர்த்துக்கீசர் தமது மொழியில் "பூநெறிம்" என்று அழைத்தனர். 16ஆம் நூற்றாண்டில் பூநகரியின் இடப்பெயர் பற்றிய உறுதியான சான்றை போர்த்துக்கீசர் அளித்தனர்.

**4. முதலியார் செ. இராசநாயகம் மு.சு. நூல், பக் 174, 198
ஒல்லாந்தர்**

ஒல்லாந்த மொழியில் பூநகரி எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டது என அறிய இயலவில்லை. ஆயினும் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் Poonarin என அழைக்கப்பட்டமையால் ஒல்லாந்தராலும் அவ்வாறழைக்கப் பட்டிருக்கலாம். ஏனெனில் ஊர்காவற்றுறை (Kytes) எனவும், நெடுந்தீவு (Delft) எனவும் ஒல்லாந்தரால் அழைக்கப்பட்டவிதமே ஆங்கிலேயரும் அழைத்தனர். எனவே பூநகரியும் Poonarin என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பூநகரி உப திஸ்ஸாவையாக்கப்பட்டு டொன் கஸ்பார் நிற்கசெய சேனிராயன் யானை வேட்டைத் தலைவனாக்கப்பட்டான்.

ஆங்கிலேயர்

ஆங்கிலேயர் காலத்து தேசப்படங்களில் பூநகரி பூநரின் - என அழைக்கப்பட்டது. வீதி வழிகாட்டல்களிலும் இப்பெயர் ஆங்கிலத்தில் பூநரின் எனப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

6. 1970 - 1980 காலப்பகுதியில் வாடியடி கோட்டை மைதானத்தில் நிகழ்ந்த கூட்டுறவு தின விழாச் சொற்பொழிவு.

சிவனேசர் செல்வன்

வீரகேசரிப் பத்திரிகை ஆசிரியராகவிருந்த சிவனேசர் செல்வனவர்கள் பூநகரி வாடியடி மைதானத்தில் நிகழ்ந்த கூட்டுறவுத்தின விழாவில் பேசும்போது ஏரிகள் நிறைந்த பிரதேசம் பொன்னேரி என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். பின் மருவி பூநகரி ஆகியிருக்கலாம். இதற்காதாரமாக பொன்னாளி என்னும் கிராமப் பெயரைச் சுட்டுவர்.

வாழ்வழிக் கதைகள்

பூநகரி ஊடாகப் பயணம் செய்த அரசு பரம்பரையினர் பூநகரியின் காட்டுக்குள் பூக்கும் வெட்சி அல்லது கரையாக்கம் பூ அழகிய சிவப்பு நிறத்தில் தோன்றும் எச்சோராவாகும். இவ் எச்சோரா பூக்கள் பல நிறங்களிலும் காட்டுப் பிரதேசத்தில் பூத்திருப்பதை இப்பிரதேச மக்கள் கண்டுள்ளார்கள். இவ்வாறு காடுகள், குளக்கரைகளில் பூத்திருக்கும் அழகுடைய பல்வேறு பூக்களையும் கண்டுகளித்த வகையில் இந்த நகரம் பூக்களுடைய நகர் - பூநகர் என அழைக்கப்பட்டு பூநகராய் பின்பு மருவி பூநகரி ஆயிற்று என்பர்.

7. கோகில சந்தேயை - சிங்கள இலக்கியம் குயில்விடு தூது
பேராசிரியர் ப. டிஸ்பர்த்தினம் மு.சு. நூ. பக். 3, 171.

குயில்விடு தூது பிரபந்தத்தில் 1450 கோட்டையிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் நோக்கிப் படையெடுத்த செண்பகப் பெருமானின் (சுப்புமால் குமாரய) படைகள் வந்த பாதைகள் வழியாக குயில் பறந்து வந்த பாதைகளில் பூநகரியிலுள்ள கல்முனையையும், உப்புலவன் ஆலயத்தையும் (விஷ்ணு ஆலயம்) இக்குயில் தரிவித்துச் சென்றதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பூநகரி பாலாவியிலுள்ள விஷ்ணு ஆலயமே குயில் பறந்து சென்ற உப்புலவன் ஆலயம், செண்பகப் பெருமானின்

இரண்டாவது படையெடுப்பு பூநகரியூடாக நடந்ததாக கேலிய சந்தேசிய என்ற சிங்கள இலக்கியம் கூறுகிறது.

மு.ச. சிவப்பிரகாசம், 1998, விஷ்ணுபுத்திரர் வெடியரசன் வரலாறு, பக். 150.

8. பழம் திரட்டு

விஷ்ணுபுத்திரன் வெடியரசன் வரலாறு என்னும் நூலின் ஆசிரியர் பழம் திரட்டு பாடலொன்றை வழங்கியுள்ளார். அப்பாடல் பூநகரி பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

முன்னைநாள் காலம் தன்னில் முதுபெரும் அரகைச் சார்ந்த எல்லைக்கோர் இலக்கணமாய் இருந்ததாம் இந்தப் பூமி, இலங்கிடு மரபைச் சார்ந்த இராகுக வழியில் வந்த பூசாகரன் ஆட்சி செய்தான். புனிதமாம் பூநகரை அன்று.

மு.ச. சிவப்பிரகாசம், 1988, மு.ச. நூ. பக். 81.

9. உடறவிட்டிழ - சிங்களநூல்

கி.மு. 2ம் நூற்றாண்டளவில் வட இலங்கையை ஆண்ட வெடியரசன் மூதாதையர்களான விஷ்ணு புத்திரர்கள் வட ஈழத்தின் பொன்னகர் பகுதியிலிருந்து தென்னிலங்கையை ஆண்ட பாதிக்கவாய் எனும் சிங்களவரசனுடன் கடும் சமர் புரிந்தனர் என உடறவிட்டிழ எனும் சிங்கள நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

பொன்னகர் என்பது பழம் திரட்டில் கூறப்பட்டபடி பூநகரி யாயிருக்கலாம். ஏனெனில் பூநகரியை ஆட்சி செய்தவர்கள் விஷ்ணு புத்திரர்கள் எனக் குறிப்பிடுதலாகும். மேலும் முதலியார் இராசநாயகம் அரசுபரத்தில் (பக்) ஓர் அரண்மனைக்கான இடிபாடுகள் இருந்தமை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். பேராசிரியர் புஸ்பரத்தினமும் பூநகரி - செழியாவில் பிரதேசத்தில் (பக் 117) ஓர் அரண்மனை இருந்ததாகக் கருதுகிறார். இவற்றால் பொன்னகர் என்பது பூநகரியாயிருக்கலாம்.

போர்த்துகீசர் காலத்தில் ஈழவூர் என்னும் கிராமமொன்று (Don Peter L.A. Education in Sri Lanka under the Portuguese page - 130) அவர்களது தேசப்படத்தில் கோவில்பற்று பாடசாலை ஒன்றிருந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அவ் ஈழவூர் வேரவில்லிற்கும், பொன்னா வெளிக்கும் அருகே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. பொன்னாவெளிக் கிராமத்தில் ஈழவன்வெளி, ஈழவெளிக்குளம் என்பன இடப்பெயர்களாக உள்ளன. எனவே ஈழம்தொடர்புடைய பெயர்கள் இங்கே காணப்படுகின்றன. "ஈழம்" என்பதன் பொருளாக பொன் என்ற கருத்துண்டு. எனவே பொன்னாவெளி போல பொன்நகர், பொன்னோரி என்பன பூநகரி ஆகியிருக்கலாம். இங்கு சிவனேச செவ்வனுடைய கருத்து ஏற்புடையதாகலாம். ஏனெனில் ஏரிகள் நிறைந்த பொன்நகர் அல்லது பொன்நகரி அல்லது பொன்னோரி மருவி பூநகராகி, பூநகரியாயிருக்கலாம்.

பூநகரி என்பது குறிப்பிட்ட இடத்திற்கோ, கிராமத்திற்கோ இடப்பட்ட அல்லது வழங்கப்பட்ட பெயராக மக்கள் புழக்கத்தில் இருந்திருக்கவில்லை. பேராசிரியர் ப. புஸ்பரத்தினம் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல் பூநகரி என்னும் பெயர் பரந்த பிரதேசத்தைச் சுட்டுகிறது. பேராசிரியர் புஸ்பரத்தினம் அவர்கள் கூறுவதுபோல் தென்னிந்திய சிறிய கிராமப்பெயர் பரந்த பிரதேசத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தியமை பற்றி விரிவு ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்படவேண்டியதாகும்.

எனவே பூநகரி என்னும் பெயர் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள் பலராலும் சேகரிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். சேரிக்கப்படும் குறிப்புகள் ஒருங்குசேர ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆய்வு அதிகாரமுள்ள துறைசார் அறிவாளிகளால் அறிவியல் ரீதியாக ஆராயப்படவேண்டும்.

திரு. காசிப்பிள்ளை குலசேகரம்

சித்தன்குறிச்சி, பூநகரி.

கதை அளப்பு

ஆழிப் பேரவலத்தையும்

விஞ்சிய

உழுதிப் பே(ர்)ரவல

ஓலங்கள்

விண்ணெழுந்து

உலகின்

மண்ணளந்தது.

அவசரகால

அயயம் தேடி...

எனினும்

கதை அளந்தனர்

சில

“மனித நேயர்கள்”

ஏதோ ஒரு

கணக்கெடுப்புக்காக

காத்திருந்தோர் போல்

கணக்கெடுப்பு

முடிந்தது

கதை அளப்பு

தொடர்கிறது.

“யாகீசர்”

பூநகரி பிரதேச “கலைநகரி” விருது - 2013 பெறும் கலைஞர்கள்

திரு. கோவிந்தபிள்ளை அரியநாயகம்

பி.திகதி : 13-12-1950

முகவரி : ஜெயபுரம் தெற்கு, பல்லவராயன்கட்டு,
பூநகரி.

ஜெயபுரம் தெற்கு பல்லவராயன்கட்டு, பூநகரியைத் தன்னுடைய வசிப்பிடமாகக் கொண்ட உயர்திரு. கோ.அரியநாயகம் வடமராட்சி கிழக்கு, செம்பியன்பற்றைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கல்வியில் இயல்பாகவே ஆற்றல் கொண்டவரான இவர் சிறுவயது முதல் புராண படனம் ஓதுவதில் அக்கறை கொண்டவராகவும், ஆலய வழிபாட்டில் தீவிரம் காட்டுபவராகவும் இருந்தார். இதனால் இவர் பிறந்த இடமான செம்பியன் பற்றிலுள்ள ஆலயங்களில் பிள்ளையார் புராணம், கந்தபுராணம், சிவராத்திரி புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம், கோவலன் கண்ணகி கதை படித்தல் போன்ற புராணபடன மரபில் ஓதுவாராகவும் திருவாசகம் முற்றோதல் செய்பவராகவும் திகழ்ந்துள்ளார். ஆலயங்களின் மீது அதிக ஈடுபாடு கொண்டதாலோ என்னவோ அசைவ உணவுகளை மறுத்து சைவ போஷனத்தை ஏற்கப் பழகினார்.

திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலையில் இரண்டு வருடம் கல்வி கற்ற காலப்பகுதியில் சமய தீட்சை பெற்றார். சமய இலக்கியம், தமிழ் இலக்கியம் என்பவற்றை செ. சிவப்பிரகாசம் பண்டிதர் ஐயா அவர்களிடம் முறையாகக் கற்ற இவர், இதனால் புராணங்களுக்குப் பயன் சொல்லும் பாக்கியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

ஜாதகம் கணித்தல், எழுதுதல் என்பவற்றை சமய சாஸ்திர புத்தகங்களைக் கற்றதன் வாயிலாக அறிந்து கொண்ட இவர், பின்நாளில் தன்னை ஓர் பிரசங்கியாக மாற்றிக் கொண்டார். 1979ம் ஆண்டு அரச சேவையில் இணைந்து கொண்ட இவர் 1979ம் ஆண்டு பூநகரியில் திருமணம் செய்து கொண்ட இவர் பிற்காலத்தில் தனது உத்தியோகத்துக்கு ஏற்ற வகையில் எண்ணிடமுடியாத பல சமூகப் பணிகளை ஆற்றியுள்ளார்.

சமூகப்பணி, சமயப்பணி என தன் வாழ்வில் ஓர் அக்கறை கொண்ட மனிதனாக இவர் தற்பொழுது அரச சேவையிலிருந்து ஓய்வுபெற்று ஜெயபுரம் முருகன் ஆலய பரிபாலன சபையின் தலைவராக இருந்து கொண்டு ஓதுவாராக, சமய ஞானியாக, சொற்பொழிவாளனாக தன் வாழ்வை நகர்த்திக் கொண்டிருக்கும் இவரது கலைத் தொண்டிற்காக 2013ம் ஆண்டின் பூநகரி பிரதேச கலாசார பேரவையால் "கலைநகரி" எனும் விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்படுகிறார்.

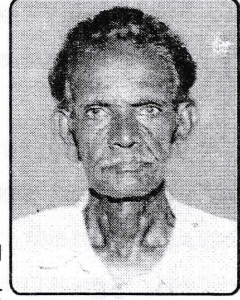
பூநகரி பிரதேச “கலைநகரி” விருது - 2013

பெறும் கலைஞர்கள்

திரு. சிற்றம்பலம் யோகராசா

பி.திகதி : 01-12-1937

முகவரி : மட்டுவில் நாடு மேற்கு, பூநகரி.

பூநகரி மட்டுவில் நாடு மேற்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சி.யோகராசா மூன்று பெண் பிள்ளைகளினதும் ஒரு ஆண் பிள்ளையினதும் தந்தையாவார். உடுக்கடித்துப் பாடுவதில் தனக்கென ஒரு தனியிடத்தினை உருவாக்கிக் கொண்ட இவர் ஐந்தாம் ஆண்டு வரையே தனது கல்வியைப் பூர்த்தி செய்துள்ளார். எனினும் சமயோசித மாகப் பாடல்களை உருவாக்கும் திறன், உடுக்கடித்தலினோடு இசை வழிபாடும், இசை உருவாக்கமும் இவரிடம் இயல்பாகவே எழுச்சி கொண்டவை. கோவலன் சரித்திரத்தை ஆலயங்கள் தோறும் படிக்கும் இவர், தன்னுடைய அத்தான் நாகலிங்கத்துடன் சென்று உடுக்கடித்துப் பாடுவார். கோவலன் கூத்து இவரது இன்னொரு பரிணாம வளர்ச்சி. இவற்றிற்குக் கட்டியம் கூறுவதாக அமைவது 1991ம் ஆண்டு காத்தவராயன் கூத்தினைப் பழக்கி அரங்கேற்றியமை ஆகும்.

நாடக வரலாற்றில் உடுக்கடிக்கும் கலை என்பது ஓர் உயரிய பங்கினை வகிக்கிறது. இதனால் இவரது கலைத்தொண்டிற்காக 2013ம் ஆண்டில் பூநகரி பிரதேச கலாசாரப் பேரவையால் “கலைநகரி” விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்படுகின்றார்.

பூநகரி பிரதேச “கலைநகரி” விருது - 2013

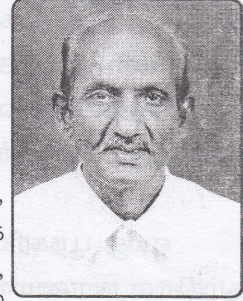
பெறும் கலைஞர்கள்

திரு. குழந்தை கனகலிங்கம்

பி.திகதி : 03.11.1946

முகவரி : கரியாலை நாகபடுவான்,

பல்லவராயன்கட்டு

கரியாலை நாகபடுவான், பல்லவராயன்கட்டு, பூநகரி என்னும் முகவரியைத் தனது வசிப்பிடமாகக் கொண்ட கு.கனகலிங்கம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம், திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றவர். இவர் 1972இல் ஆசிரியராகி பின் அதிபராகி 31 வருடங்கள் சேவை செய்துள்ளார். கல்வி கற்கும் காலத்தில் பாடசாலை மட்டத்திலான நாடகங்களில் பங்குபற்றும் இவர், ஆசிரியர் ஆன பின் காத்தவராய் கூத்து எனும் சிந்து நடைக் கூத்தில் ஆர்வம் கொண்டு பங்குபற்றியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள அண்ணாவினாயர் நடேசன் என்பவரிடம் கூத்துப் பழகிய இவர், பாத்திரமேற்று நடப்பதில் கைதேர்ந்தவர் ஆனார். இவரின் உடல் அமைப்பும் குரலின் லாபகத்தன்மையும் நடப்பிற்கு ஏற்றம் கொடுத்தன. இதனால் பலரின் பாராட்டுக்கு உரியவரான இவர், பல மேடைகளை அலங்கரிக்கத் தொடங்கினார். இவர் ஓர் அதிபர் என்பதால் தமிழ்த்தினப் போட்டிகளில் தவறாது தன்னுடைய மாணவர்களைப் பங்குகொள்ள வைத்தார். இதனால் இவர் நெறிப்படுத்திய நாட்டுக்கூத்து ஒன்று மாவட்டம் வரை சென்று முதலாமிடத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டது.

இசை நாடகங்களுக்கு அப்பால் பல சமூக நாடகங்களையும் நகைச்சுவை நாடகங்களையும் இவர் அலங்கரித்துள்ளார். இதனால் மக்களை மகிழ்ச்சியூட்டுவது மட்டுமன்றி சமூகத்தின் பாராட்டுக்கும் உரியவர் ஆனார்.

நாடக வரலாற்றிலும் சரி நடப்பு உலகிலும் சரி தனக்கென ஒரு தனியிடத்தைப் பதிவு செய்து கொண்ட குழந்தை கனகலிங்கம் அவர்களுக்கு அவரது கலைத் தொண்டிற்காக 2013ம் ஆண்டில் பூநகரி பிரதேச கலாசார பேரவையால் “கலைநகரி” விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்படுகின்றார்.

உங்களுடன் ஒரு நிமிடம்

தமிழர் வாழ்வியற்கோல நடைமுறைகள் தொடர்பான வரலாறுகள் இன்றுவரை ஆய்வுக்குட்படும் கருவாகக் காணப்படுகின்றது. இலக்கிய வடிவங்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ளமுடியாத வரலாற்றுச் சான்றுகளை, நாட்டார் இலக்கிய வடிவங்கள் மூலம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

எமது பூநகரிப் பிரதேசத்தினைப் பொறுத்தவரையில், நாட்டுச் சூழ்நிலை காரணமாகவும், மக்களின் வாழ்வியற் போக்கிற்கேற்பவும் எழுத்துநிலைப்பட்ட இலக்கிய வடிவங்கள் இங்கு மிக மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. ஆனால் வாய்மொழி மரபாகவும், கலைவடிவங்களாகவும் இப்பிரதேச வரலாறுகள், தொன்மைச் சிறப்புக்கள் நிறைந்து தென்படுகின்றன. உதிரி உதிரியாகத் தென்படும் வரலாற்றுச் சிதைவுகளை ஒன்றுபடுத்தி ஆவணப்படுத்தி அடுத்த சந்ததியினருக்கு கையளிப்புச் செய்யும் நோக்கில் இச்சஞ்சிகை செல்நெறி அமைந்துள்ளது. அத்துடன் வளர்ந்துவரும் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதுடன் அறிவுசார் விடயங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே இச்சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவர மேலே குறிப்பிட்ட தகவல்கள் சார் ஆக்கங்களை உங்களிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கின்றோம்.

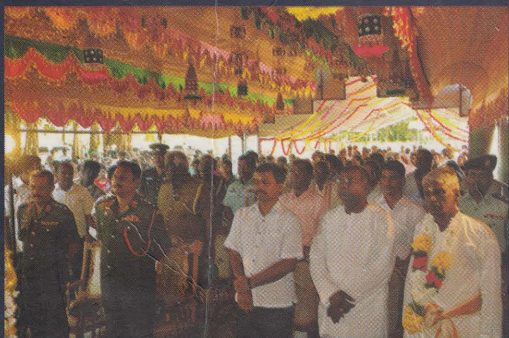
இச்சஞ்சிகை தொடர்பான தங்கள் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை வேண்டுகின்றோம்.

பூநகரி பிரதேச கலாசார பேரவை,

பிரதேச செயலகம்,

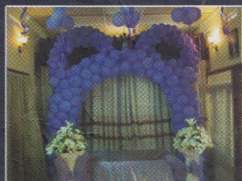
பூநகரி.

നികழുവുകളിൻ നീലുകൾ

Hari Decor

Auspicious occasion decorator

T.P # 077 125 0338

E.mail:haridecorjaffna@gmail.com

പു, മഞ്ചെര

പാലാൻ ഖൊഖകൾ

Aynkaran Printers, Kondavil. T.P. : 0771327303